

Euroopa Liidu Teataja

C 63

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

53. aastakäik

13. märts 2010

Teatis nr

Sisukord

Lehekülj

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Kohus

2010/C 63/01 Euroopa Kohtu viimane väljaanne *Euroopa Liidu Teatajas* ELT C 51, 27.2.2010 1

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2010/C 63/02 Kohtuasi C-444/07: Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus (Sąd Rejonowy Gdańsk-Północi (Poola Vabariik) eelotsusetaotlus) — MG Probud Gdynia sp. zoo versus Główny Urząd Celny w Saarbrücken (Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 1346/2000 — Maksejõuetusmenetlused — Liikmesriigi keeldumine tunnustada maksejõuetusmenetluse algatamise otsust, mille on teinud teise liikmesriigi pädev kohus, ning selle maksejõuetusmenetluse läbiviimise ja lõpetamisega seoses tehtud otsuseid) 2

ET

Hind:
4 EUR

(Jätkub pöördel)

2010/C 63/03	Liidetud kohtuasjad C-471/07 ja C-475/07: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. jaanuari 2010. aasta otsus (Conseil d'État eelotsusetaotlus — Belgia) — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 ja C-472/07), Bayer SA (C-471/07 ja C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 ja C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 ja C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, varem Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07) versus Belgia riik (Direktiiv 89/105/EMÜ — Inimtervishoiu kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvus — Artikli 4 lõige 1 — Vahetu õigusmõju — Hindade külmumine) 2	2
2010/C 63/04	Kohtuasi C-546/07: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Teenuste osutamise vabadus — EÜ artikkel 49 — Ühinemisakti XII lisa — Ühinemisakti artiklis 24 osutatud nimekiri: Poola — 2. peatüki punkt 13 — Saksamaa Liitvabariigi õigus teha erand EÜ artikli 49 lõikest 1 — Standstill-tingimus — Saksamaa Liitvabariigi ja Poola Vabariigi valitsuse vaheline 31. jaanuari 1990. aasta kokkulepe, mis puudutab Poola ettevõtjate töötajate lähetamist töövõtulepingute täitmiseks — Keeld teistes liikmesriikides asuvatel ettevõtjatel sõlmida töövõtulepinguid Poola ettevõtjatega tööde teostamiseks Saksamaal — Ühinemislepingule allakirjutamise kuupäeval kehtivate selliste piirangute laiendamine, mis puudutavad Poola töötajate õigust osaleda Saksa tööturul) 3	3
2010/C 63/05	Kohtuasi C-555/07: Euroopa Kohtu (suurkoda) 19. jaanuari 2010. aasta otsus (Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Seda Küçükdeveci versus Swedex GmbH & Co. KG (Vanuse alusel diskrimineerimise keelu põhimõte — Direktiiv 2000/78/EÜ — Töölt vabastamist käsitlev siseriiklik õigusnorm, mis ei võta etteatamistähtaaja arvutamisel arvesse töötaja enne 25. eluaasta täitumist töötatud aega — Meetme õigustatus — Direktiiviga vastuolus olev siseriiklik õigusnorm — Siseriikliku kohtu roll) 4	4
2010/C 63/06	Kohtuasi C-118/08: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. jaanuari 2010. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus — Hispaania) — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SL versus Administración del Estado (Liikmesriikide menetlusautonoomia — Võrdväärsuse põhimõte — Kahju hüvitamise hagi riigi vastu — Liidu õiguse rikkumine — Põhiseaduse rikkumine) 4	4
2010/C 63/07	Kohtuasi C-226/08: Euroopa Kohtu (teine koda) 14. jaanuari 2010. aasta otsus (Verwaltungsgericht Oldenburg (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Stadt Papenburg versus Saksamaa Liitvabariik (Direktiiv 92/43/EMÜ — Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse — Asjaomase liikmesriigi otsus anda nõusolek komisjoni koostatud ühenduse tähtsusega alade loetelu eelnõule — Huvid ja seisukohad, millega tuleb arvestada) 5	5
2010/C 63/08	Kohtuasi C-229/08: Euroopa Kohtu (suurkoda) 12. jaanuari 2010. aasta otsus (Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Colin Wolf versus Stadt Frankfurt am Main (Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikli 4 lõige 1 — Vanuse alusel diskrimineerimise keeld — Siseriiklik säte, mis kehtestab tuletõrje tehnilise teenistuse nooremametniku töölevõtmisel vanuse ülempiiriks 30 eluaastat — Taotletav eesmärk — Mõiste „oluline ja määrav kutsenõue“) 6	6

2010/C 63/09	Kohtuasi C-233/08: Euroopa Kohtu (esimene koda) 14. jaanuari 2010. aasta otsus (Nejvyšší správní soudi (Tšehhi Vabariik) eelotsusetaotlus) — Milan Kyrian <i>versus</i> Celní úřad Tábor (Vastastikune abi nõuete sissenõudmisel — Direktiiv 76/308/EMÜ — Selle liikmesriigi kohtu kontrollipädevus, kus asub taotluse saanud asutus — Nõude täitmisele pööramist lubava juriidilise dokumendi täitmisele pööratavus — Täitedokumendi võlgnikule nõuetekohaselt teatavaks tegemine — Täitedokumendi teatavaks tegemine keeles, millest selle adressaat aru ei saa) 6	6
2010/C 63/10	Kohtuasi C-264/08: Euroopa Kohtu (teine koda) 28. jaanuari 2010. aasta otsus (Hof van Cassatie van België eelotsusetaotlus (Belgia)) — Belgische Staat <i>versus</i> Direct Parcel Distribution Belgium NV (Ühenduse tolliseadustik — Tollivõlg — Tollimaksu summa — Artiklid 217 ja 221 — Ühenduste omavahendid — Määrus (EÜ, Euratom) nr 1150/2000 — Artikkel 6 — Nõue teha tollimaksu summa kohta arvestuskanne enne selle summa võlgnikule teatamist — Mõiste „seadusest tulenev” summa) 7	7
2010/C 63/11	Kohtuasi C-311/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus (Tribunal de première instance de Mons'i (Belgia) eelotsusetaotlus) — Société de Gestion Industrielle SA (SGI) <i>versus</i> Belgia riik (Asutamisevabadus — Kapitali vaba liikumine — Otsene maksustamine — Tulumaksu käsitlevad õigusaktid — Äriühingute maksustatava tulu kindlaksmääramine — Seotud äriühingud — Ebatavaline või tasuta soodustus, mille residendist äriühing on andnud teises liikmesriigis asuvalle äriühingule — Kõnealuse soodustuse summa arvamine soodustuse andnud residendist äriühingu enda kasumi hulka — Maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotus liikmesriikide vahel — Maksude vältimise vastane võitlus — Kuritarvitamise ennetamine — Proportsionaalsus) 8	8
2010/C 63/12	Kohtuasi C-333/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. jaanuari 2010. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kaupade vaba liikumine — EÜ artiklid 28 ja 30 — Koguseline impordipiirang — Samaväärse toimega meetmed — Eelneva loa taotlemise kord — Abiained ja toiduained, mille valmistamisel on kasutatud abiaineid, mis pärinevad teistest liikmesriikidest, kus neid seaduslikult toodetakse ja/või turustatakse — Menetlus, mis võimaldab majandustegevuses osalejatel saavutada selliste ainete kandmise „positiivsesse loetellu” — Vastastikuse tunnustamise klausel — Siseriiklik regulatsioon, mis loob majandustegevuses osalejate jaoks õigusliku ebakindluse olukorra) 8	8
2010/C 63/13	Kohtuasi C-343/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. jaanuari 2010. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Tšehhi Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2003/41/EÜ — Tööandjapensioni kogumisasutuste tegevus ja järelevalve — Ettenähtud tähtaja jooksul osaliselt ülevõtmata jätmine — Liikmesriigi territooriumil asuvate tööandjapensioni kogumisasutuste puudumine — Liikmesriikide õigus korraldada oma pensionisüsteeme) 9	9
2010/C 63/14	Kohtuasi C-362/08 P: Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. jaanuari 2010. aasta otsus — Internationaler Hilfsfonds eV <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Juurdepääs institutsioonide dokumentidele — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Tühistamishagi — Mõiste „vaidlustatav akt” EÜ artikli 230 tähenduses) 9	9
2010/C 63/15	Kohtuasi C-398/08 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus — Audi AG <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Artikli 7 lõike 1 punkt b ja artikkel 63 — Sõnamärk Vorsprung durch Technik — Reklaamlausest koosnevad kaubamärgid — Eristusvõime — Taotlus registreerida kaubamärk mitmetele kaupadele ja teenustele — Asjaomane avalikkus — Igakülgne hindamine ja põhjendamine — Uued dokumendid) 10	10

2010/C 63/16	Kohtuasi C-406/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. jaanuari 2010. aasta otsus (High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Ühendkuningriik) eelotsusetaotlus — Uniplex (UK) Ltd versus NHS Business Services Authority (Direktiiv 89/665/EMÜ — Riigihanke vaidlustusmenetlus — Vaidlustamise tähtaeg — Kuupäev, millest vaidlustamise tähtaeg hakkab kulgema) 11	11
2010/C 63/17	Liidetud kohtuasjad C-430/08 ja C-431/08: Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. jaanuari 2010. aasta otsus (VAT and Duties Tribunal, Edinburgh ja VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland (Ühendkuningriik) eelotsusetaotlus) — Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08) versus The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik — Artiklid 78 ja 203 — Määrus (EMÜ) nr 2454/93 — Artikkel 865 — Seestöötlemise protseduur — Vale tolliprotseduuri kood — Tollivõla tekkimine — Muudatuste tegemine tollideklaratsioonil) 11	11
2010/C 63/18	Kohtuasi C-456/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. jaanuari 2009. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Iirimaa (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 93/37/EMÜ — Ehitustööde riigihange — Taotlejate ja pakujate teavitamine riigihankelepingu sõlmimise otsusest — Direktiiv 89/665/EMÜ — Riigihanke vaidlustusmenetlus — Vaidlustamise tähtaeg — Kuupäev, millest vaidlustamise tähtaeg hakkab kulgema) 12	12
2010/C 63/19	Kohtuasi C-462/08: Euroopa Kohtu (teine koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus (Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburgi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Ümit Bekleyen versus Land Berlin (EMÜ-Türgi assotsiatsioonileping — Assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 artikli 7 teine lõik — Türgi päritolu töötaja lapse õigus võtta vastuvõtvast liikmesriigis pärast seal kutsehariduse omandamist vastu kõik tööpakumised — Kutseõpingute alustamine pärast vanemate lõplikku lahkumist sellest liikmesriigist) 13	13
2010/C 63/20	Kohtuasi C-470/08: Euroopa Kohtu (viies koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus (Gerechthshof te Arnhem (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — K. van Dijk versus Gemeente Kampen (Ühine põllumajanduspoliitika — Teatavate toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem — Määrus (EÜ) nr 1782/2003 — Ühtne otsemaksete kava — Toetusõiguste üleandmine — Rendilepingu lõppemine — Rentniku ja rendileandja kohustused) 13	13
2010/C 63/21	Kohtuasi C-472/08: Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus (Augstākās tiesas Senātsi (Läti Vabariik) eelotsusetaotlus) — Alstom Power Hydro versus Valsts ieņēmumu dienests (Eelotsusetaotlus — Kuues käibemaksudirektiiv — Artikli 18 lõige 4 — Siseriiklikud õigusnormid, mis näevad ette enamakstud käibemaksu tagastamiseks kolmeaastase aegumistähtaaja) 14	14
2010/C 63/22	Kohtuasi C-473/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. jaanuari 2010. aasta otsus (Sächsisches Finanzgerichti (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz versus Finanzamt Dresden (Kuues käibemaksudirektiiv — Artikli 13 A osa lõike 1 punkt j — Maksuvabastus — Õpetajate antav eraõpe kooli- või ülikoolihariduse raames — Kolmandast isikust asutuse korraldatud tööalase täienduskoolituse raames osutatud vabakutselise õpetaja teenused) 14	14

2010/C 63/23	Kohtuasi C-22/09: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 29. oktoobri 2009. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Luksemburgi Suurhertsogiriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Energiapoliitika — Energiasäät — Direktiiv 2002/91/EÜ — Ehitiste energiatõhusus — Ettenähtud tähtjaks ülevõtmata jätmine)	15
2010/C 63/24	Kohtuasi C-403/09 PPU: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. detsembri 2009. aasta otsus (Višje sodišče v Mariboru (Sloveenia Vabariik) eelotsusetaotlus) — Jasna Detiček <i>versus</i> Maurizio Sgueglia (Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Abielu ja vanemliku vastutusega seotud küsimused — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Hooldusõigust käsitlevad ajutised meetmed — Liikmesriigis täidetav otsus — Lapse ebaseaduslik äraviimine — Teine liikmesriik — Teine kohus — Lapse hooldusõiguse määramine teisele vanemale — Kohtualluvus — Eelotsuse kiirmenetlus)	16
2010/C 63/25	Liidetud kohtuasjad C-162/08 — C-164/08: Euroopa Kohtu (kuues koda) 23. novembri 2009. aasta määrus (Monomeles Protodikeio Rethymnise (Kreeka) eelotsusetaotlused) — Geórgios K. Lagoudakis <i>vs.</i> Kentro Anoiktis Prostatias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08) ja Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis <i>vs.</i> Dimos Geropotamou (C-163/08) ja Michail Zacharioudakis <i>vs.</i> Dimos Lampis (C-164/08) (Kodukorra artikli 104, lõike 3, esimene lõik — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klauslid 5 ja 8 — Tähtajalised töölepingud avalikus sektoris — Esimene või ainus leping — Järjestikused lepingud — Samaväärne juriidiline meede — Töötajate üldise kaitse taseme alandamine — Meetmed kuritarvituste vältimiseks — Sanktsioonid — Avalikus sektoris kehtiv absoluutne keeld muuta tähtajalisi töölepinguid määramata tähtajaga lepinguteks — Direktiivi ebaõige ülevõtmise tagajärjed — Kooskõlaline tõlgendamine)	16
2010/C 63/26	Kohtuasi C-444/08 P: Euroopa Kohtu 26. novembri 2009. aasta määrus — Região autónoma dos Açores <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Ühenduste Komisjon, Hispaania Kuningriik, Seas at Risk VZW, varem Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council (Apellatsioonkaebus — Kodukorra artikkel 119 — Määrus (EÜ) nr 1954/2003 — Tühistamishagi — Vastuvõetamatus — Regionaalne või kohalik üksus — Aktid, mis puudutavad seda üksust otse ja isiklikult — Apellatsioonkaebus osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja ilmselgelt põhjendamatu)	18
2010/C 63/27	Liidetud kohtuasjad C-488/08 P ja C-489/08 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 4. detsembri 2009. aasta määrus — Matthias Rath <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Dr. Grandel GmbH (Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Sõnamärgid Epican ja Epican Forte — Ühenduse sõnamärgi EPIGRAN omaniku vastulause — Segiajamise tõenäosus — Osaline registreerimisest keeldumine — Ilmselgelt vastuvõetamatud apellatsioonkaebused)	18
2010/C 63/28	Kohtuasi C-494/08 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 9. detsembri 2009. aasta määrus — Prana Haus GmbH <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (Apellatsioonkaebus — Kodukorra artikkel 119 — Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärk PRANAHAUS — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)	19

2010/C 63/29	Kohtuasi C-497/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 12. jaanuari 2010. aasta määrus (Amtsgericht Charlottenburgi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Amiraike Berlin GmbH (Hagita menetlus — Äriühingule likvideerija määramine — Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)	19
2010/C 63/30	Kohtuasi C-112/09 P: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) 24. märtsil 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (seitsmes koda) 13. jaanuari 2009. aasta määruse peale kohtuasjas T-456/08: Sociedad General de Autores y Editores de España versus Euroopa Ühenduste Komisjon	19
2010/C 63/31	Kohtuasi C-463/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Hispaania) 25. novembril 2009 — CLECE, S.A. versus María Socorro Martín Valor ja Ayuntamiento de Cobisa	20
2010/C 63/32	Kohtuasi C-487/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal Supremo (Hispaania) 30. novembril 2009 — INMOGOLF SA versus Administración General del Estado	20
2010/C 63/33	Kohtuasi C-488/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal Supremo (Hispaania) 30. novembril 2009 — Asociación de Transporte por Carretera versus Administración General del Estado	21
2010/C 63/34	Kohtuasi C-497/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 3. detsembril 2009 — Finanzamt Burgdorf versus Manfred Bog	21
2010/C 63/35	Kohtuasi C-499/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 3. detsembril 2009 — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG versus Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst	22
2010/C 63/36	Kohtuasi C-501/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 3. detsembril 2009 — Lothar Lohmeyer versus Finanzamt Minden	22
2010/C 63/37	Kohtuasi C-502/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 3. detsembril 2009 — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG versus Finanzamt Detmold	23
2010/C 63/38	Kohtuasi C-505/09 P: Euroopa Komisjoni 4. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (seitsmes koda) 23. septembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-263/07: Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik	23
2010/C 63/39	Kohtuasi C-506/09 P: Portugali Vabariigi 7. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (seitsmes koda) 23. septembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-385/05: Transnautica — Transportes e Navegação SA versus komisjon	24
2010/C 63/40	Kohtuasi C-515/09: 11. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik ...	25

Teatis nr	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 63/41	Kohtuasi C-516/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Oberster Gerichtshof (Austria) 11. detsembril 2009 — Tanja Borger versus Tiroler Gebietskrankenkasse	25
2010/C 63/42	Kohtuasi C-523/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tartu Ringkonnakohus (Eesti Vabariik) 15. detsembril 2009 — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus versus Veterinaar- ja Toiduamet	25
2010/C 63/43	Kohtuasi C-527/09: 17. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik ...	26
2010/C 63/44	Kohtuasi C-528/09: 17. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik ...	26
2010/C 63/45	Kohtuasi C-530/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Poola Vabariik) 18. detsembril 2009 — Inter-Mark Group Sp. Z o.o., Sp komandytowa versus Minister Finansów	27
2010/C 63/46	Kohtuasi C-535/09 P: Eesti Vabariigi 18. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 2. oktoobri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-324/05: Eesti Vabariik versus Euroopa Komisjon	28
2010/C 63/47	Kohtuasi C-536/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Upravno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia Vabariik) 21. detsembril 2009 — Marija Omejc versus Republika Slovenije	28
2010/C 63/48	Kohtuasi C-537/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Upper Tribunal (Ühendkuningriik) 21. detsembril 2009 — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor versus Secretary of State for Work and Pensions	29
2010/C 63/49	Kohtuasi C-541/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Giudice di pace di Varese (Itaalia) 17. detsembril 2009 — Siddiquee Mohammed Mohiuddin versus Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese	30
2010/C 63/50	Kohtuasi C-542/09: 18. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Madalmaade Kuningriik	31
2010/C 63/51	Kohtuasi C-545/09: 22. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik	31
2010/C 63/52	Kohtuasi C-551/09: 23. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik	32
2010/C 63/53	Kohtuasi C-1/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Audiencia provincial de Tarragona (Hispaania) 4. jaanuaril 2010 — kriminaalmenetlus, milles süüdistatav on Valentín Salmerón Sánchez	32

2010/C 63/54	Kohtuasi C-2/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Itaalia) 4. jaanuaril 2010 — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. ja Eolica di Altamura s.r.l. versus Regione Puglia 33	33
2010/C 63/55	Kohtuasi C-3/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Rossano (Itaalia) 5. jaanuaril 2010 — Franco Affato versus Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano ... 34	34
2010/C 63/56	Kohtuasi C-4/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Korkein hallinto-oikeus (Soome) 5. jaanuaril 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac 36	36
2010/C 63/57	Kohtuasi C-5/10: Giampietro Torresani 6. jaanuaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 19. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-234/06: Torresan versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG 36	36
2010/C 63/58	Kohtuasi C-7/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Raad van State (Madalmaad) 8. jaanuaril 2010 — Staatssecretaris van Justitie versus T. Kahveci 37	37
2010/C 63/59	Kohtuasi C-9/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Raad van State (Madalmaad) 8. jaanuaril 2010 — Staatssecretaris van Justitie, teine menetluspool O. Inan 37	37
2010/C 63/60	Kohtuasi C-10/10: 8. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik 38	38
2010/C 63/61	Kohtuasi C-14/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. jaanuaril 2010 — Nickel Institute versus Secretary of State for Work and Pensions 38	38
2010/C 63/62	Kohtuasi C-15/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. jaanuaril 2010 — Etimine SA versus Secretary of State for Work and Pensions 39	39
2010/C 63/63	Kohtuasi C-16/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 11. jaanuaril 2010 — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd versus Office of Communications and British Telecommunications PLC 40	40
2010/C 63/64	Kohtuasi C-24/10: 14. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik 41	41
2010/C 63/65	Kohtuasi C-27/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Korkein hallinto-oikeus (Soome) 18. jaanuaril 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac 41	41
2010/C 63/66	Kohtuasi C-39/10: 22. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik 42	42

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 63/67	Kohtuasi C-110/08: Euroopa Kohtu neljanda koja esimehe 10. detsembri 2009. aasta määrus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Austria Vabariik	43
2010/C 63/68	Kohtuasi C-452/008: Euroopa Kohtu presidendi 21. oktoobri 2009. aasta määrus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Hispaania)) — Emilia Flores Fanega <i>versus</i> Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.	43
2010/C 63/69	Kohtuasi C-516/08: Euroopa Kohtu presidendi 17. detsembri 2009. aasta määrus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Poola Vabariik	43
2010/C 63/70	Kohtuasi C-530/08: Euroopa Kohtu kuuenda koja esimehe 12. novembri 2009. aasta määrus — Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Ungari Vabariik	43
2010/C 63/71	Kohtuasi C-44/09: Euroopa Kohtu kaheksanda koja esimehe 12. novembri 2009. aasta määrus — Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Kreeka Vabariik	44
2010/C 63/72	Kohtuasi C-46/09: Euroopa Kohtu seitsmenda koja esimehe 4. detsembri 2009. aasta määrus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Eesti Vabariik	44
2010/C 63/73	Kohtuasi C-121/09: Euroopa Kohtu presidendi 24. novembri 2009. aasta määrus — Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Itaalia Vabariik	44
2010/C 63/74	Kohtuasi C-126/09: Euroopa Kohtu presidendi 12. novembri 2009. aasta määrus — Euroopa Ühenduste Komisjon <i>versus</i> Luksemburgi Suurhertsogiriik	44
2010/C 63/75	Kohtuasi C-139/09: Euroopa Kohtu presidendi 11. jaanuari 2010. aasta määrus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Belgia Kuningriik	44
2010/C 63/76	Kohtuasi C-141/09: Euroopa Kohtu presidendi 15. detsembri 2009. aasta määrus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Luksemburgi Suurhertsogiriik	44
2010/C 63/77	Kohtuasi C-149/09: Euroopa Kohtu presidendi 17. detsembri 2009. aasta määrus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Luksemburgi Suurhertsogiriik	44
2010/C 63/78	Kohtuasi C-280/09: Euroopa Kohtu presidendi 15. detsembri 2009. aasta määrus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Portugali Vabariik	45
2010/C 63/79	Kohtuasi C-297/09: Euroopa Kohtu presidendi 5. novembri 2009. aasta määrus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gerechtshof te Amsterdam (Madalmaad)) — Kahtlustatav X	45

Üldkohus

2010/C 63/80	Kohtuasi T-34/07: Üldkohtu 21. jaanuari 2010. aasta otsus — Goncharov <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — DSB (DSBW) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi DSBW taotlus — Varasem ühenduse sõnamärk DSB — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))	46
2010/C 63/81	Kohtuasi T-309/08: Üldkohtu 21. jaanuari 2010. aasta otsus — G-Star Raw Denim <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — ESGW (G Stor) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi G Stor taotlus — Varasemad siseriiklikud ja ühenduse kujutismärgid G-STAR ja G-STAR RAW DENIM — Suhteline keeldumispõhjus — Kaubamärkide sarnasuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5))	46
2010/C 63/82	Kohtuasi T-331/08: Esimese Astme Kohtu 27. jaanuari 2010. aasta otsus — REWE-Zentral <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Grupo Corporativo Teype (Solfrutta) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi Solfrutta taotlus — Varasem ühenduse sõnamärk FRUTISOL — Suhtelised keeldumispõhjused — Segiajamise tõenäosus — Osaline registreerimisest keeldumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))	47
2010/C 63/83	Kohtuasi T-443/09 R: Üldkohtu presidendi 20. jaanuari 2010. aasta määrus — Agriconsulting Europe <i>versus</i> komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Riigihanked — Hankemenetlus — Pakkumuse tagasilükkamine — Kohaldamise peatamise ja ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Võimaluse kaotamine — Raske ja korvamatu kahju puudumine — Kiireloomulisuse puudumine)	47
2010/C 63/84	Kohtuasi T-474/09: 30. novembril 2009 esitatud hagi — Fercal — Consultadoria e Serviços <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)	47
2010/C 63/85	Kohtuasi T-1/10: 4. jaanuaril 2010 esitatud hagi — PPG ja SNF <i>versus</i> Kemikaaliamet	48
2010/C 63/86	Kohtuasi T-12/10 P: Luigi Marcuccio 15. jaanuaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 29. oktoobri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas F-94/08: Marcuccio <i>versus</i> komisjon	49
2010/C 63/87	Kohtuasi T-16/10: 22. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Alisei <i>versus</i> komisjon	49
2010/C 63/88	Kohtuasi T-11/98: Üldkohtu 7. jaanuari 2010. aasta määrus — van Hest <i>versus</i> nõukogu ja komisjon	50
2010/C 63/89	Kohtuasi T-348/03 RENV: Üldkohtu 14. jaanuari 2010. aasta määrus — Koninklijke FrieslandCampina <i>versus</i> komisjon	51

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA
ASUTUSTELT

EUROOPA KOHUS

(2010/C 63/01)

Euroopa Kohtu viimane väljaanne *Euroopa Liidu Teatajas*

ELT C 51, 27.2.2010

Eelmised väljaanded

ELT C 37, 13.2.2010

ELT C 24, 30.1.2010

ELT C 11, 16.1.2010

ELT C 312, 19.12.2009

ELT C 297, 5.12.2009

ELT C 282, 21.11.2009

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus (Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ (Poola Vabariik) eelotsusetaotlus) — MG Probud Gdynia sp. zoo versus Główny Urząd Celny w Saarbrücken

(Kohtuasi C-444/07) ⁽¹⁾

(Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 1346/2000 — Maksejõuetusmenetlused — Liikmesriigi keeldumine tunnustada maksejõuetusmenetluse algatamise otsust, mille on teinud teise liikmesriigi pädev kohus, ning selle maksejõuetusmenetluse läbiviimise ja lõpetamisega seoses tehtud otsuseid)

(2010/C 63/02)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ

Põhikohtuasja pooled

Hageja: MG Probud Gdynia sp. z o.o.

Kostja: Główny Urząd Celny w Saarbrücken

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Sąd Rejonowy Gdańsk — Północ w Gdańsku — Nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT L 160, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 191) artiklite 3, 4, 16, 17 ja 25 tõlgendamine — Liikmesriigi ametivõimude poolt ettevõtja pangakontol asuva vara arestimine pärast seda, kui teises liikmesriigis on algatatud selle ettevõtja maksejõuetusmenetlus, võtmata arestimisel arvesse menetluse algatamise riigi õigusnorme — Liikmesriigi poolt, kus ei ole algatatud teisest maksejõuetusmenetlust, teise liikmesriigi kohtu algatatud maksejõuetusmenetluse tunnustamisest keeldumine

Resolutsioon

Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrust (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta, eelkõige selle artikleid 3, 4, 16, 17 ja 25 tuleb tõlgendada nii, et sellises olukorras nagu põhikohtuasjas — pärast ühes liikmesriigi põhimaksejõuetusmenetluse algatamist — on niisuguse teise liikmesriigi pädevad asutused, kus ei ole algatatud teisest maksejõuetusmenetlust, kohustatud välja arvatud määruse artikli 25 lõikes 3 ja artiklis 26 sätestatud põhjustel tunnustama ja täitma nimetatud põhimaksejõuetusmenetlusega seoses tehtud otsuseid ning seega ei ole neil õigust selle teise liikmesriigi õigusnormide alusel näha ette maksejõuetuks tunnistatud võlgniku kõnealuses liikmesriigis asuva vara suhtes täitemeetmeid, kui maksejõuetusmenetluse algatanud riigi õigusnormid seda ei luba ja kui ei ole täidetud nimetatud määruse artiklite 5 ja 10 kohaldamise tingimused.

⁽¹⁾ ELT C 283, 24.11.2007.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. jaanuari 2010. aasta otsus (Conseil d'État eelotsusetaotlus — Belgia) — Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 ja C-472/07), Bayer SA (C-471/07 ja C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 ja C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 ja C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, varem Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07) versus Belgia riik

(Liidetud kohtuasjad C-471/07 ja C-475/07) ⁽¹⁾

(Direktiiv 89/105/EMÜ — Inimtervishoiu kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvus — Artikli 4 lõige 1 — Vahetu õigusmõju — Hindade külmumine)

(2010/C 63/03)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Association générale de l'industrie du médicament (AGIM) ASBL (C-471/07 ja C-472/07), Bayer SA (C-471/07 ja C-472/07), Pfizer SA (C-471/07 ja C-472/07), Servier Benelux SA (C-471/07 ja C-472/07), Janssen Cilag SA (C-471/07), Sanofi-Aventis Belgium SA, varem Sanofi-Synthelabo SA (C-472/07)

Kostja: Belgia riik

Menetluses osales: Sanofi-Aventis Belgium SA (C-471/07)

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Conseil d'État (Belgia) — Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiivi 89/105/EMÜ, mis käsitleb inimeste tervishoiu kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega (EÜT L 40, lk 8; ELT eriväljaanne 05/01, lk 345), artikli 4 lõike 1 tõlgendamine — Ravimihindade külmumine liikmesriigi pädevate ametiasutuste poolt — Nimetatud ametiasutuste kohustuse vähemalt korra aastas uurida, kas makromajanduslikud tingimused õigustavad hindade külmutamise jätkamist, ulatus — Uurimine, mis hõlmab ainult tervishoiukulude ohjamise uurimist, või vajadus võtta ka arvesse hindade külmutamise makromajanduslikud mõjud farmaatsiatööstusele.

Resolutsioon

1. Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiivi 89/105/EMÜ (mis käsitleb inimeste tervishoiu kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega) artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et on liikmesriikide ülesanne määrata selle direktiiviga taotletava läbipaistvuse eesmärgiga ning nimetatud sättes ette nähtud nõuetega kooskõlas kindlaks kriteeriumid, mille alusel tuleb teostada selles sättes viidatud makromajanduslike tingimustega seonduv uurimus, tingimusel et kindlaksmääratavad kriteeriumid tuginevad objektiivsetele ja kontrollitavatele teguritele.
2. Direktiivi 89/105 artikli 4 lõiget 1 peab tõlgendama nii, et see säte ei ole oma sisu poolest piisavalt täpne, et üksikisik võiks sellele siseriiklikus kohtus vaidluses riigi vastu toetuda.
3. Direktiivi 89/105 artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik võib 18 kuud pärast kaheksa aastat kestnud hüvitatavate ravimite üldise hindade külmutamise meetme kohaldamise lõppemist võtta uue ravimihindade külmutamise meetme ilma

nimetatud sättes ette nähtud makromajanduslike tingimuste uurimust teostamata.

⁽¹⁾ ELT C 22, 26.1.2008.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-546/07) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Teenuste osutamise vabadus — EÜ artikkel 49 — Ühinemisakti XII lisa — Ühinemisakti artiklis 24 osutatud nimekirj: Poola — 2. peatüki punkt 13 — Saksamaa Liitvabariigi õigus teha erand EÜ artikli 49 lõikest 1 — Standstill-tingimus — Saksamaa Liitvabariigi ja Poola Vabariigi valitsuse vaheline 31. jaanuari 1990. aasta kokkulepe, mis puudutab Poola ettevõtjate töötajate lähetamist töövõtulepingute täitmiseks — Keeld teistes liikmesriikides asuvatel ettevõtjatel sõlmida töövõtulepinguid Poola ettevõtjatega tööde teostamiseks Saksamaal — Ühinemislepingule allakirjutamise kuupäeval kehtivate selliste piirangute laiendamine, mis puudutavad Poola töötajate õigust osaleda Saksa tööturul)

(2010/C 63/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: E. Traversa ja P. Dejmek)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: J. Möller, M. Lumma ja C. Blaschke)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Poola Vabariik (esindaja: M. Dowgielewicz)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artikli 49 ja akti Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu asutamislepingutesse tehtavate muudatuste kohta (ELT 2003, L 236, lk 875) (loetelu ühinemisakti artikli 24 alusel: Poola) XII lisa peatüki 2 (Isikute vaba liikumine) punkti 13 rikkumine — Saksamaa ja Poola valitsuste vahelise 31. jaanuari 1990. aasta kokkuleppe, mis puudutab Poola ettevõtjate töötajate saatmist töövõtulepingute täitmiseks, tõlgendamine ja kohaldamine siseriiklikus halduses — Teistes liikmesriikides asuvate ettevõtjate võimaluse välistamine sõlmida

töövõtulepinguid Poola ettevõtjatega Saksamaal teostatavateks töödeks — Töövõtulepingute alusel tööle võetud Poola töötajate („Werkvertragsarbeitnehmer”) siseriikliku tööturu juurdepääsu nende piirangute laiendamine, mis kehtisid ühinemislepingu allkirjastamise hetkel

Resolutsioon

1. Kuna Saksamaa Liitvabariik tõlgendas Saksamaa Liitvabariigi ja Poola Vabariigi valitsuse vahelise Poola ettevõtjate töötajate lähendamist töövõtulepingute täitmiseks puudutava 31. jaanuari 1990. aasta kokkuleppe (muudetud 1. märtsil ja 30. aprillil 1993) artikli 1 lõikes 1 sisalduvat mõistet „teise poole ettevõtja” nii, et see viitab üksnes Saksamaa ettevõtjatele, on see liikmesriik rikkunud EÜ artiklist 49 tulenevaid kohustusi.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Euroopa Komisjon ja Saksamaa Liitvabariik kannavad ise oma kohtukulud.
4. Poola Vabariik kannab ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 64, 8.3.2008.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 19. jaanuari 2010. aasta otsus (Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Seda Küçükdeveci versus Swedex GmbH & Co. KG

(Kohtuasi C-555/07) (¹)

(Vanuse alusel diskrimineerimise keelu põhimõte — Direktiiv 2000/78/EÜ — Töölt vabastamist käsitlev siseriiklik õigusnorm, mis ei võta etteteatamistähtaaja arvutamisel arvesse töötaja enne 25. eluaasta täitumist töötatud aega — Meetme õigustatus — Direktiiviga vastuolus olev siseriiklik õigusnorm — Siseriikliku kohtu roll)

(2010/C 63/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Seda Küçükdeveci

Kostja: Swedex GmbH & Co. KG

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Saksamaa) — Vanuse alusel diskrimineerimise keelu põhimõtte ning nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdses kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79), tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid töölt vabastamisest etteteatamise tähtaegade kohta, mis pikenevad sõltuvalt töötatud aja kestusele, kuid mille puhul ei võeta siiski arvesse töötaja enne 25. eluaasta täitumist töötatud aega

Resolutsioon

1. Liidu õigust, ja täpsemalt vanuse alusel diskrimineerimise keelu põhimõtet, nagu seda konkretiseerib nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdses kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm, nagu on käsitletud põhikohtuasjas, mis näeb ette, et töötaja enne 25. eluaasta täitumist töötatud aeg jäetakse töölt vabastamisest etteteatamise tähtaaja arvutamisel arvesse võtmata.
2. Siseriiklik kohus, kes lahendab eraõiguslike isikute vahelist vaidlust, peab tagama vanuse alusel diskrimineerimise keelu põhimõtte (nagu seda konkretiseerib direktiiv 2000/78) järgimise, jättes vajadusel kohaldamata iga selle põhimõttega vastuolus oleva siseriikliku õigusnormi, sõltumata sellest, kas ta kasutab oma võimalust ELTL artikli 267 teises lõigus ette nähtud juhtudel taotleada Euroopa Kohtult eelotsust selle põhimõtte tõlgendamise kohta.

(¹) ELT C 79, 29.3.2008.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. jaanuari 2010. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus — Hispaania) — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SL versus Administración del Estado

(Kohtuasi C-118/08) (¹)

(Liikmesriikide menetlusautonoomia — Võrdväarsuse põhimõte — Kahju hüvitamise hagi riigi vastu — Liidu õiguse rikkumine — Põhiseaduse rikkumine)

(2010/C 63/06)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Transportes Urbanos y Servicios Generales, SL

Kostja: Administración del Estado

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal Supremo (Hispaania) — Ühenduse õigusega eraõiguslikele isikutele antud õiguste rikkumine liikmesriigi poolt — Kahju hüvitamise kohustus — Liikmesriigi põhiseadusega vastuolus olev akt ja ühenduse õigusega vastuolus olev akt — Võrdväärsuse ja tõhususe põhimõtted.

Resolutsioon

Liidu õigusega on vastuolus liikmesriigi niisuguse õigusnormi kohaldamine, mille alusel hagi riigilt kahju hüvitamise nõudes, mis tuleneb siseriikliku seadusega liidu õiguse rikkumisest, mis on tuvastatud Euroopa Kohtu poolt EÜ artikli 226 alusel langetatud otsusega, võib saada positiivse lahenduse üksnes juhul, kui taotluse esitaja on eelnevalt ammandanud kõik kahju tekitava haldusakti suhtes rakendatavad riigisisese edasikaebamise võimalused, et vaidlustada selle seaduse alusel kehtestatud kahju tekitava haldusakti kehtivust, samas kui niisugune õigusnorm ei kehti hagile riigilt kahju hüvitamise nõudes, mis tuleneb sama seadusega põhiseaduse rikkumisest, mille on tuvastanud pädev kohus.

(¹) ELT C 128, 24.5.2008.

Euroopa Kohtu (teine koda) 14. jaanuari 2010. aasta otsus (Verwaltungsgericht Oldenburg (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Stadt Papenburg versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-226/08) (¹)

(Direktiiv 92/43/EMÜ — Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse — Asjaomase liikmesriigi otsus anda nõusolek komisjoni koostatud ühenduse tähtsusega alade loetelu eelnõule — Huvid ja seisukohad, millega tuleb arvestada)

(2010/C 63/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Oldenburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Stadt Papenburg

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Verwaltungsgericht Oldenburg — Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102) artikli 2 lõike 3, artikli 4 lõike 2 esimese lõigu ja artikli 6 lõigete 3 ja 4 tõlgendamine — Kohaliku omavalitsuse põhiseadusega kaitstud majandushuvid, mis seonduvad jõesadama kasutamisega ning mida asjassepuutuva ala võimalik määratlemine ühenduse tähtsusega alana võib kestvalt kahjustada — Huvid ja seisukohad, mida asjaomane liikmesriik peab arvesse võtma, kui ta otsustab anda nõusoleku komisjoni koostatud ühenduse tähtsusega alade loetelu eelnõule

Resolutsioon

1. Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta, muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/105/EÜ, artikli 4 lõike 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et see ei võimalda liikmesriigil Euroopa Komisjoni koostatud ühenduse tähtsusega alade loetelu eelnõusse ühe või mitme ala lisamise osas nõusoleku andmata jätmiseks tugineda muudele kui keskkonnakaitsealastele põhjustele.
2. Direktiivi 92/43, muudetud direktiiviga 2006/105, artikli 6 lõikeid 3 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et jõgede lehtersuutes pidevalt tehtavad laevateede hooldustööd, mis ei ole seotud ala kaitsekorraldusega ja mille teostamiseks anti siseriikliku õiguse alusel luba enne direktiivi 92/43, muudetud direktiiviga 2006/105, ülevõtmise tähtaega, peavad juhul, kui need võivad avaldada sellele alale olulist mõju, läbima keskkonnamõju hindamise nimetatud sätete kohaselt juhul, kui neid töid jätkatakse pärast asjaomase ala lisamist ühenduse tähtsusega alade loetellu vastavalt nimetatud direktiivi artikli 4 lõike 2 kolmandale lõigule.
3. Kui eelkõige nimetatud tööde teostamise korduvust, laadi ja tingimusi arvestades võib neid vaadelda üheainsa tegevusena — eriti juhul, kui nende eesmärk on laevatee teatava sügavuse säilitamine regulaarsete ja vajalike süvendamistega —, siis võib neid hooldustöid käsitleda ühe ja sama projektina elupaikade direktiivi 92/43, muudetud direktiiviga 2006/105, artikli 6 lõike 3 tähenduses.

(¹) ELT C 209, 15.8.2008.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 12. jaanuari 2010. aasta otsus (Verwaltungsgericht Frankfurt am Maini (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Colin Wolf versus Stadt Frankfurt am Main

(Kohtuasi C-229/08) ⁽¹⁾

(Direktiiv 2000/78/EÜ — Artikli 4 lõige 1 — Vanuse alusel diskrimineerimise keeld — Siseriiklik säte, mis kehtestab tule-
tõrje tehnilise teenistuse nooremametniku töölevõtmisel vanuse
ülempiiriks 30 eluaastat — Taotletav eesmärk — Mõiste
„oluline ja määrav kutsenõue”)

(2010/C 63/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Saksamaa)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Colin Wolf

Kostja: Stadt Frankfurt am Main

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) — Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79) artikli 6 lõike 1 ja artikli 17 tõlgendamine — Vanuse alusel diskrimineerimise keeld — „Objektiivse ja asjakohase ning õigustatud eesmärgiga erineva kohtlemise” ja „pensionileminekule eelneva asjakohase tööstäazi vajalikkuse” mõisted — Siseriiklik säte, mille kohaselt on tuletõrjeametnike tööle võtmise vanuse ülempiir 30 aastat

Resolutsioon

Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 4 lõige 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastusolus niisugused õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis kehtestavad tuletõrje tehnilise teenistuse nooremametniku töölevõtmisel vanuse ülempiiriks 30 eluaastat.

⁽¹⁾ ELT C 223, 30.8.2008.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 14. jaanuari 2010. aasta otsus (Nejvyšší správní soudi (Tšehhi Vabariik) eelotsusetaotlus) — Milan Kyrian versus Celní úřad Tábor

(Kohtuasi C-233/08) ⁽¹⁾

(Vastastikune abi nõuete sissenõudmisel — Direktiiv 76/308/EMÜ — Selle liikmesriigi kohtu kontrollipädevus, kus asub taotluse saanud asutus — Nõude täitmisele pööramist lubava juriidilise dokumendi täitmisele pööratavus — Täitedokumendi võlgnikule nõuetekohaselt teatavaks tegemine — Täitedokumendi teatavaks tegemine keeles, millest selle adressaat aru ei saa)

(2010/C 63/09)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soudi (Tšehhi Vabariik)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Milan Kyrian

Vastustaja: Celní úřad Tábor

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) — Ühenduse õiguse üldpõhimõtete, st õiglase kohtuliku arutamise, hea halduse ja õigusriigi põhimõtete tõlgendamine ning nõukogu 15. märtsi 1976. aasta direktiivi 76/308/EMÜ vastastikuse abi kohta Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi rahastamissüsteemi kuuluvatest meetmetest tulenevate nõuete ning põllumajandusmaksude ja tollimaksude sissenõudmisel (EÜT L 073, lk 18; ELT eriväljaanne 02/01, lk 44) (muudetud nõukogu 6. detsembri 1979. aasta direktiiviga 79/1071/EMÜ, millega muudetakse direktiivi 76/308/EMÜ vastastikuse abi kohta Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi rahastamissüsteemi kuuluvatest meetmetest tulenevate nõuete ning põllumajandusmaksude ja tollimaksude sissenõudmisel (EÜT L 331, lk 10; ELT eriväljaanne 02/01, lk 299) ja nõukogu 15. juuni 2001. aasta direktiiviga 2001/44/EÜ, millega muudetakse direktiivi 76/308/EMÜ vastastikuse abi kohta Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi rahastamissüsteemi kuuluvatest meetmetest tulenevate nõuete ning põllumajandusmaksude ja tollimaksude sissenõudmisel ning seoses käibemaksuga ja teatavate aktsiisimaksudega (EÜT L 175, lk 17; ELT eriväljaanne 02/12, lk 27)) artikli 12 lõike 3 tõlgendamine — Ametiasutuste asukoha liikmesriigi kohtute võimalus kooskõlas selle riigi seaduste ja määrustega kontrollida, kas nõude täitmisele pööramist lubav juriidiline dokument kuulub täitmisele ja kas see on võlgnikule nõuetekohaselt teatavaks tehtud — Täitedokument, mis ei sisalda märget võlgniku sünniaja kohta ning mis on koostatud keeles, millest võlgnik ei saa aru ja mis ei ole ka selle liikmesriigi ametlik keel, kus abi taotletakse

Resolutsioon

1. Nõukogu 15. märtsi 1976. aasta direktiivi 76/308/EMÜ vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel, muudetud nõukogu 15. juuni 2001. aasta direktiiviga 2001/44/EÜ, artikli 12 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et taotluse saanud asutuse asukohaliikmesriigi kohus ei ole põhimõtteliselt pädev kontrollima, kas nõude täitmisele pööramist lubav juriidiline dokument kuulub täitmisele. Kuid juhul, kui selle liikmesriigi kohtule esitatakse kaebus täitemeetmete, nagu täitedokumendi teatavakstegemise, kehtivuse või nõuetekohasuse peale, võib see kohus kontrollida, kas need meetmed on võetud nõuetekohaselt kooskõlas nimetatud liikmesriigi seaduste ja määrustega.
2. Direktiivi 76/308, muudetud direktiiviga 2001/44/EÜ, alusel antava vastastikuse abi korral tuleb nõude täitmisele pööramist lubav juriidiline dokument selle adressaadile teatavaks teha taotluse saanud asutuse asukohaliikmesriigi ametlikus keeles, et nimetatud isikul oleks võimalik kaitsta oma õigusi. Selleks et tagada nimetatud õiguse järgimine, tuleb liikmesriigi kohtul kohaldada siseriiklikku õigust, jälgides samas, et tagatud on ühenduse õiguse täielik toime.

(¹) ELT C 209, 15.8.2008.

Euroopa Kohtu (teine koda) 28. jaanuari 2010. aasta otsus (Hof van Cassatie van België eelotsusetaotlus (Belgia)) — Belgische Staat versus Direct Parcel Distribution Belgium NV

(Kohtuasi C-264/08) (¹)

(Ühenduse tolliseadustik — Tollivõlg — Tollimaksu summa — Artiklid 217 ja 221 — Ühenduste omavahendid — Määrus (EÜ, Euratom) nr 1150/2000 — Artikkel 6 — Nõue teha tollimaksu summa kohta arvestuskanne enne selle summa võlgnikule teatamist — Mõiste „seadusest tulenev” summa)

(2010/C 63/10)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hof van Cassatie van België

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Belgische Staat

Vastustaja: Direct Parcel Distribution Belgium NV

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Hof van Cassatie van België — Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (1992. aasta redaktsioon) (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), artikli 217 lõike 1 ja artikli 221 lõike 1 ning nõukogu 22. mai 2000. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1150/2000, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 94/728/EÜ, Euratom (EÜT L 130, lk 1; ELT eriväljaanne 01/03, lk 169), artikli 6 tõlgendamine — Impordi- või eksporditollimaksu tagantjärele sissenõudmine — Nõue teha tollimaksu summa kohta arvestuskanne enne selle summa võlgnikule teatamist või selle nõude puudumine — Mõiste „arvestusdokumentidesse või mõnele muule samaväärsele teabekandjale märkimine” — Alusetult saadu tagastamine

Resolutsioon

1. Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 221 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selle artikli tähenduses „arvestuskanne” sissenõutava tollimaksu summa kohta kujutab endast nimetatud seadustiku artikli 217 lõikes 1 määratletud „arvestuskannet” selle summa kohta.
2. „Arvestuskannet” määruse nr 2913/02 artikli 217 lõike 1 tähenduses tuleb eristada kindlaksmääratud tollimaksu summa kandmisest omavahendite raamatupidamisarvestusse nõukogu 22. mai 2000. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1150/2000, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 94/728/EÜ, Euratom, artikli 6 tähenduses. Kuna määruse nr 2913/92 artikkel 217 ei näe ette üksikasjalikku korda „arvestuskande” tegemiseks selle sätte tähenduses ega seega tehnilisi või vormilisi miinimumnõudeid, tuleb arvestuskanne teha nii, et pädev tolliasutus märgib tollivõlast tuleneva impordi- või eksporditollimaksu täpse summa arvestusdokumentidesse või mõnele muule samaväärsele teabekandjale eelkõige nii, et asjassepuutuvate summade kohta tehtav arvestuskanne oleks täpselt kindlaks määratud ka maksukohustuslase suhtes.
3. Määruse nr 2913/92 artikli 221 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et õiguspäraselt saab toll vastava korra kohaselt teatada võlgnikule tasumisele kuuluva impordi- või eksporditollimaksu summa vaid siis, kui nimetatud asutus on eelnevalt teinud selle summa kohta arvestuskande. Liikmesriigid ei ole kohustatud kehtestama konkreetseid menetlusnorme impordi- või eksporditollimaksu summa maksukohustuslasele teatamise korra kohta, kuna teatamisele võib kohaldada siseriiklikke menetluse üldnorme, millega tagatakse maksukohustuslasele õige teabe andmine ja võimaldatakse tal kõiki asjaolusid teades oma seadusjärgseid õigusi kaitsta.

4. Ühenduse õigusega ei ole vastuolus see, et siseriiklik kohus eeldab tolli selliste avalduste õigsust, mille kohaselt tehti „arvestuskanne” määruse nr 2913/92 artikli 217 tähenduses tollimaksu summa kohta enne selle summa võlgnikule teatamist, tingimusel et järgitakse tõhususe ja samaväärsuse põhimõtteid.
5. Määruse nr 2913/92 artikli 221 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et enne tollimaksu summa teatamist peab liikmesriigi toll olema selle summa kohta teinud arvestuskande ning kui seda arvestuskannet ei ole vastavalt määruse nr 2913/92 artikli 217 lõikele 1 tehtud, siis ei saa toll seda summat sisse nõuda, kuid tal säilib sellegipoolest õigus teatada sellest summast uuesti, järgides määruse nr 2913/92 artikli 221 lõikes 1 ette nähtud tingimusi ja tollivõla tekkimise kuupäeval kehtinud aegumistähtaegu.
6. Kuigi impordi- või eksporditollimaksu summa tuleneb määruse nr 2913/92 artikli 236 lõike 1 esimese lõigu tähenduses seadusest ka juhul, kui sellest summast on maksukohustuslasele küll teatatud, kuid enne teatamist ei ole selle kohta vastavalt sama määruse artikli 221 lõikele 1 tehtud arvestuskannet, peab nimetatud maksukohustuslasele olema põhimõtteliselt võimalik saada see summa selle sisse nõudnud liikmesriigilt tagasi, juhul kui niisugune teatamine ei ole tolliseadustiku artikli 221 lõikes 3 ette nähtud tähtaja möödumise tõttu enam võimalik.

(¹) ELT C 247, 27.9.2008.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus (Tribunal de première instance de Mons'i (Belgia) eelotsusetaotlus) — Société de Gestion Industrielle SA (SGI) versus Belgia riik

(Kohtuasi C-311/08) (¹)

(Asutamisvabadus — Kapitali vaba liikumine — Otsene maksustamine — Tulumaksu käsitlevad õigusaktid — Äriühingute maksustatava tulu kindlaksmääramine — Seotud äriühingud — Ebatavaline või tasuta soodustus, mille residendist äriühing on andnud teises liikmesriigis asuvalle äriühingule — Kõnealuse soodustuse summa arvamine soodustuse andnud residendist äriühingu enda kasumi hulka — Maksustamispädevuse tasakaalustatud jaotus liikmesriikide vahel — Maksude vältimise vastane võitlus — Kuritarvitamise ennetamine — Proportsionaalsus)

(2010/C 63/11)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de première instance de Mons

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Société de Gestion Industrielle SA (SGI)

Kostja: Belgia riik

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal de première instance de Mons (Belgia) — EÜ artiklite 12, 43, 48 ja 56 tõlgendamine — Selliste siseriiklike õigusnormide lubatavus, mille kohaselt maksustatakse residendist äriühingu tuluna ebatavalist või tasuta soodustust temaga seotud mitteresidendist äriühingule, samas kui sellist maksustamist ei ole ette nähtud juhul, kui selline soodustus tehakse residendist äriühingule

Resolutsioon

EÜ artiklit 43 koostöös EÜ artikliga 48 tuleb tõlgendada nii, et põhimõtteliselt ei ole sellega vastuolus liikmesriigi sellised õigusnormid nagu põhikohtuasjas käsitletavat, mille kohaselt maksustatakse ebatavalist või tasuta soodustust residendist äriühingu tuluna, kui viimati nimetatud on andnud selle teises liikmesriigis asuvalle äriühingule, kellega esimesena mainitud äriühing on otse või kaudselt seotud, samas kui residendist äriühingu puhul ei maksustata samasugust soodustust, kui see on antud teisele, esimesena mainitud äriühinguga selliselt seotud residendist äriühingule. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tuleb kontrollida, kas põhikohtuasjas käsitletavat õigusnormi ei lähe kaugemale sellest, mis on vajalik kõigi nendega taotletavate eesmärkide saavutamiseks.

(¹) ELT C 260, 11.10.2008.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. jaanuari 2010. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-333/08) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Kaupade vaba liikumine — EÜ artiklid 28 ja 30 — Koguseline impordipiirang — Samaväärse toimega meetmed — Eelneva loa taotlemise kord — Abiained ja toiduained, mille valmistamisel on kasutatud abiaineid, mis pärinevad teistest liikmesriikidest, kus neid seaduslikult toodetakse ja/või turustatakse — Menetlus, mis võimaldab majandustegevuses osalejatel saavutada selliste ainete kandmise „positiivsesse loetellu” — Vastastikuse tunnustamise klausel — Siseriiklik regulatsioon, mis loob majandustegevuses osalejate jaoks õigusliku ebakindluse olukorra)

(2010/C 63/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: B. Stromsky)

Kostja: Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues ja R. Loosli-Surrans)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artikli 28 rikkumine — Eelneva loa taotlemise kord abiainetele ja toiduainetele, mille valmistamisel on kasutatud abiaineid, mis pärinevad teistest liikmesriikidest, kus neid seaduslikult toodetakse ja/või turustatakse — Põhjenduse puudumine ja/või proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine

Resolutsioon

1. Kuna Prantsuse Vabariik nägi ette proportsionaalsuse põhimõtet eirava eelneva loa taotlemise korra abiainetele ja toiduainetele, mille valmistamisel on kasutatud teistes liikmesriikides seaduslikult toodetavaid ja/või turustatavaid abiaineid, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud EÜ artiklist 28 tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

(¹) ELT C 285, 8.11.2008.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. jaanuari 2010. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Tšehhi Vabariik

(Kohtuasi C-343/08) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2003/41/EÜ — Tööandjapensioni kogumisasutuste tegevus ja järelevalve — Ettenähtud tähtaja jooksul osaliselt ülevõtmata jätmine — Liikmesriigi territooriumil asuvate tööandjapensioni kogumisasutuste puudumine — Liikmesriikide õigus korraldada oma pensionisüsteeme)

(2010/C 63/13)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Šimerdová ja N. Yerrell)

Kostja: Tšehhi Vabariik (esindaja: M. Smolek)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/41/EÜ tööandjapensioni kogumisasutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 235, lk 10; ELT eriväljaanne 05/04, lk 350) täitmiseks vajalike sätete ettenähtud tähtaja jooksul ülevõtmata jätmine

Resolutsioon

1. Kuna Tšehhi Vabariik ei ole ettenähtud tähtaja jooksul võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/41/EÜ tööandjapensioni kogumisasutuste tegevuse ja järelevalve kohta artiklite 8, 9, 13, 15–18 ning artikli 20 lõigete 2–4 järgimiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme, on ta rikkunud selle direktiivi artikli 22 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.

2. Ülejäänud osas jätta hagi rahuldamata.

3. Mõista kohtukulud välja Tšehhi Vabariigilt.

(¹) ELT C 272, 25.10.2008.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 26. jaanuari 2010. aasta otsus — Internationaler Hilfsfonds eV versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-362/08 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Juurdepääs institutsioonide dokumentidele — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Tühistamishagi — Mõiste „vaidlustatav akt” EÜ artikli 230 tähenduses)

(2010/C 63/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Internationaler Hilfsfonds eV (esindajad: Rechtsanwalt H. Kaltenecker ja Rechtsanwalt R. Karpenstein)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Costa de Oliveira, S. Fries ja T. Scharf)

Kohtuasja ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (viies koda) 5. juuni 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-141/05: Internationaler Hilfsfonds eV vs. komisjon, millega Esimese Astme Kohus jättis vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata apellandi poolt selle komisjoni 14. veebruari 2005. aasta otsuse peale esitatud tühistamishagi, millega keelduti apellandile andmast juurdepääsu mõnede dokumentidele, mis puudutavad lepingut LIEN 97-2011 Kasahstanis organiseeritud meditsiiniabi programmi kaasa-rahastamise kohta — Sellise tühistamishagi vastuvõetamatus, mis on esitatud õigusakti peale, mis vaid kinnitab tähtaegselt vaidlustamata varasemat õigusakti — Vaidlustatud otsuse vale kvalifitseerimine — Niisuguse tühistamishagi vastuvõetamatus, millega vaidlustatakse õigusakt, mis kujutab endast vastust esmasele taotlusele määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõike 1 tähenduses — Määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõike 2 vale tõlgendamine

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 5. juuni 2008. aasta otsus kohtuasjas T-141/05: *Internationaler Hilfsfonds vs. komisjon*.
2. Lükata tagasi Euroopa Ühenduste Komisjoni poolt Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtus esitatud vastuvõetamatuse vastuväide.
3. Saata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse, et ta otsustaks *Internationaler Hilfsfonds* eV nõuete üle tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 14. veebruari 2005. aasta otsus, millega keelduti talle tagamast juurdepääsu teatavatele komisjoni käsutuses olevatele dokumentidele.
4. Mõista käesoleva kohtuastme kohtukulud ning vastuvõetamatuse vastuväitega seotud esimese kohtuastme kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.
5. Ülejäänud kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

(¹) ELT C 272, 25.10.2008.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus — Audi AG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-398/08 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Artikli 7 lõike 1 punkt b ja artikkel 63 — Sõnamärk *Vorsprung durch Technik* — Reklaamlausest koosnevad kaubamärgid — Eristusvõime — Taotlus registreerida kaubamärk mitmetele kaupadele ja teenustele — Asjaomane avalikkus — Igakülgne hindamine ja põhjendamine — Uued dokumendid)

(2010/C 63/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Audi AG (esindajad: Rechtsanwalt S. O. Gillert ja Rechtsanwalt F. Schiwek)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: G. Schneider)

Kohtuasja ese

Apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (neljas koda) 9. juuli 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-70/06: Audi vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, millega Üldkohus jättis rahuldamata tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 16. detsembri 2005. aasta otsuse peale, millega jäeti osaliselt rahuldamata selle kontrollija otsuse peale esitautud kaebus, millega keelduti registreerimast sõnamärki *VORSPRUNG DURCH TECHNIK* kaupadele ja teenustele klassides 9, 12, 14, 25, 28, 37–40 ja 42 — Kaubamärgid, mis kujutavad endast reklaamlauset — Eristusvõime — Eriliste hindamiskriteeriumite kohaldamine — Ebapiisav põhjendus arvessevõetava asjaomase avalikkuse osas — Esimest korda Üldkohtu menetluses esitatud väidete arvessevõtmine

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 9. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas T-70/06: Audi vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (*Vorsprung durch Technik*), kuna Üldkohus otsustas, et Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teine apellatsioonikoda ei ole 16. detsembri 2005. aasta otsuse (asi R 237/2005-2) tegemisel rikkunud nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (muudetud nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 3288/94) artikli 7 lõike 1 punkti b.
2. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 16. detsembri 2005. aasta otsus (asi R 237/2005-2), kuna sellega jäeti kaubamärgi *Vorsprung durch Technik* registreerimise taotlus määruse nr 40/94 (muudetud määrusega nr 3288/94) artikli 7 lõike 1 punkti b alusel osaliselt rahuldamata.
3. Mõista mõlemas kohtuastmes kantud kulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).

(¹) ELT C 301, 22.11.2008.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. jaanuari 2010. aasta otsus (High Court of Justice (Queen's Bench Division) (Ühendkuningriik) eelotsusetaotlus — Uniplex (UK) Ltd versus NHS Business Services Authority

(Kohtuasi C-406/08) ⁽¹⁾

(Direktiiv 89/665/EMÜ — Riigihanke vaidlustusmenetlus — Vaidlustamise tähtaeg — Kuupäev, millest vaidlustamise tähtaeg hakkab kulgema)

(2010/C 63/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Uniplex (UK) Ltd

Vastustaja: NHS Business Services Authority

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — (High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 395, lk 33) artiklite 1 ja 2 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, mis näevad ette kolmekuulise tähtaja kaebuse esitamiseks — Kuupäev, millest tähtaeg hakkab kulgema — Kuupäev, mil rikuti riigihankelepingu sõlmimist puudutavad ühenduse õigusakte või kuupäev, mil kaebaja sai rikkumisest teada

Resolutsioon

1. Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (muudetud nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiviga 92/50/EMÜ) artikli 1 lõige 1 nõuab, et riigihankealaste eeskirjade rikkumise tuvastamise kaebuse esitamise tähtaeg või nende eeskirjade rikkumisest tuleneva kahju hüvitamise nõude esitamise tähtaeg algab kuupäeval, millal kaebuse esitaja kõnealusest rikkumisest teada sai või teada saada pidi.

2. Direktiivi 89/665 (muudetud direktiiviga 92/50) artikli 1 lõikega 1 on vastuolus selline siseriiklik õigusnorm nagu põhikohtuasjas käsitletav, mis võimaldab siseriiklikul kohtul jätta õiguse lõppemise tõttu läbi vaatamata riigihankealaste eeskirjade rikkumise tuvastamise kaebuse või nende eeskirjade rikkumisest tuleneva kahju hüvitamise nõude, juhul kui ta kohaldab tingimust — mille hindamisel on tal kaalutusõigus —, et kaebus peab olema esitatud viivitamata.

3. Direktiiv 89/665 (muudetud direktiiviga 92/50) nõuab, et siseriiklik kohus peab talle antud kaalutusõigust kohaldades piken-dama vaidlustamise tähtaega viisil, mis tagab kaebuse esitajale sellise tähtaja kasutamise võimaluse, mis oleks tal olnud, kui sise-riiklikus õiguses ette nähtud tähtaeg oleks alanud kuupäeval, millal ta asjakohaste riigihankealaste õigusnormide rikkumisest teada sai või teada saada pidi. Kui vaidlustamise tähtaegu puudutavad siseriiklikud õigusnormid ei võimalda direktiiviga 89/665 (muudetud direktiiviga 92/50) kooskõlas olevat tõlgendamist, peab siseriiklik kohus igal juhul jätma need kohaldamata ning kohaldama ühenduse õigust täiel määral ja kaitsma õigusi, mis direktiiv üksikisikutele annab.

⁽¹⁾ ELT C 301, 22.11.2008.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. jaanuari 2010. aasta otsus (VAT and Duties Tribunal, Edinburgh ja VAT and Duties Tribunal, Northern Ireland (Ühendkuningriik) eelotsusetaotlus) — Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08) versus The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Liidetud kohtuasjad C-430/08 ja C-431/08) ⁽¹⁾

(Määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik — Artiklid 78 ja 203 — Määrus (EMÜ) nr 2454/93 — Artikkel 865 — Seestöötlemise protseduur — Vale tolliprotseduuri kood — Tollivõla tekkimine — Muudatuste tegemine tollideklaratsioonis)

(2010/C 63/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

VAT and Duties Tribunal, Edinburghi ja VAT and Duties Tribunal, Northern Irelandi (Ühendkuningriik)

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Terex Equipment Ltd (C-430/08), FG Wilson (Engineering) Ltd (C-431/08), Caterpillar EPG Ltd (C-431/08)

Kostja: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Kohtuasja ese

Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), artiklite 78, 203 ja 239 tõlgendamine — Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92 (EÜT L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3), artikli 865 tõlgendamine — Seestöötlemise protseduuri alusel Euroopa Ühendusse toodud kaup — Kauba reeksportimisel esitatud deklaratsioonides sellise vale tolliprotseduuri koodi ekslik kasutamine, mis tähistab kõnealuse kauba „lõplikku eksporti”, mitte „reeksporti” — Võimalus teha deklaratsioonis muudatusi tolliprotseduuri koodi muutmiseks ja olukorda lahendamiseks

Resolutsioon

1. Kui põhikohtuasjas käsitletavates ekspordideklaratsioonides on tolliprotseduuri koodi 31 51 asemel kasutatud ühenduse kauba eksporti tähistavat koodi 10 00 sellise kauba puhul, millele seestöötlemise protseduuri raames kohaldatakse peatamismenetlust, siis tekib nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) artikli 203 lõike 1 ja komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93 (millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik — komisjoni 29. juuli 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 1677/98 muudetud kujul) artikli 865 esimese lõigu alusel tollivõlg.
2. Määruse nr 2913/92 artikkel 78 lubab deklarandi poolt määratud tolliprotseduuri koodi korrigeerimiseks kauba ekspordideklaratsioonis muudatusi teha ja toll peab esiteks kontrollima seda, kas asjaomast tolliprotseduuri reguleerivaid sätteid on kohaldatud ebaõige või mittetäieliku teabe alusel ning kas seestöötlemise protseduuri eesmärgi ei ohustata eelkõige seeläbi, et sellele tolliprotseduurile suunatud kaup on tegelikult reeksportitud, ning teiseks vajaduse korral võtma vajalikud meetmed olukorra lahendamiseks, arvestades tema käsutuses olevat uut teavet.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. jaanuari 2009. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-456/08) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 93/37/EMÜ — Ehitustööde riigihange — Taotlejate ja pakkujate teavitamine riigihankelepingu sõlmimise otsusest — Direktiiv 89/665/EMÜ — Riigihanke vaidlustusmenetlus — Vaidlustamise tähtaeg — Kuupäev, millest vaidlustamise tähtaeg hakkab kulgema)

(2010/C 63/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: G. Zavvos, M. Konstantinidis ja E. White)

Kostja: Iirimaa (esindajad: D. O'Hagan ja SC A. Collins)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246) artikli 1 lõike 1 rikkumine — Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/37/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike ehitustöölepingute sõlmimise kord (EÜT L 199, lk 54; ELT eriväljaanne 06/02, lk 163) artikli 8 lõike 2 rikkumine — Riigihankelepingu sõlmimise otsusest teavitamine — Kohustus sätestada selged tähtajad hankelepingu sõlmimise otsuse vaidlustamiseks

Resolutsioon

1. Kuna,

— National Roads Authority ei teatanud pakkujale, kelle pakkumus tagasi lükati, Dundalki linna läänepoolse maanteeümbersõidu planeerimise, ehitamise, rahastamise ja haldamise riigihankelepingu sõlmimise otsusest, ja

— on hoidnud jõus Rules of the Superior Courts'i (kõrgeimate kohtute kodukord), Statutory Instrument'iga nr 374/1998 kehtestatud versioonis, artikli 84A lõike 4 sättes osas, milles need tekitavad ebakindlust selles suhtes millist otsust vaidlustada ja vaidlustamise tähtaegade kindlakstegemisel,

⁽¹⁾ ELT C 327, 20.12.2008.

siis on Iirimaa esimese etteheite osas rikkunud nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiivist 89/665/EMÜ riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (muudetud nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiviga 92/50/EMÜ) artikli 1 lõikest 1 tulenevaid kohustusi ning nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/37/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike ehitustöölepingute sõlmimise kord (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1997. aasta direktiiviga 97/52/EÜ) artikli 8 lõikest 2 tulenevaid kohustusi, ja teise etteheite osas on Iirimaa rikkunud direktiivi 89/665 (muudetud direktiiviga 92/50/EMÜ) artikli 1 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Iirimaaalt.

(¹) ELT C 313, 6.12.2008.

Euroopa Kohtu (teine koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus (Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburgi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Ümit Bekleyen versus Land Berlin

(Kohtuasi C-462/08) (¹)

(EMÜ-Türgi assotsiatsioonileping — Assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 artikli 7 teine lõik — Türgi päritolu töötaja lapse õigus võtta vastuvõtvas liikmesriigis pärast seal kutsehariduse omandamist vastu kõik tööpakkumised — Kutseõpingute alustamine pärast vanemate lõplikku lahkumist sellest liikmesriigist)

(2010/C 63/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ümit Bekleyen

Kostja: Land Berlin

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — EMÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 artikli 7

teise lõigu tõlgendamine — Vastuvõtvas liikmesriigis sündinud Türgi kodanik, kes pärast seda, kui ta on pöördunud koos oma vanematega tagasi päritoluriiki, saabub 10 aastat hiljem uuesti, seekord üksinda ja kutseõpingute eesmärgil, vastuvõtvasse liikmesriiki, kus tema vanemad olid kunagi üle kolme aasta seaduslikul tööturul tegutsenud

Resolutsioon

Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahelise assotsiatsiooni loomise lepinguga asutatud assotsiatsiooninõukogu 19. septembri 1980. aasta otsuse nr 1/80 assotsiatsiooni arengu kohta artikli 7 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui Türgi päritolu töötaja on vastuvõtvas liikmesriigis üle kolme aasta seaduslikult töötanud, võib selle töötaja laps nimetatud liikmesriigis pärast selles riigis kutseõpingute lõpetamist tugineda õigusele juurdepääsuks tööturule ja sellega kaasnevale riigis elamise õigusele isegi siis, kui ta pärast seda, kui ta oli pöördunud koos oma vanematega tagasi päritoluriiki, pöördus üksinda uuesti nimetatud liikmesriiki, et alustada seal õpinguid.

(¹) ELT C 19, 24.1.2009.

Euroopa Kohtu (viies koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus (Gerechtshof te Arnhemi (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — K. van Dijk versus Gemeente Kampen

(Kohtuasi C-470/08) (¹)

(Ühine põllumajanduspoliitika — Teatavate toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem — Määrus (EÜ) nr 1782/2003 — Ühtne otsemaksete kava — Toetusõiguste üleandmine — Rendilepingu lõppemine — Rentniku ja rendileandja kohustused)

(2010/C 63/20)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechtshof te Arnhem (Madalmaad)

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: K. van Dijk

Vastustaja: Gemeente Kampen

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — *Gerechthof te Arnhem* — Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001, (ELT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269) ning komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 795/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad talupidajate jaoks) sätestatud ühtse otse-maksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad, (ELT L 141, lk 1; ELT eriväljaanne 03/44, lk 226) tõlgendamine — Teatavate toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem — Ühtne otse-maksete kava — Toetusõiguste üleandmine — Rentniku ja rendileandja kohustused

Resolutsioon

Ühenduse õigus ei kohusta rentnikku tagastama rendilepingu lõppemisel rendileandjale koos maaga ka sellega saadud või sellega seotud toetusõigusi ega maksmata talle hüvitist.

⁽¹⁾ ELT C 6, 10.1.2009.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 21. jaanuari 2010. aasta otsus (Augstākās tiesas Senātsi (Lāti Vabariik) eelotsusetaotlus) — Alstom Power Hydro versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-472/08) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Kuues käibemaksudirektiiv — Artikli 18 lõige 4 — Siseriiklikud õigusnormid, mis näevad ette enam-makstud käibemaksu tagastamiseks kolmeaastase aegumis-tähtaja)

(2010/C 63/21)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Alstom Power Hydro

Kostja: Valsts ieņēmumu dienests

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Augstākās tiesas Senāts — Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) artikli 18 lõike 4 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, mis näevad enam-makstud maksude tagastusnõude esitamiseks ette kolmekuulise tähta

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 18 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et nimetatud sättega ei ole vastuolus liikmesriigi sellised õigusnormid nagu põhikohtuasjas arutusel olevad normid, mis näevad ette kolmeaastase aegumistähta selle riigi maksuhalduri poolt alusetult sissenõutud enam-makstud käibemaksu tagastamise taotluse esitamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 327, 20.12.2008.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 28. jaanuari 2010. aasta otsus (Sächsisches Finanzgerichti (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz versus Finanzamt Dresden

(Kohtuasi C-473/08) ⁽¹⁾

(Kuues käibemaksudirektiiv — Artikli 13 A osa lõike 1 punkt j — Maksuvabastus — Õpetajate antav eraõpe kooli- või ülikoolihariduse raames — Kolmandast isikust asutuse korraldatud tööalase täienduskoolituse raames osutatud vabakutse-lise õpetaja teenused)

(2010/C 63/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sächsisches Finanzgerichti

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ingenieurbüro Eulitz GbR Thomas und Marion Eulitz

Kostja: Finanzamt Dresden

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Sächsisches Finanzgericht — Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) artikli 13 A osa lõike 1 punkti j tõlgendamine — Kooli- või ülikoolihariduse raames õpetajate antava eraõppe maksuvabastus — Diplomeeritud inseneri poolt erakooli pakutud täienduskoolituse raames läbi viidud õppetöö, mis annab inseneridele ja arhitektidele ülikoolijärgse erikvalifikatsiooni ennetava tuleohutuse alal — Pidev õpetamisteenuse pakkumine paralleelselt teatud koolitusprogrammide juhtimise eest vastutamisega — Tasu saamine isegi siis, kui kursus jääb osavõtjate puudumise tõttu ära

Resolutsioon

1. Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 13 A osa lõike 1 punkti j tuleb tõlgendada nii, et õppetöö, mida diplomeeritud insener viib läbi eraõigusliku ühingu tegutsevas õppeasutuses tööalase täienduskoolituse kursustest osavõtjatele, kellel on juba vähemalt kõrgkooli arhitektuurialane või inseneriharidus või samaväärne haridus, kusjuures kursused lõpevad eksamiga, võib selle sätte tähenduses olla „[...]õpe kooli- või ülikoolihariduse raames”. Sellise õppega võib samuti tegemist olla muu tegevuse puhul peale õpetamise kui sellise, eeldusel et põhiliselt tegutsetakse õppejõu ja õpilaste või üliõpilaste vahel toimuva teadmiste ja oskuste edasiandmise piires kooli- või ülikoolihariduse raames. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab vajalikul määral kontrollima, kas kõik põhikohtuasjas kõne all olevad tegevused kujutavad endast nimetatud sätte tähenduses „õpet” „kooli- või ülikoolihariduse” raames.
2. Nimetatud direktiivi artikli 13 A osa lõike 1 punkti j tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei saa sellist isikut nagu T. Eulitz, kes on põhikohtuasjas kaebuse esitaja seltsinglane ja kes osutab teenuseid kolmandast isikust asutuse pakutud koolituskursuste raames, pidada selle sätte mõttes „eraõpet” andvaks.

(¹) ELT C 44, 21.2.2009.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 29. oktoobri 2009. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-22/09) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Energiapoliitika — Energiasääst — Direktiiv 2002/91/EÜ — Ehitiste energiatõhusus — Ettenähtud tähtjaks ülevõtmata jätmine)

(2010/C 63/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Schima ja L. de Schieter de Lophem)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindaja: C. Schiltz)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2000. aasta direktiivi 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta (EÜT L 1, lk 65; ELT eriväljaanne 12/02, lk 168) täitmiseks vajalike sätete ettenähtud tähtjaks vastu võtmata jätmine

Resolutsioon

1. Kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole ettenähtud tähtjaks vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2000. aasta direktiivi 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta täitmiseks, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud selle direktiivi artikli 15 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

(¹) ELT C 82, 4.4.2009.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 23. detsembri 2009. aasta otsus (Višje sodišče v Mariboru (Sloveenia Vabariik) eelotsusetaotlus) — Jasna Detiček versus Maurizio Sgueglia

(Kohtuasi C-403/09 PPU) ⁽¹⁾

(Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Abielu ja vanemliku vastutusega seotud küsimused — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Hooldusõigust käsitlevad ajutised meetmed — Liikmesriigis täidetav otsus — Lapse ebaseaduslik äravimine — Teine liikmesriik — Teine kohus — Lapse hooldusõiguse määramine teisele vanemale — Kohtualluvus — Eelotsuse kiirmenetlus)

(2010/C 63/24)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Višje sodišče v Mariboru (Sloveenia Vabariik)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Jasna Detiček

Kostja: Maurizio Sgueglia

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243) artikli 20 tõlgendamine — Ajutised meetmed, sealhulgas kaitsemeetmed — Liikmesriigi A kohtu pädevus lahendada ajutise meetmega nõue saada tagasi lapse hooldusõigus, kui asja sisuliselt lahendav kohus — ehk abielulahutust menetlev kohus — asub liikmesriigis B

Resolutsioon

Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, artiklit 20 tuleb tõlgendada nii, et niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas ei luba see liikmesriigi kohtul võtta vanemlikku vastutust puudutavat ajutist meetet, mis annab selle liikmesriigi territooriumil viibiva lapse hooldusõiguse ühele vanematest, samas kui teise liikmesriigi kohus, kes on mainitud määruse alusel pädev sisuliselt arutama vaidlust lapse hooldusõiguse üle, on juba teinud lahendi, millega on lapse hooldusõigus määratud ajutiselt teisele vanemale ja mis on tunnistatud täidetavaks esimesena nimetatud liikmesriigi territooriumil.

⁽¹⁾ ELT C 312, 19.12.2009.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 23. novembri 2009. aasta määrus (Monomeles Protodikeio Rethymnise (Kreeka) eelotsusetaotlused) — Geórgios K. Lagoudakis vs. Kentro Anoiktis Prostasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08) ja Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis vs. Dimos Geropotamou (C-163/08) ja Michail Zacharioudakis vs. Dimos Lampis (C-164/08)

(Liidetud kohtuasjad C-162/08 — C-164/08) ⁽¹⁾

(Kodukorra artikli 104, lõike 3, esimene lõik — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Tähtajalist tööd käsitleva raamkokkuleppe klauslid 5 ja 8 — Tähtajalised töölepingud avalikus sektoris — Esimene või ainus leping — Järjestikused lepingud — Samaväärne juriidiline meede — Töötajate üldise kaitstuse taseme alandamine — Meetmed kuritarvituste vältimiseks — Sanktsioonid — Avalikus sektoris kehtiv absoluutne keeld muuta tähtajalisi töölepinguid määramata tähtajaga lepinguteks — Direktiivi ebaõige ülevõtmise tagajärjed — Kooskõlaline tõlgendamine)

(2010/C 63/25)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Geórgios K. Lagoudakis (C-162/08), Dimitrios G. Ladakis, Andréas M. Birtas, Konstantinos G. Kyriakopoulos, Emmanouil V. Klamponis, Sofoklis E. Mastorakis (C-163/08), Michail Zacharioudakis (C-164/08)

Kostjad: Kentro Anoiktis Prostasias Hlikiomenon Dimou Rethymnis (C-162/08), Dimos Geropotamou (C-163/08), Dimos Lampis (C-164/08)

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Monomeles Protodikeio Rethymnis — Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiasalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368), lisa klausli 5 ja klausli 8 lõigete 1 ja 3 tõlgendamine — Keeld võtta ülevõtmise ettekäändel vastu siseriiklikke õigusnorme, kui on juba olemas direktiivi lisa klausli 5 lõike 1 tähenduses võrdväärsed siseriiklikud õigusnormid ja kui uute õigusnormidega kaasneks tähtajaliste töötajate kaitstuse taseme alandamine

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiasutustega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, lisas ära toodud 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik võtab vastu niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu presidendi dekreet 164/2004, mis käsitleb tähtajaliste töölepingute alusel töötamist avalikus sektoris ja mis näeb direktiivi 1999/70 ülevõtmiseks konkreetselt avalikku sektorit puudutavas osas ette kõnesoleva klausli lõike 1 punktides a–c nimetatud ennetavate meetmete rakendamise järjestikuste tähtajaliste töölepingute või suhete kuritarvitusliku kasutamise vältimiseks, juhul kui siseriiklikus õiguses on juba olemas — mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus — „samaväärne juriidiline meede” selle klausli mõttes, st seaduse 2112/1920 (mis käsitleb erasektori töötajate töölepingu kohustuslikku lõpetamist) artikli 8 lõige 3, eeldusel, et niisugused õigusnormid ei mõjuta ühelt poolt tähtajaliste töölepingute või suhete kuritarvituslikku kasutamist ennetavate meetmete tõhusust, nagu see tuleneb mainitud samaväärselt juriidilisest meetmest, ja teiselt poolt, et on järgitud ühenduse õigust, eelkõige kõnesoleva kokkuleppe klausli 8 lõiget 3.
2. Raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 5 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisuguste siseriiklike õigusnormide nagu põhikohtuasjas käsitletute kohaldamine asjasepuutuva liikmesriigi ametiasutuste poolt, nii et järjestikuste tähtajaliste töölepingute uuendamist avalikus sektoris loetakse põhjendatuks „objektiivsete alustega” mainitud klausli mõttes ainult seetõttu, et nende lepingute sõlmimisel on aluseks võetud õigusnormid, mis võimaldavad niisuguste lepingute uuendamist, et katta teatavaid ajutisi vajadusi, samas kui tegelikult on need vajadused kindlad ja pikaajalised. Seevastu ei kuulu see klausel kohaldamisele esimese või ainsa tähtajalise töölepingu või suhte sõlmimisel.
3. Raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 8 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et selles nimetatud kaitsetaseme „alandamise” uurimisel tuleb lähtuda niisugusest üldise kaitstuse tasemest, mis on asjasepuutavas liikmesriigis ette nähtud nii töötajatele, kes on sõlminud järjestikuseid tähtajalisi töölepinguid, kui ka neile, kes on sõlminud esimese või ainsa tähtajalise lepingu.
4. Raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 8 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugune siseriiklik õigusakt nagu presidendi dekreet 164/2004, mis erinevalt varasemast siseriiklikust õigusnormist, st seaduse 2112/1920 artikli 8 lõikest 3 esiteks ei näe enam ette, et juhul kui avalikus sektoris on tegemist järjestikuste tähtajaliste töölepingute kuritarvitusliku kasutamise
5. Igal juhul ei tohi selle raamkokkuleppe rakendamine niisuguse siseriikliku õigusaktiga nagu presidendi dekreet 164/2004 viia selleni, et kaitse, mis oli siseriiklikus õiguskorras tähtajalistele töötajatele varem ette nähtud, väheneks tasemeni, mis ei vasta enam nimetatud raamkokkuleppega ette nähtud minimaalse kaitse tasemele. Eelkõige on mainitud raamkokkuleppe klausli 5 lõike 1 kohaselt nõutud, et niisuguste õigusnormidega oleks järjestikuste tähtajaliste töölepingute kuritarvituslikku kasutamist puudutavas osas kehtestatud tõhusad ja siduvad meetmed niisuguse kuritarvitusliku kasutamise vältimiseks ning ühtlasi piisavalt tõhusad ja hoiatava mõjuga sanktsioonid, et tagada nende ennetusmeetmete täielik toime. Seega peab eelotsusetaotluse esitanud kohus kontrollima, kas need tingimused on täidetud.
6. Niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas tuleb raamkokkulepet tähtajalise töö kohta tõlgendada nii, et kui asjasepuutuva liikmesriigi õiguskorras on olemas käsitletavat sektorit puudutavas osas muud tõhusad meetmed, et vältida ning vajadusel sanktsioneerida järjestikuste tähtajaliste töölepingute kuritarvituslikku kasutamist raamkokkuleppe klausli 5 lõike 1 mõttes, siis sellega ei ole vastuolus niisuguse siseriikliku õigusnormi kohaldamine, millega on üksnes avalikus sektoris ilma eranditeta keelatud muuta määramata tähtajaga töölepinguteks niisuguseid järjestikuseid tähtajalisi töölepinguid, mis on tegelikult sõlmitud tööandja kindlate ja pikaajaliste vajaduste katmiseks ning mida tuleb käsitleda kuritarvituslikuna. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab sellegipoolest hindama seda, kui võrd muudavad asjasepuutuvate siseriiklike õigusnormide kohaldamise tingimused ja tõhus rakendamine selle meetme niisuguseks, et seda saaks käsitleda adekvaatse meetmena avaliku sektori poolt järjestikuste tähtajaliste lepingute kuritarvitusliku kasutamise vältimiseks ja vajadusel niisuguse tegevuse sanktsioneerimiseks.
7. Seevastu, kuna raamkokkuleppe klausli 5 lõige 1 ei kuulu kohaldamisele töötajatele, kes on sõlminud esimese või ainsa tähtajalise töölepingu, siis ei pane see säte liikmesriikidele kohustust kehtestada sanktsioonid juhtudeks, kui niisugune leping on tegelikult sõlmitud tööandja kindlate ja pikaajaliste vajaduste katmiseks

8. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab asjassepuutuvaid siseriiklikke õigusnorme tõlgendama nii suures ulatuses kui võimalik kooskõlas raamkokkuleppe tähtsajalise töö kohta klausli 5 lõikega 1 ja klausli 8 lõikega 3, ning seejuures tegema kindlaks, kas teatavate siseriiklike õigusnormide asemel tuleb põhikohtuasja vaidlustes kohaldada „samaväärset juriidilist meetet” neist sätetest esimese mõttes, st seaduse 2112/1920 artikli 8 lõiget 3.

(¹) ELT C 171, 5.7.2008

Euroopa Kohtu 26. novembri 2009. aasta määrus — Região autónoma dos Açores versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Ühenduste Komisjon, Hispaania Kuningriik, Seas at Risk VZW, varem Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

(Kohtuasi C-444/08 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Kodukorra artikkel 119 — Määrus (EÜ) nr 1954/2003 — Tühistamishagi — Vastuvõetamatus — Regionaalne või kohalik üksus — Aktid, mis puudutavad seda üksust otse ja isiklikult — Apellatsioonkaebus osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja ilmselgelt põhjendamatu)

(2010/C 63/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Região autónoma dos Açores (esindajad: Solicitors M. Renouf ja C. Bryant)

Teised menetluspooled: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J. Monteiro ja F. Florindo Gijón), Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: K. Banks), Hispaania Kuningriik (esindaja: N. Díaz Abad), Seas at Risk VZW, varem Stichting Seas at Risk Federation, WWF — World Wide Fund for Nature, Stichting Greenpeace Council

Kohtuasja ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kolmas koda) 1. juuli 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-37/04: Região autónoma dos Açores vs. nõukogu, millega Esimese Astme Kohus jättis vastuvõetamatusesse tõttu läbi vaatamata hagi, millega taotleti nõukogu 4. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1954/2003, mis käsitleb teatavate ühenduse kalastuspiirkondade ja kalavarudega seotud püügikoormuse korraldamist ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 685/95 ja (EÜ) nr 2027/95 (ELT L 289, lk 1, ELT eriväljaanne 04/06, lk 44), osalist tühistamist — Nõue, et vaidlustatud akt peab isiklikult puudutama

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Região autónoma dos Açores'lt.
3. Hispaania Kuningriik ja Euroopa Ühenduste Komisjon kannavad ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 327, 20.12.2008.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 4. detsembri 2009. aasta määrus — Matthias Rath versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Dr. Grandel GmbH

(Liidetud kohtuasjad C-488/08 P ja C-489/08 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Ühenduse kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Artikli 8 lõike 1 punkt b — Sõnamärgid Epican ja Epican Forte — Ühenduse sõnamärgi EPIGRAN omaniku vastulause — Segiajamise tõenäosus — Osaline registreerimisest keeldumine — Ilmselgelt vastuvõetamatud apellatsioonkaebused)

(2010/C 63/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Matthias Rath (esindajad: Rechtsanwalt S. Ziegler, Rechtsanwalt C. Kleiner ja Rechtsanwalt F. Dehn)

Teised menetluspooled: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: G. Schneider), Dr. Grandel GmbH)

Kohtuasja ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (seitsmes koda) 8. septembri 2008. aasta otsuse T-373/06: Rath vs. Siseturu Ühtlustamise Amet ja Grandel peale, millega Esimese Astme Kohus jättis igasuguse õigusliku aluse ilmselge puudumise tõttu rahuldamata tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 5. oktoobri 2006. aasta otsuse peale, millega jäeti osaliselt rahuldamata tühistamisotsakonna selle otsuse peale esitanud kaebus, millega rahuldati ühenduse varasema sõnamärgi „EPIGRAN” omaniku vastulause ning keelduti sõnamärgi „EPICAN FORTE” registreerimisest klassi 5 kuuluvatele kaupadele ja teenustele — Kahe kaubamärgi segiajamise tõenäosus

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja M. Rathilt.

(¹) ELT C 4.4.2009.

Euroopa Kohtu (viies koda) 9. detsembri 2009. aasta määrus — Prana Haus GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-494/08 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — Kodukorra artikkel 119 — Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärk PRANAHAUS — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)

(2010/C 63/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Prana Haus GmbH (esindaja: advokaat N. Hebeis)

Teine menetluspool: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Kohtuasja ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 17. septembri 2008. aasta otsuse T-226/07: Prana Haus GmbH vs. Siseturu Ühtlustamise Amet peale, millega Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 18. aprilli 2007. aasta otsuse peale, millega jäeti rahuldamata ühenduse sõnamärgi „PRANAHAUS” registreerimistaotlus kaupadele ja teenustele klassides 9, 16 ja 35 — Kirjeldav kaubamärk

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Prana Haus GmbH-lt.

(¹) ELT C 32, 7.2.2009

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 12. jaanuari 2010. aasta määrus (Amtsgericht Charlottenburgi (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Amiraïke Berlin GmbH

(Kohtuasi C-497/08) (¹)

(Hagita menetlus — Äriühingule likvideerija määramine — Euroopa Kohtu pädevuse puudumine)

(2010/C 63/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Charlottenburg

Põhikohtuasja pooled

Amiraïke Berlin GmbH

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Amtsgericht Charlottenburg — EÜ asutamislepingu artiklite 10, 43 ja 48 tõlgendamine — Liikmesriigi poolt tema territooriumil asuva vara suhtes sellise sundvõõrandava meetme tunnustamine, mis tuleneb teise liikmesriigi õiguskorras — Ühendkuningriigi õiguse alusel asutatud osäühingu kustutamine „Companies House” äriregistrist avalikustamise kohustuste täitmata jätmise tõttu, mille tagajärjel läks Ühendkuningriigile äriühingu vara, kaasa arvatud Saksamaal asuv kinnisvara

Resolutsioon

Euroopa Liidu Kohtul ei ole ilmselgelt pädevust vastata Amtsgericht Charlottenburgi 7. novembri 2008. aasta otsuses esitatud küsimusele.

(¹) ELT C 113, 16.5.2009

Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) 24. märtsil 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (seitsmes koda) 13. jaanuari 2009. aasta määruse peale kohtuasjas T-456/08: Sociedad General de Autores y Editores de España versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-112/09 P)

(2010/C 63/30)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (esindajad: advokaadid R. Allendesalazar Corcho ja R. Vallina Hoset)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

14. jaanuari 2010. aasta määrusega jättis Euroopa Kohus (kaheksas koda) apellatsioonkaebuse rahuldamata.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Hispaania) 25. novembril 2009 — CLECE, S.A. versus María Socorro Martín Valor ja Ayuntamiento de Cobisa

(Kohtuasi C-463/09)

(2010/C 63/31)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Hispaania)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: CLECE, S.A.

Vastustajad: María Socorro Martín Valor ja Ayuntamiento de Cobisa

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2001/23/EMÜ⁽¹⁾ kohaldamisalasse, nagu see on määratletud selle direktiivi artikli 1 lõike 1 punktis a, kuulub olukord, kus linnavalitsus taastab või võtab üle enda ruumide puhastamise, millega varem tegeles lepingu alusel teine ettevõtja ja milleks linnavalitsus võtab tööle uued töötajad?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 82, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 98).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal Supremo (Hispaania) 30. novembril 2009 — INMOGOLF SA versus Administración General del Estado

(Kohtuasi C-487/09)

(2010/C 63/32)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: INMOGOLF SA

Vastustaja: Administración General del Estado

Eelotsuse küsimused

Kas arvestades, et nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiivi 69/335/EMÜ⁽¹⁾ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (nüüd 12. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/7[...] EÜ⁽²⁾) artikli 11 punkt a keelas aktsiate, osade või samaliigiliste väärtpaberite liikumise maksustamise ning artikli 12 lõike 1 punkt a lubas liikmesriikidel võtta väärtpaberiülekannetelt ainult kindlasummalist või proportsionaalset maksu, ja arvestades, et 28. juuli 1988. aasta Ley 24/1988 del Mercado de Valores'e artikkel 108 (6. juuni 1991. aasta seaduse 18/1991 lisasättega 12a antud redaktsioonis) maksustab — vaatamata sellele, et see sätestab väärtpaberiülekannete jaoks maksuvabastuse üldreegli nii käibemaksu kui ka varaliste õiguste ülemineku maksu osas — need tehingud varaliste õiguste ülemineku maksuga nende varaliste õiguste tasulise ülemineku korral alati, kui need on osa selliste üksuste aktsia- või osakapitalist, kelle põhivara moodustab vähemalt 50 % ulatuses kinnisvara, ja kui omandaja saab kõnealuse ülemineku tagajärjel sellise positsiooni, mis võimaldab tal saada üksuse üle kontrolli, tegemata vahet varahaldusettevõtjatel ja majandustegevusega tegelevatel äriühingutel:

1. keelab nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiiv 69/335/EMÜ kohaldada automaatselt liikmesriikide õigusnorme, nagu Ley 24/1988 del Mercado de Valores'e artikli 108 lõiget 2, mis maksustab teatavad väärtpaberiülekanDED, mis hõlmavad varjatud kujul kinnisvara üleandmist, isegi kui ei ole kavatsed maksudest kõrvale hoida?

Juhul kui maksudest kõrvalehoidumise kavatsus ei ole vajalik:

2. kas nõukogu 17. juuli 1969. aasta direktiiv 69/335/EMÜ keelab sellised õigusnormid nagu Hispaania seadus 24/1988, mis maksustab selliste äriühingute kapitalis enamusosaluse omandamise, kelle põhivara moodustab peamiselt kinnisvara, isegi kui need on täiesti toimivad äriühingud ja kui kinnisvara on äriühingu majandustegevuse lahutamatu osa?

⁽¹⁾ EÜT L 249, lk 25; ELT eriväljaanne 09/01, lk 11.

⁽²⁾ ELT L 46, lk 11.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal Supremo (Hispaania)
30. novembril 2009 — Asociación de Transporte por
Carretera versus Administración General del Estado**

(Kohtuasi C-488/09)

(2010/C 63/33)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Asociación de Transporte por Carretera

Vastustaja: Administración General del Estado

Eelotsuse küsimused

1. Kui rikkumise tegelik toimepanemise koht tehakse kindlaks pärast seda, kui liikmesriik on tuvastanud eeskirjade eiramise TIR-vedude tollikorras ja esitanud oma territooriumi garantiühingule maksenõude, mis vastab maksuteates esitatud summale, siis kas asjaolu, et liikmesriik, kus rikkumine toimus, algatab uue menetluse, et nõuda maksude tasumist peamistelt võlglastelt ja rikkumise tegeliku toimumiskoha garantiühingult tema vastutuse piires, on kooskõlas komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93 ⁽¹⁾ artikli 454 lõikega 3 ja artikliga 455, kui rikkumise toimumiskoht tehakse kindlaks pärast ühenduse õigusnormides kindlaksmääratud tähtaja möödumist?

Kui vastus on jaatav:

2. Kas selle liikmesriigi garantiühing, kus eeskirjade rikkumine tegelikult toimus, võib määruse (EMÜ) nr 2454/93 artikli 454 lõike 3 ja artikli 455 või ühenduse tolliseadustiku artikli 221 lõike 3 alusel väita, et õigus nõuda garanteeritud vastutuse piires summade tasumist on aegunud, kuna kindlaksmääratud tähtaeg möödus ilma, et ta oleks enne nimeetatud tähtaja möödumist faktilistest asjaoludest teadlik olnud?

3. Kas eeskirjade eiramise tuvastanud riigi garantiühingule selle riigi tolli poolt TIR-konventsiooni artikli 11 lõike 1 alusel

esitatud maksenõue katkestab menetluse, mis algatati rikkumise toimumiskoha garantiühingu suhtes?

4. Kas TIR-konventsiooni artikli 11 lõike 2 viimast lauset võib tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud tähtaeg on kohaldatav riigis, kus rikkumine toimus, isegi kui eeskirjade eiramise tuvastanud riik ei võtnud tagasi garantiiasutusele esitatud maksenõuet, olgugi et viidi läbi kriminaalmenetlus, mis puudutas tõendatud asjaolusid?

⁽¹⁾ Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3).

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa)
3. detsembril 2009 — Finanzamt Burgdorf versus Manfred
Bog**

(Kohtuasi C-497/09)

(2010/C 63/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt Burgdorf

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Manfred Bog

Eelotsuse küsimused

1. Kas kohe tarbimiseks ette nähtud toitude ja esemete väljastamise puhul on tegemist kaubatarnega nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾ artikli 5 tähenduses?

2. Kas esimesele eelotsuse küsimusele antav vastus oleneb täiendavate teenuste osutamisest (einemist võimaldavate rajatiste klientidele kasutamiseks andmine)?

3. Kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on jaatav: kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta H lisa 1. rühmas sisalduvat mõistet „toit” tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab vaid „kaasavõtmiseks” ettenähtud toiduaineid sellisel kujul, nagu neid üldjuhul müüakse toidukauplustes, või kuuluvad kõnealuse mõiste alla ka toidud või eined, mis on — keetmise, praadimise, küpsetamise teel või muul viisil — valmistatud kohe tarbimiseks?

(¹) EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 3. detsembril 2009 — Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG versus Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(Kohtuasi C-499/09)

(2010/C 63/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Hans-Joachim Flebbe Filmtheater GmbH & Co. KG

Vastustaja: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Eelotsuse küsimused

1. Kas kohe tarbimiseks ette nähtud toitade ja einete väljastamise puhul on tegemist kaubatarnega nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (¹) artikli 5 tähenduses?
2. Kas esimesele eelotsuse küsimusele antav vastus oleneb täiendavate teenuste osutamisest (laudade, toolide, muude einestamist võimaldavate rajatiste kasutamise võimaldamine, filmi esitus)?

3. Kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on jaatav: kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta H lisa 1. rühmas sisalduvat mõistet „toit” tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab vaid „kaasavõtmiseks” ettenähtud toiduaineid sellisel kujul, nagu neid üldjuhul müüakse toidukauplustes, või kuuluvad kõnealuse mõiste alla ka toidud või eined, mis on — keetmise, praadimise, küpsetamise teel või muul viisil — valmistatud kohe tarbimiseks?

(¹) EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa) 3. detsembril 2009 — Lothar Lohmeyer versus Finanzamt Minden

(Kohtuasi C-501/09)

(2010/C 63/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Lothar Lohmeyer

Vastustaja: Finanzamt Minden

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (¹) H lisa 1. rühmas sisalduvat mõistet „toit” tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab vaid „kaasavõtmiseks” ettenähtud toiduaineid sellisel kujul, nagu neid üldjuhul müüakse toidukauplustes, või kuuluvad kõnealuse mõiste alla ka toidud või eined, mis on — keetmise, praadimise, küpsetamise teel või muul viisil — valmistatud kohe tarbimiseks?
2. Kui nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta H lisa 1. rühmas sisalduv mõiste „toit” hõlmab ka kohe tarbimiseks

ettenähtud toite või eined: Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 6 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka selliste äsja valmistatud toitude või einete väljastamist, mida klient ei võta kaasa, vaid tarbib kohapeal, kasutades einestamist võimaldavaid rajatisi, nt kitsaid lette, püstijalalaudu vmt?

⁽¹⁾ EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa)
3. detsembril 2009 — Fleischerei Nier GmbH & Co. KG
versus Finanzamt Detmold**

(Kohtuasi C-502/09)

(2010/C 63/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof (Saksamaa)

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Fleischerei Nier GmbH & Co. KG

Vastustaja: Finanzamt Detmold

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾ H lisa 1. rühmas sisalduvat mõistet „toit“ tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab vaid „kaasavõtmiseks“ ettenähtud toiduaineid sellisel kujul, nagu neid üldjuhul müüakse toidukauplustes, või kuuluvad kõnealuse mõiste alla ka toidud või eined, mis on — keetmise, praadimise, küpsetamise teel või muul viisil — valmistatud kohe tarbimiseks?
2. Kui nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta H lisa 1. rühmas sisalduv mõiste „toit“ hõlmab ka kohe tarbimiseks ettenähtud toite või eined:

Kas toitude või einete valmistamise toimingut tuleb käsitada teenuse osutamise tunnuseks, kui tuleb otsustada, kas

peoteenindusettevõtja terviksooritust (valmistoitude või einete väljastamine ning transportimine ja vajaduse korral söögiriistade ja toidunõude ja/või püstijalalaudade andmine klientide käsutusse ning klientide käsutusse antud esemete äratoomine) tuleb kvalifitseerida toidu tarneks, millele on kohaldatav vähendatud maksumäär (kõnealuse direktiivi H lisa 1. rühm), või teenuseks, mis ei kuulu vähendatud maksumäära alla (kõnealuse direktiivi artikli 6 lõige 1)?

3. Kui vastus teisele eelotsuse küsimusele on eitav:

Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 2 punktiga 1 koosmõjus artikli 5 lõikega 1 ja artikli 6 lõikega 1 on kooskõlas, kui peoteenindusettevõtja terviksoorituse klassifitseerimisel kas kaubatarneks või omaette laadi teenuseks lähtutakse üldistavalt üksnes teenuse olemusega tunnuste arvu (kaks või enam) ja tarne osakaalu suhtest või tuleb teenuse olemusega tunnustele sõltumata nende arvust — ja kui jah, siis milliste kriteeriumide alusel — omistada tingimata ülekaal?

⁽¹⁾ EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

Euroopa Komisjoni 4. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (seitsmes koda) 23. septembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-263/07: Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik

(Kohtuasi C-505/09 P)

(2010/C 63/38)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Kružíková, E. White ja E. Randvere)

Teised menetlusosalised: Eesti Vabariik, Leedu Vabariik, Slovaki Vabariik, Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendatud Kuningriik

Hageja nõuded

— tühistada vaidlustatud otsus;

— jätta kohtukulud Eesti Vabariigi kanda.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (edaspidi: kohus) otsus tuleb tühistada järgmistel põhjustel:

1. Kohus, lugedes vastuvõetavaks hagiavalduse komisjoni 4. mai 2007. aasta otsuse (riikliku kasvuhoonegaaside jaotuskava kohta, mille Eesti on esitanud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/87/EÜ⁽¹⁾) artikli 1 lõigete 3 ja 4, artikli 2 lõigete 3 ja 4 ning artikli 3 lõigete 2 ja 3 osas, rikkus Euroopa Kohtu põhikirja artiklit 21 ja Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 44 lõike 1 punkti c. Kohus tunnistas ekslikult hagiavalduse vastuvõetavaks otsuse kui terviku vastu, isegi kui hageja esitas tühistamise alused ainult artikli 1 lõigete 1 ja 2, artikli 2 lõigete 1 ja 2 ning artikli 3 lõike 1 osas.
2. Kohus eksis direktiivi artikli 9 lõigete 1 ja 3 osas, tõlgendades valesti võrdse kohtlemise üldpõhimõtet ning samuti direktiivi eesmärki, kui ta määras kindlaks komisjoni kontrollimispädevuse ulatuse ja tema pädevuse direktiivi artikli 9 lõike 3 rakendamisel. Jaotuskavad ei ole klassikalised direktiivi ülevõtmise meetmed, mida hinnatakse *posteriori*. Aktsepteerida, et iga liikmesriik kasutab omaenese andmeid, mis on kontrollimata, tekitab liikmesriikide ebavõrdse kohtlemise ohu. Direktiivi eesmärke saab saavutada vaid siis, kui kvootide nõudlus ületab pakkumise. Tuleb eristada eraldatavate kvootide üldkoguse ülempiiri ja eraldatavate kvootide üldkogust.
3. Kohus tõlgendas valesti hea halduse põhimõtte ulatust. Jaotuskava koostamine oli liikmesriigi ülesanne, komisjonil ei olnud pädevust selle lünki täita, vaid hinnata jaotuskava vastavust direktiivile.
4. Kohus eksis komisjoni otsuse sätete õiguslikul kvalifitseerimisel, leides, et artikli 1 lõiked 1 ja 2, artikli 2 lõiked 1 ja 2 ning artikli 3 lõige 1 ei ole komisjoni otsuse teistest sätetest eraldatavad ja tühistas otsuse tervikuna. Tegelikult sellist eraldamatust ei ole, komisjoni otsuse struktuurist ja motiivatsioonist tuleneb selgelt, et artikli 2 igal lõikel on lahutamatu side vastava artikli 1 lõikega, aga ei ole lahutamatu sidet teiste artikli 2 lõigetega. Sama kehtib artikli 1 lõigete puhul.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/87/EÜ, 13. oktoober 2003, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ EMPs kohaldatav tekst.
ELT L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631

Portugali Vabariigi 7. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (seitsmes koda) 23. septembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-385/05: Transnautica — Transportes e Navegação SA versus komisjon

(Kohtuasi C-506/09 P)

(2010/C 63/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Portugali Vabariik (esindajad: L. Fernandes, C. Guerra Santos, J. Gomes ja P. Rocha)

Teised menetluspooled: Transnautica — Transportes e Navegação, SA, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- rahuldada Portugali ametivõimude esitatud apellatsioonkaebus, peatades kohtuasja lahendamise Üldkohtu otsuse kuulutamiseni, niivõrd kuivõrd kolmandate poolte menetlustes on vaja arutada mitte ainult õigusküsimusi, vaid uurida ka faktilisi asjaolusid;
- tühistada 23. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-385/05: Transnautica — Transportes e Navegação SA versus komisjon, millega see kohus tühistas komisjoni 6. juuli 2005. aasta otsuse REM 05/2004, millega lükati tagasi Transnautica taotlus tollimaksude tagastamiseks ja vähendamiseks;
- mõista kohtukulud välja Transnautica — Transportes e Navegação SA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus eksis, kui leidis, et Portugali toll toimis valesti, kui määras kindlaks ja kontrollis kõnealustes transiiditehingutes kasutatud garantiitunnistust.

Apellant väidab samuti, et võimatu on tuvastada mistahes põhjuslikku seost Portugali ametivõimude poolt väidetavalt toime pandud eksimuste ja kauba tollijärelevalve alt hilisema väljaviimise vahel ning leiab, et vastupidisele seisukohale asudes on Esimese Astme Kohus rikkunud Euroopa Liidu õigust.

11. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik

(Kohtuasi C-515/09)

(2010/C 63/40)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Marghelis ja K. Saaremäel-Stoilov)

Kostja: Eesti Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Eesti Vabariik ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivi 2006/21/EÜ ⁽¹⁾ (kaevandustööstuse jäätmete käitlemise ja direktiivi 2004/35/EÜ muutmise kohta) täitmiseks vajalikke õigusnorme või ei ole igal juhul komisjonile nende õigusnormide vastuvõtmisest teatanud, on Eesti Vabariik jätnud direktiivist tulenevad kohustused täitmata;

— mõista kohtukulud välja Eesti Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õiguskorda ülevõtmise tähtaeg möödus 1. mail 2008.

⁽¹⁾ ELT L 102, lk. 15

Eelotsusetaotlus, mille esitas Oberster Gerichtshof (Austria) 11. detsembril 2009 — Tanja Berger versus Tiroler Gebietskrankenkasse

(Kohtuasi C-516/09)

(2010/C 63/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof (Austria)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Tanja Berger

Vastustaja: Tiroler Gebietskrankenkasse

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes ⁽¹⁾ artikli 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka — pooleaastase perioodi vältel — isikut, kes pärast seda, kui tema töösuhe oli pärast lapse sündi seadusjärgselt kaheks aastaks peatatud, lepib oma tööandjaga kokku töösuhte peatamises veel järgneviks pooleks aastaks, et saada lapsehooldustasu ja/või asjaomast hüvitist seadusega ette nähtud maksimumperioodi kestel, ning lõpetab seejärel töösuhte?

2. Kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on eitav:

Kas määruse (EMÜ) nr 1408/71 artikli 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka — pooleaastase perioodi vältel — isikut, kes pärast seda, kui tema töösuhe oli seadusjärgselt kaheks aastaks peatatud, lepib oma tööandjaga kokku töösuhte peatamises veel järgneviks pooleks aastaks, kui ta saab sellel perioodil lapsehooldustasu ja/või asjaomast hüvitist?

⁽¹⁾ EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tartu Ringkonnakohus (Eesti Vabariik) 15. detsembril 2009 — AS Rakvere Piim, AS Maag Piimatööstus versus Veterinaar- ja Toiduamet

(Kohtuasi C-523/09)

(2010/C 63/42)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tartu Ringkonnakohus

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: AS Rakvere Piim AS, AS Maag Piimatööstus

Kostja: Veterinaar- ja Toiduamet

Eelotsuse küsimused

— Kas Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 29. aprilli 2004. a määruse nr 882/2004/EÜ⁽¹⁾ ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks, artikli 27 lõike 4 punkti a tuleb tõlgendada selliselt, et see ei keela ettevõtjalt sama määruse IV lisa A jaos nimetatud tegevuste osas sama määruse IV lisa B jaos sätestatud minimaalses määras lõivu nõudmist isegi siis, kui vastutavate pädevate asutuste poolt seoses sama määruse VI lisas loetletud nimetustega kantavad kulud on madalamad kui eelpoolnimetatud minimaalsed määrad?

— Kas eelmises küsimuses nimetatud tingimustel on liikmesriigil õigus kehtestada sama määruse IV lisa A jaos nimetatud tegevuste osas sama määruse IV lisa B jaos sätestatud minimaalsetest määrast madalamaid lõive, kui vastutavate pädevate asutuste poolt seoses sama määruse VI lisas loetletud nimetustega kantavad kulud on madalamad kui eelpoolnimetatud minimaalsed määrad ilma, et oleks täidetud sama määruse artikli 27 lõikes 6 sätestatud tingimused?

⁽¹⁾ ELT L 165, lk 1; ELT eriväljaanne 3/45, lk 200

17. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik

(Kohtuasi C-527/09)

(2010/C 63/43)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja E. Randvere)

Kostja: Eesti Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Eesti Vabariik ei ole täitnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiivi 2006/43/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ, tulenevat kohustust vastu võtta direktiivi ülevõtmiseks vajalikud õigusnormid ja komisjonile nendest teatada, siis on Eesti Vabariik rikkunud direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Eesti Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õiguskorda ülevõtmise tähtaeg möödus 29. juunil 2008.

⁽¹⁾ ELT L 157, lk 87

17. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik

(Kohtuasi C-528/09)

(2010/C 63/44)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Marghelis ja K. Saaremael-Stoilov)

Kostja: Eesti Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et Eesti Vabariik on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiivi 2002/96/EÜ⁽¹⁾ (elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete kohta) artikli 3 punkti i alapunkti iii, artikli 8 lõike 2 kolmanda lõigu ja artikli 8 lõike 3 teise lõigu nõuetekohaselt riigi õigusesse üle võtmata jätmisega rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Eesti Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2002/96/EÜ käsitleb elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete käitlemist. Olles analüüsinud meetmeid, millega nimetatud direktiiv eesti õigusesse üle võetakse, leiab komisjon, et Eesti Vabariik ei ole nõuetekohaselt üle võtnud direktiivi artikli 3 punkti i alapunkti iii, artikli 8 lõike 2 kolmandat lõiku ja artikli 8 lõike 3 teist lõiku.

Direktiivi artikli 3 punkti i alapunkt iii määratleb elektri- ja elektroonikaseadmete tootja. Eesti õigusaktid, mis käsitlevad elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmeid, sisaldavad kahte erinevat tootja määratlust, raskendades sellega jäätmete käitluse reeglitest arusaamist ja nende kohaldamist.

Direktiivi artikli 8 lõike 2 kolmas lõik näeb ette, et uute toodete ostmise ajal ei esitata ostjale eraldi kulusid, mis on seotud kogumise, töötlemise ja keskkonnaohutu kõrvaldamisega. Komisjon leiab, et Eesti Vabariik ei ole seda nõuet oma siseriiklikku õigusesse üle võtnud.

Direktiivi artikli 8 lõike 3 teine lõik näeb ette liikmesriikide kohustuse tagada, et kaheksaastase üleminekuperioodi vältel pärast nimetatud direktiivi jõustumist on tootjatel lubatud esitada ostjatele uute toodete ostmise ajal jäätmete kogumise, töötlemise ja keskkonnaohutu kõrvaldamisega seotud kulusid, kusjuures esitatud kulud ei tohi ületada tegelikke kulusid. Komisjon on seisukohal, et Eesti ei ole seda kohustust oma õigusesse üle võtnud.

Eesti Vabariik nõustus loetletud etteheidetega ja lubas vastuses komisjoni põhjendatud arvamusele direktiivi artikli 3 punkti i alapunkti iii, artikli 8 lõike 2 kolmanda lõigu ja artikli 8 lõike 3 teise lõigu rikkumise kõrvaldada jäätmeseaduse muutmise seadusega. Kuna komisjonile teadaolevalt ei ole Eesti Vabariik lubatud jäätmeseaduse muutmise seadust siiani vastu võtnud või ei ole ta sellest vähemalt komisjoni teavitanud, leiab komisjon, et Eesti Vabariik ei ole seni nõuetekohaselt siseriiklikku õigusesse üle võtnud direktiivi artikli 3 punkti i alapunkti iii, artikli 8 lõike 2 kolmandat lõiku ja artikli 8 lõike 3 teist lõiku, rikkudes sellega direktiivist tulenevaid kohustusi.

(¹) ELT L 37, lk 24; ELT eriväljaanne 15/07, lk 359

Eelotsusetaotlus, mille esitas Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Poola Vabariik) 18. detsembril 2009 — Inter-Mark Group Sp. Z o.o., Sp komandytowa versus Minister Finansów

(Kohtuasi C-530/09)

(2010/C 63/45)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Poola Vabariik)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Inter-Mark Group Sp.z o. o., Sp komandytowa

Vastustaja: Minister Finansów

Eelotsuse küsimused

a) Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (¹), mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 52 punkti a tuleb tõlgendada nii, et teenused, mis seisnevad näituse- ja messistendide tähtajalises üürileandmises oma tooteid messidel ja näitustel esitlevatele klientidele, kuuluvad kõnealuses sättes nimetatud messide ja näituste korraldamise teenuste kõrvalteenuste hulka, st kultuuri-, kunsti-, spordi-, teadus-, haridus- ja meelelahutus- ürituste ja muude sarnaste üritustega seotud teenuste hulka, mis maksustatakse kohas, kus kõnealuseid teenuseid füüsiliselt osutatakse,

b) või tuleb lähtuda sellest, et tegemist on reklaamiteenustega, mis vastavalt direktiivi 2006/112 artikli 56 lõike 1 punktile b maksustatakse kohas, kus on teenuse saaja ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht või nimetatud asukoha või püsiva tegevuskoha puudumisel tema alaline elu- või asukoht või peamine elukoht,

— kui kõnealused teenused seisnevad stendide tähtajalises üürileandmises oma tooteid messidel ja näitustel esitlevatele klientidele, kusjuures üürileandmisele eelneb tavaliselt stendi kavandi koostamine ja visualiseerimine, vajaduse korral ka stendi osade toimetamine messi või näituse toimumise paika ja stendi kokkupanek, ning teenuse osutaja kliendid, kes esitlevad oma tooteid või teenuseid, maksavad asjaomase ürituse korraldajale messil või näitusel osalemise võimaluse eest eraldi tasu, mis katab eeskätt kommunaalteenuste, messi infrastruktuuri, meediateenuste jmt kulud,

stendi kujundamine ja püstitamine on iga eksponendi enda ülesanne, mille täitmiseks tarbib eksponent kõnealuseid teenuseid, mis vajavad tõlgendamist,

messide ja näituste korraldajad nõuavad külastajatelt sissepääsu eest eraldi tasu, mis läheb korraldajale, mitte teenuse osutajale?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, (ELT L 347, lk 1).

Eesti Vabariigi 18. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 2. oktoobri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-324/05: Eesti Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-535/09 P)

(2010/C 63/46)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Eesti Vabariik (esindaja: L. Uibo)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Läti Vabariik

Hageja nõuded

— tühistada täielikult vaidlusalune kohtuotsus

— rahuldada esimeses astmes esitatud nõuded.

Väited ja peamised argumendid

Eesti Vabariik leiab, et Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (edaspidi: kohus) otsus tuleb tühistada järgmistel põhjustel:

1. Kohus moonutas tõendeid ja kohaldas valesti asutamislepingu artiklis 219 sätestatud kollegiaalsuse põhimõtet.

2. Kohus tõlgendas valesti ühinemisakti ja määrust 60/2004 ⁽¹⁾.

a) Kohus tõlgendas valesti määruse nr 60/2004 artiklit 6, leides, et seal sätestatud mõiste „varu” alla kuuluvad ka kodumajapidamiste varud.

— Kohus tuvastas määruse nr 60/2004 ja ühinemisakti IV lisa 4. peatüki punkti 2 eesmärgi liiga kitsalt, piiritledes selle „mis tahes” häirete vältimisega.

— Kohus tõlgendas valesti määruse 60/2004 artikli 7 lõiget 1 ja 6, kirjutades liikmesriigile ette sellise üleliigsete suhkrukoguste kõrvaldamiskohustuse, milleks puudub õiguslik alus.

b) Kohus tõlgendas valesti määruse 60/2004 artikli 6 lõike 1 punkti c, kitsendades lubamatult selle kohaldamisala ja

arvates sellest välja Eesti suhkruvarude moodustamise asjaolud.

— Kohus eksis tõendite hindamisel ja moonutas tõendeid, analüüsides Eesti väidet sellest, et eestlaste tarbimises ja kultuuris oli kodumajapidamiste varude moodustamisel oluline roll.

— Kohus ei hinnanud õigesti Eesti õiguspärasest ootust, mis olid tekkinud seoses komisjoni liitumisläbirääkimiste käigus antud lubadustega.

— Kohus ei hinnanud õigesti EL-i panust varude moodustumisel.

3. Kohus asus väärtalt seisukohale, et komisjon ei rikkunud põhjendamise kohustust.

4. Kohus asus väärtalt seisukohale, et komisjon ei rikkunud hea usu põhimõtet.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 60/2004, 14. jaanuar 2004, millega sätestatakse suhkrusektori üleminekumeetmed Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia ühinemise tõttu
ELT L 9, lk 8; ELT eriväljaanne 3/42, lk 125

Eelotsusetaotlus, mille esitas Upravno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia Vabariik) 21. detsembril 2009 — Marija Omejc versus Republika Slovenije

(Kohtuasi C-536/09)

(2010/C 63/47)

Kohtumenetluse keel: sloveenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Upravno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia Vabariik)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Marija Omejc

Vastustaja: Republika Slovenije

Eelotsuse küsimused

1. Kas väljendit „kui [...] takistab kohapealse kontrolli läbiviimist” tuleb tõlgendada, lähtudes siseriiklikust õigusest, milles mõistet „võimatus” seostatakse konkreetse isiku tahtliku käitumise või ettevaatamatusega?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, tuleb väljendit „kui [...] takistab kohapealse kontrolli läbiviimist” tõlgendada nii, et see hõlmab peale tahtlike tegude või tahtlikult põhjustatud asjaolude, mis muudavad kohapealse kontrolli läbiviimise võimatuks, ka kõiki muid tegusid või tegevusetust, mida võib pidada põllumajandustootja või tema esindaja ettevaatamatuse tulemuseks, kui selle tõttu ei olnud võimalik kohapealset kontrolli lõpule viia?
3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, sõltub määruse (EÜ) nr 796/2004 ⁽¹⁾ artikli 23 lõikes 2 ette nähtud karistuse määramine sellest, kas põllumajandustootjat teavitati nõuetekohaselt kontrollist, mille puhul on nõutav tema koostöö?
4. Kas juhul, kui põllumajandusettevõtja omanik ei ela ettevõttes, tuleb selle isiku kindlaksmääramise probleemi, kes teda määruse nr 796/2004 artikli 23 lõike 2 kohaselt esindab, hinnata siseriiklikust või ühenduse/liidu õigusest lähtudes?
5. Kas juhul, kui eelmises küsimuses mainitud probleemi tuleb hinnata, lähtudes ühenduse/liidu õigusest, tuleb määruse nr 796/2004 artikli 23 lõiget 2 tõlgendada nii, et põllumajandustootja esindajaks kohapealse kontrolli ajal tuleb pidada iga teovõimelist täisealist isikut, kes elab ettevõttes ja kellele on usaldatud vähemalt üks osa põllumajandusettevõtte haldamisest?
6. Kas juhul, kui neljandas küsimuses mainitud probleemi tuleb hinnata, lähtudes ühenduse/liidu õigusest ja vastus viiendale küsimusele on eitav, on põllumajandusettevõtja omanik (põllumajandustootja määruse nr 796/2004 artikli 23 lõike 2 tähenduses), kes ei ela ettevõttes, kohustatud nime-tama volitatud esindaja, kes on ettevõttes üldiselt kättesaadav igal hetkel?

⁽¹⁾ Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 796/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid (ELT L 141, lk 18; ELT eriväljaanne 03/44, lk 243).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Upper Tribunal (Ühendkuningriik) 21. detsembril 2009 — Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor versus Secretary of State for Work and Pensions

(Kohtuasi C-537/09)

(2010/C 63/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Upper Tribunal

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ralph James Bartlett, Natalio Gonzalez Ramos, Jason Michael Taylor

Vastustaja: Secretary of State for Work and Pensions

Eelotsuse küsimused

1. a) (Kas ajavahemikul, millal oli kohaldatav nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 ⁽¹⁾ vahetult enne 5. maid 2005 kehtinud redaktsioon, saab 1992. aasta Social Security Contributions and Benefits Acti paragrahvides 71 kuni 76 sätestatud puudega isikute ülalpidamistoetuse mobiilsusega seonduvat toetuse osa käsitleda eraldi puudega isiku ülalpidamistoetusest kui tervikust kas sotsiaalkindlustushüvitisena vastavalt määruse artikli 4 lõikele 1 või mitteosamakselise erihüvitisena vastavalt artikli 4 lõikele 2a või muul viisil?)

b) Kui vastus küsimusele (a) on jaatav, siis mis on õige kategooria?

c) Kui vastus küsimusele (a) on eitav, siis mis on puudega isiku ülalpidamistoetuse õige kategooria?

d) Kui vastus küsimustele (b) või (c) on liigitamine sotsiaalkindlustushüvitiseks, siis kas kõnealune hüvitis on haigushüvitis artikli 4 lõike 1 punkti a tähenduses või invaliidsushüvitis artikli 4 lõike 1 punkti b tähenduses?

- e) Kas vastuseid ülalnimetatud küsimustele mõjutab Euroopa Kohtu otsuse kohtuasjas C-299/05: Euroopa Ühenduste Komisjon vs Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu (EKL 2007, lk I-8695) resolutsiooni punktis 2 esitatud ajaline piirang?

2. a) Kas ajavahemikul, mil on kohaldatav nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 pärast 5. maid 2005 kehtinud redaktsioon vastavalt nõukogu 13. aprilli 2005. aasta määrusele (EÜ) nr 647/2005 ⁽²⁾, saab 1992. aasta Social Security Contributions and Benefits Acti paragrahvides 71 kuni 76 sätestatud puudega isikute ülalpidamistoetuse mobiilsusega seonduvat osa käsitleda eraldi puudega isiku ülalpidamistoetusest kui tervikust kas sotsiaalkindlustushüvitisena vastavalt määruse artikli 4 lõikele 1 või mitteosamakselise erihüvitisena vastavalt artikli 4 lõikele 2a või muul viisil?

- b) Kui vastus küsimusele (a) on jaatav, siis mis on õige kategooria?

- c) Kui vastus küsimusele (a) on eitav, siis mis on puudega isiku ülalpidamistoetuse õige kategooria?

- d) Kui vastus küsimustele (b) või (c) on liigitamine sotsiaalkindlustushüvitiseks, siis kas kõnealune hüvitis on haigushüvitis artikli 4 lõike 1 punkti a tähenduses või invaliidsushüvitis artikli 4 lõike 1 punkti b tähenduses?

3. Kui eelnevate küsimustele antud vastuste tulemuseks on see, et mobiilsusega seonduv toetuse osa tuleb õigesti liigitada mitteosamakseliseks erihüvitiseks, siis kas on olemas mõni EÜ õiguse norm või põhimõte, mis on asjakohane vastamaks küsimusele, kas Ühendkuningriigil on õigus tugineda mõnele 1991. aasta Social Security (Disability Living Allowance) Regulations määruse 2 lõike 1 punkti a elu- ja viibimiskoha nõudele?

⁽¹⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pere liikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. aprilli 2005. aasta määrus (EÜ) nr 647/2005, millega muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pere liikmete suhtes ning (EMÜ) nr 574/72, millega on kehtestatud määruse (EMÜ) nr 1408/71 rakendamise kord (ELT L 117, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Giudice di pace di Varese (Itaalia) 17. detsembril 2009 — Siddiquee Mohammed Mohiuddin versus Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

(Kohtuasi C-541/09)

(2010/C 63/49)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Giudice di pace di Varese

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Siddiquee Mohammed Mohiuddin

Vastustaja: Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese

Eelotsuse küsimused

1. Kas ühenduse määruse 882/04 ⁽¹⁾ artiklite 4 ja 6 sätted nende koosmõjus annavad õigussubjektidele subjektiivse õiguse, et toidu ja joogiga seotud kontrollle võivad nende osas teostada ainult määruses loetletud nõuetele vastavad töötajad, ja kas sellele õigusele saab tugineda kohtus ja samuti liikmesriikide esitatud sanktsiooninõuete vastu?

2. Kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, siis kas direktiiv 2000/13/EÜ ⁽²⁾ on toidu ja joogi märgistamist reguleerivate ühenduse õigusnormide kontekstis seotud tervishoiuga?

3. Kas direktiiv 76/768 ⁽³⁾ (muudetud kujul) või muud asjakohased ühenduse õigusaktid on takistuseks sellele, et liikmesriik teeb vahet konkreetse sektori ettevõtjate vastutuse osas, jättes mõne ettevõtja tema tegevusest tulenevalt vastutusest välja?

4. Kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, siis kas direktiivi (muudetud kujul) artiklit 6 tuleb käsitada nii, et sellest tuleneb solidaarvastutus kosmeetikatootjale ja tavalisele ettevõtjale, kes kosmeetikatoote tootmis-, pakendamise-, märgistamisfaasis ei osale?

⁽¹⁾ ELT L 165, lk 1; ELT eriväljaanne 3/45, lk 200.

⁽²⁾ EÜT L 109, lk 29; ELT eriväljaanne 15/05, lk 75.

⁽³⁾ EÜT L 262, lk 169; ELT eriväljaanne 13/03, lk 285.

18. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Madalmaade Kuningriik

(Kohtuasi C-542/09)

(2010/C 63/50)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Rozet ja M. van Beek)

Kostja: Madalmaade Kuningriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Madalmaade Kuningriik nõuab, et võõrtöölised ja nende ülalpidamisel olevad pereliikmed täidaksid elamise tingimuse — nn „kuuest aastast kolm reegel” — selleks, et neil oleks õigus välisriigis õpingute rahastamisele WSF⁽¹⁾ raames, siis on Madalmaade Kuningriik rikkunud ELTL artiklist 45 ja määruse (EMÜ) nr 1612/68⁽²⁾ artikli 7 lõikest 2 tulenevaid kohustusi;

- mõista kohtukulud välja Madalmaade Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Arvestades sellega, et Madalmaade Kuningriik ei ole siiani vastu võtnud kõiki vajalikke meetmeid selleks, et lõpetada elukoha tingimuse — nn „kuuest aastast kolm reegel” — täitmise nõudmine selleks, et võõrtöölistel ja nende ülalpidamisel olevatel pereliikmetel oleks õigus välisriigis õpingute rahastamisele WSF raames, siis leiab komisjon, et Madalmaade Kuningriik

on rikkunud ELTL artiklist 45 ja määrusest nr 1612/68 tulenevaid kohustusi.

⁽¹⁾ Wet Studiefinanciering 2000 (2000. aasta õpingute rahastamise seadus).

⁽²⁾ Nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määrus töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires (EÜT L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 15).

22. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

(Kohtuasi C-545/09)

(2010/C 63/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Currall, B. Eggers)

Kostja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et Euroopa koolide põhikirja konventsiooni⁽¹⁾ artikli 12 lõike 4 punkti a tuleb tõlgendada ja kohaldada nii, et sellega tagatakse liikmesriikide poolt lähetatud õpetajatele lähetuse ajal samad järgmisele palgaastmele tõusmise tingimused ja sama töötasu nagu kõnealuse liikmesriigis töötavatele õpetajatele, ja et see, et teatud Ühendkuningriigi poolt lähetatud õpetajatele ei antud nende lähetuse ajal õigust parandatud tasuskaala kohasele tasule (nn „lähtetasu”, „hea õpetaja süsteem” või „eripädevusega õpetajate tasustamine”) ja muudele lisatasudele („lisatasu pedagoogilise töö ja õppetöö eest vastutamise korral”) ning Inglismaa ja Walesi riigi toetusega koolides töötavatele õpetajatele kehtivat palgaastmetel edasijõudmise õigust, ei ole kooskõlas nimetatud konventsiooni artikli 12 lõike 4 punktiga a ja artikli 25 lõikega 1;

- mõista kohtukulud välja Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi puhul on tegemist Euroopa koolide põhikirja konventsiooni (edaspidi „konventsioon”) artikli 26 esitatud taotlusega, milles palutakse tõlgendada ja kohaldada konventsiooni artikli 12 lõike 4 punkti a ja artikli 25 lõiget 1.

Konventsiooni kohaselt lähetatakse õpetajad nende päritoluliikmesriigi poolt. Konventsiooni artikli 12 lõike 4 punkt a sätestab, et lähetatud õpetajatele „säilivad siseriiklike õigusnormidega tagatud õigus edutamisele ja pensioniõigused”. Sellele vaatamata „külmutatakse” Ühendkuningriigi poolt lähetatud õpetajate töötasu lähetuse ajaks. Seega puudub Ühendriigi poolt lähetatud õpetajatel õigus parandatud tasuskaala kohasele tasule (nn „lähtetasu”, „hea õpetaja süsteem” või „eripädevusega õpetajate tasustamine”) ja muudele lisatasudele („lisatasu pedagoogilise töö ja õppetöö eest vastutamise korral”) ning Inglismaa ja Walesi riigi toetusega koolides töötavatele õpetajatele kehtivat palgaastmetel edasijõudmise õigust.

Selline poliitika on vastuolus konventsiooni artikli 12 lõike 4 punkti a sõnastuse ja eesmärgiga. Sellega vähendatakse asjaomaste õpetajate pensioniõigusi ja karjäärivõimalusi Ühendkuningriiki naasmisel. Lisaks kahjustatakse sellega liidu eelarvet, mis katab erinevuse lähetatud õpetajate madalama siseriikliku töötasu ja ühenduse poolt makstava lisatasu vahel.

Konventsiooni artikli 12 lõike 4 punkti a ning seetõttu ka artikli 25 lõiget 1 tuleb seega tõlgendada ja kohaldada nii, et nime- tatud sätetega tagatakse lähetatud õpetajatele täielik õigus parandatud tasuskaala kohasele tasule, parandatud tasuskaala kohasele tasule ja muudele tasudele.

(¹) EÜT L 212, 17.8.1994, lk 3.

23. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-551/09)

(2010/C 63/52)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Gross ja M. Adam)

Kostja: Austria Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Austria Vabariik ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid riigiabi tagasinõudmiseks, siis on Austria Vabariik rikkunud ELTL artiklist 288 ning komisjoni

30. aprilli 2008. aasta otsuse 2008/719/EÜ riigiabi C 56/06 (ex NN 77/06) kohta, mida Austria rakendas Bank Burgenlandi erastamiseks, artiklitest 1–3 tulenevaid kohustusi;

— tuvastada, et kuna Austria Vabariik ei edastanud komisjonile tähtaegselt abisumma arvutamiseks vajalikku teavet, siis on Austria Vabariik rikkunud ELTL artiklist 288 ning komisjoni 30. aprilli 2008. aasta otsuse 2008/719/EÜ riigiabi C 56/06 (ex NN 77/06) kohta, mida Austria rakendas Bank Burgenlandi erastamiseks, artiklist 4 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni arvates on möödunud Austria Vabariigile komisjoni 30. aprilli 2008. aasta otsuses 2008/719/EÜ riigiabi C 56/06 (ex NN 77/06) kohta, mida Austria rakendas Bank Burgenlandi erastamiseks, antud tähtaeg abisumma arvutamiseks vajaliku teabe edastamiseks.

Komisjoni ja Austria Vabariigi vahel pärast ülalmainitud tähtaja möödumist saavutatud kokkuleppest tagasinõutava summa suuruse osas taganes Austria Vabariik viidates sellele, et asjaomane äriühing kavatseb tagastamiskohustuse korral tühistada Bank Burgenlandi müügi. See tooks Austria Vabariigi andmeil kaasa rasked tagajärjed Burgenlandi liidumaa majanduse jaoks. Komisjoni arvates ei õigusta see aga tagastamisnõudest loobumist.

Ka ülalmainitud otsuse vaidlustamine kohtus ei mõjuta selle täitmise kohustust.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Audencia provincial de Tarragona (Hispaania) 4. jaanuaril 2010 — kriminaalmenetlus, milles süüdistatav on Valentín Salmerón Sánchez

(Kohtuasi C-1/10)

(2010/C 63/53)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audencia provincial de Tarragona

Põhikohtuasja pooled

Süüdistatav: Valentín Salmerón Sánchez

nende süütegude eriliiki arvestades, või vastupidi, tuleb lepitamist võimaldada ka seda tüüpi menetlustes, kaaludes asjasepuutuvaid huve igal üksikjuhul eraldi?

Teised menetlusosalised: Ministerio Fiscal ja Dorotea López León

(¹) Nõukogu 15. märtsi 2001. aasta raamotsus 2001/220/JSK ohvri seisundi kohta kriminaalmenetluses (EÜT L 82, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 72).

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamotsuse (¹) preambuli punktis 8 sätestatud ohvri õigust olla arusaadav tuleb tõlgendada kui vägivaldse käitumise vastutusele võtmise ja karistamise eest vastutavate riigivõimude positiivset kohustust lubada ohvril väljendada oma hinnangut, kaalutlusi ja arvamust otsese mõju kohta, mida võib tema elule avaldada karistuste määramine vägivalda põhjustajale, kellega tal on perekondlik või väga lähedane suhe?
2. Kas raamotsuse 2001/220/JSK artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et riikide kohustus tunnustada ohvri seaduslikke õigusi ja huve kohustab võtma arvesse ohvri arvamust, kui menetluse karistusõiguslikud tagajärjed võivad ohustada sisuliselt ja otseselt tema õigust eneseteostusele ning era- ja perekonnaelule?
3. Kas raamotsuse 2001/220/JSK artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et riigivõimud ei või jätta arvesse võtmata ohvri vaba tahet, kui ta on lähenemiskeelu määramise või säilitamise vastu, kui vägivaldsete on tema pereliige ja ei tuvastata õigusrikkumise kordumise riski objektiivset võimalust ja kui hinnatakse, et isikliku, sotsiaalse, kultuurilise ja emotsionaalse teovõime tase välistab võimaluse, et ohver on vägivalda põhjustaja mõjuvõimu all, või vastupidi, tuleb nende süütegude eriliiki arvestades kõnealune abinõu kehtestada igal juhul?
4. Kas raamotsuse 2001/220/JSK artiklit 8, mis sätestab, et riigid tagavad ohvrile sobiva kaitse taseme, tuleb tõlgendada nii, et see lubab kehtestada üldiselt ja kohustuslikult lähenemiskeelu või suhtlemiskeelu lisakaristusena kõikidel juhtudel, kus ohver on perekonnas toime pandud süütegude ohver, arvestades nende õigusrikkumiste eriliiki, või vastupidi, nõuab artikkel 8 igal üksikjuhul individuaalset kaalumist, mis võimaldaks asjasepuutuvaid huve arvestades kindlaks määrata sobiva kaitsetaseme?
5. Kas raamotsuse 2001/220/JSK artiklit 10 tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab üldiselt välistada lepitamise kriminaalmenetlustes seoses perekonnas toime pandud süütegudega

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Itaalia) 4. jaanuaril 2010 — Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. ja Eolica di Altamura s.r.l. versus Regione Puglia

(Kohtuasi C-2/10)

(2010/C 63/54)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Azienda Agro-Zootecnica Franchini s.a.r.l. ja Eolica di Altamura s.r.l.

Vastustaja: Regione Puglia

Eelotsuse küsimus

Kas ühenduse õigusega, eriti direktiividest 2001/77/EÜ (¹) ja 2009/28/EÜ (²) (käsitlevad taastuvenergiat) ja direktiividest 1979/409/EÜ (³) ja 1992/43/EÜ (⁴) (käsitlevad linnustiku ja looduslike elupaikade kaitset) tulenevate põhimõtetega on kooskõlas 27. detsembri 2006. aasta seaduse nr 296 artikli 1 lõige 1226 koosmõjus keskkonna- ja maastiku- ning merekaitseministeeriumi 17. oktoobri 2007. aasta dekreediga artikli 5 lõikega 1 ja Apulia maakonna 21. oktoobri 2008. aasta seaduse nr 31 artikli 2 lõikega 6 osas, milles nende sätetega on absoluutselt ja vahet tegemata keelatud muuks kui oma tarbeks mõeldud tuulegeneraatorite paigutamine NATURA 2000 võrgustikku kuuluval ühenduse tähtsusega aladele ja erikaitsealadele, selle asemel et näha ette, et teostatakse asjasepuutuv keskkonnamõjude hinnang, mis analüüsiks iga üksikprojekti mõju konkreetsele alale, mida sekkumine puudutab?

(¹) EÜT L 283, lk 33; ELT eriväljaanne 12/02, lk 121.

(²) ELT L 140, lk 16.

(³) EÜT L 103, lk 1; ELT eriväljaanne 15/01, lk 98.

(⁴) EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Rossano (Itaalia)
5. jaanuaril 2010 — Franco Affato versus Azienda Sanitaria
Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano**

(Kohtuasi C-3/10)

(2010/C 63/55)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Rossano

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Franco Affato

Vastustaja: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza, Azienda Sanitaria n. 3 di Rossano

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiviga 1999/70/EÜ vastu võetud raamkokkuleppe klausli 2 punkt 1 takistab kehtestada niisugust siseriiklikku õigusnormi, nagu on ühiskondlikult kasulike töötajate/avalikes huvides tegutsevate töötajate osas kehtestatud seadusandliku dekreeedi nr 468/97 artikli 8 lõike 1 ja [seadusandliku dekreeedi] nr 81/00 artikli 4 lõikega 1, millega välistatakse nendes silmas peetud töötajate puhul töösuhete loomine ning seeläbi välistatakse nende õigusnormide kohaldamine, mis käsitlevad tähtjalist töösuhet ja millega võeti üle direktiiv 1999/70/EÜ?
2. Kas direktiiviga 1999/70/EÜ vastu võetud raamkokkuleppe klausli 2 punkt 2 võimaldab arvata niisugused töötajad nagu ühiskondlikult kasulikud töötajad ja avalikes huvides tegutsevad töötajad, kelle tegevust reguleeritakse seadusandliku dekreediga nr 468/97 ja seadusega nr 81/00, direktiivi 1999/70/EÜ kohaldamisalast välja?
3. Kas teises küsimuses nimetatud töötajad kuuluvad nende hulka, kes on määratletud direktiiviga 1999/70/EÜ vastu võetud raamkokkuleppe klausli 3 punktis 1?
4. Kas direktiiviga 1999/70/EÜ vastu võetud raamkokkuleppe klausel 5 ning võrdsuse [ja] mittediskrimineerimise põhimõtted takistavad kehtestada koolitöötajate suhtes õigusnorme (vt eelkõige seaduse nr 124/99 artikli 4 lõige 1 ja

ministri dekreeedi nr 430/00 artikli 1 lõike 1 punkt a), mis võimaldavad jätta ära näitamata esimese tähtjalise töölepingu põhjuse, mille äratoomine on siseriiklike õigusnormidega üldiselt ette nähtud iga muu tähtjalise töösuhete puhul, ning pikendada lepinguid, sõltumata sellest, kas on olemas alalised ja kestvad vajadused, ei näe ette tähtjaliste töölepingute või -suhete maksimaalset kogukestust, nende lepingute või suhete pikendamiste arvu ega tavaliselt mitte mingit ajavahemikku pikendamiste vahel või iga-aastaste asendamiste korral ajavahemikku, mis vastab suvevaheaegadele, mil koolis õppetööd ei toimu, või väga lühikest ajavahemikku?

5. Kas kirjeldatud kooli valdkonda reguleerivaid õigusnorme võib pidada õigusnormide kogumiks, mis on samaväärsed meetmetega kuritarvituste vältimiseks?
6. Kas seadusandlikku dekreeti nr 368/01 ja seadusandliku dekreeedi nr 165/01 artiklit 36 võib direktiivi 1999/70/EÜ artikli 2 kohaselt pidada õigusnormideks, mis kujutavad endast direktiivi 1999/70/EÜ ülevõtmisnorme koolisektori tähtjaliste töösuhete valdkonnas?
7. Kas niisugust isikut nagu Poste Italiane S.p.a. või isikut:
 - mis kuulub riigile,
 - mida kontrollib riik,
 - mille kui universaalteenuse pakkuja on välja valinud kommunikatsiooniministeerium, kes teeb üldiselt kõik kõnesoleva isiku materiaalse ja tema raamatupidamise kontrollimise toimingud, määrares ka kindlaks osutatud universaalteenusega seotud eesmärgid,
 - mis osutab avalikku teenust, mis esindab ülekaalukat üldist huvi,
 - mille eelarve on seotud riigieelarvega,
 - mille teenuse osutamise kulud määrab kindlaks riik, makstes isikule summad, mis on vajalikud teenuse kulude põhiosa katmiseks,tuleb ühenduse õiguse vahetul kohaldamisel pidada riigiasutuseks?
8. Kas juhul, kui vastus seitsmendale küsimusele on jaatav, võib see äriühing klausli 5 kohaselt kujutada endast sektorit või kas selle kogu personali võib piirangute diferentseerimisel pidada eraldi töötajate kategooriaks?

9. Kas juhul, kui vastus seitsmendale küsimusele on jaatav, takistavad direktiivi 1999/70/EÜ klausel 5 üksi või koostoides klauslitega 2 ja 4 ning võrdsuse [ja] mittediskrimineerimise põhimõtte kehtestada niisugust õigusnormi nagu seadusandliku dekreeedi nr 368/01 artikli 2 lõige 1bis, mis võimaldab sõlmida tähtajalise töölepingu seoses ühe konkreetse isikuga ilma põhjuseeta või vabastab selle isiku erinevalt muudel juhtudel ette nähtud siseriiklikest piirangutest (seadusandliku dekreeedi nr 368/01 artikkel 1) kohustusest kirjalikult ära näidata ja vaidlustamise korral tõendada tehnilisi või tootmise, töö korraldamise või töötajate asendamisega seotud põhjuseid, mille tõttu tööleping sõlmiti tähtajalisena, võttes arvesse, et algset lepingut võib pikendada objektiivsetel alustel ja seoses sama tööga, milleks tähtajaline leping sõlmiti?
10. Kas seadusandlik dekreet nr 368/01 ja seadusandliku dekreeedi nr 165/01 artikli 36 lõige 5 kujutavad endast direktiivi 1999/70/EÜ üldisi ülevõtmisnorme riigiteenistujate osas, võttes arvesse erandeid nendest üldnormidest, mis on määratletud esimesele ja üheksandale küsimusele antava vastuse tulemusena?
11. Kas juhul, kui puuduvad karistusnormid kirjeldatud ühiskondlikult kasulike töötajate/avalikes huvides tegutsevate töötajate ja koolitöötajate osas, takistab direktiiv 1999/70/EÜ ja eelkõige selle klausli 5 lõike 2 punkt b kohaldada analoogia alusel niisuguseid õigusnorme, mis käsitlevad ainult hüvitamist, nagu on ette nähtud seadusandliku dekreeedi nr 165/01 artikli 36 lõikes 5, või sätestatakse klausli 5 lõike 2 punktis b eelispõhimõtte selleks, et lepinguid või suhteid peetaks määramata tähtajaga lepinguteks või suheteks?
12. Kas ühenduse võrdsuse [ja] mittediskrimineerimise põhimõtted, klausel 4 ja klausli 5 punkt 1 takistavad diferentseerida karistusnorme riigiteenistujate sektoris töösuhete tekkimisviisi või tööandja isiku järgi või siis selle alusel, et tegemist on koolisektoriga?
13. Olles vastustega eelmistele küsimustele direktiivi 1999/70/EÜ ülevõtavad siseriiklikud õigusnormid riigi ja sellega võrdsustatavate asutuste osas kindlaks teinud, kas klausel 5 takistab kehtestada niisuguseid õigusnorme nagu seadusandliku dekreeedi nr 165/01 artikli 36 lõige 5, millega riigil keelatakse täielikult muuta tähtajalisi töösuh-
- teid määramata tähtajaga töösuheteks, või mida peab siseriiklik kohus veel kontrollima, et saaks jätta kohaldamata keelu luua määramata tähtajaga töösuhteid samade avaliku sektori asutustega?
14. Kas direktiivi 1999/70/EÜ tuleb Itaalia suhtes kohaldada täielikult või tundub, et see, kui töösuhted [avaliku sektori asutusega] muudetakse määramata tähtajaga töösuheteks, on vastuolus siseriiklikus õiguskorras kehtivate aluspõhimõtetega ning seda direktiivi ei tule seega kohaldada klausli 5 osas, sest selle tulemusena tekiks vastuolu Lissaboni lepingu artikliga 1-5, mitte järgides poliitilisi ja põhiseaduslikke põhistruktuure või Itaalia põhifunktsioone?
15. Kas direktiivi 1999/70/EÜ klausliga 5, millega nähakse töösuhete määramata tähtajaga töösuheteks muutmise keelu korral ette, et vaja on võtta meede, millega oleks tagatud töötajate tõhus ja samaväärne kaitse, nagu on siseriikliku õigusega tagatud samalaadsetes olukordades, et karistada klausli 5 rikkumisest tingitud kuritarvituste eest ja kõrvaldada ühenduse õiguse rikkumise tagajärjed, kohustatakse siseriiklikus õiguses eksisteeriva samalaadse olukorrana arvesse võtma määramata tähtajaga töösuhet riigiga, millele töötajal oleks olnud õigus, kui ei oleks artiklit 36, või määramata tähtajaga töösuhet eraõigusliku isikuga, kellega loodud töösuhe oleks olnud sama stabiilne nagu riigiga loodud töösuhe?
16. Kas direktiivi 1999/70/EÜ klausliga 5, millega nähakse töösuhete määramata tähtajaga töösuheteks muutmise keelu korral ette, et vaja on võtta meede, millega oleks tagatud töötajate tõhus ja samaväärne kaitse, nagu on siseriikliku õigusega tagatud samalaadsetes olukordades, et karistada klausli 5 rikkumisest tingitud kuritarvituste eest ja kõrvaldada ühenduse õiguse rikkumise tagajärjed, kohustatakse võtma karistuse määramisel arvesse:
- a) aega, mis kulub uue töökoha leidmiseks, ja võimatust saada uuesti tööd, millel on viieteistkümnendas küsimuses kirjeldatud omadused;
- b) või hoopis nende töötasude summat, mis oleks saadud, kui tähtajaline tööleping oleks muudetud määramata tähtajaga lepinguks?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Korkein hallinto-oikeus (Soome) 5. jaanuaril 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Kohtuasi C-4/10)

(2010/C 63/56)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus (Soome)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Teised menetluspooled: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallitukseen valituslautakunta

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 110/2008 ⁽¹⁾ piiritusjookide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89 (edaspidi määrus (EÜ) nr 110/2008) on kohaldatav sellise, nimetatud määrusega kaitstud geograafilist päritolutähist sisaldava kaubamärgi registreerimistingimuste hindamisel, mille registreerimistaotlus esitati 19. detsembril 2001 ja mis registreeriti 31. jaanuaril 2003?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas tuleb vastuolu tõttu määruse (EÜ) nr 110/2008 artiklitega 16 ja 23 keelduda sellise kaubamärgi registreerimisest, mis muu hulgas sisaldab määrusega (EÜ) nr 110/2008 kaitstud geograafilist päritolutähist või sellist päritolutähist üldnime või tõlke kujul ning mis on registreeritud piiritusjookide jaoks, mis muu hulgas valmistusmeetodi ja alkoholisisalduse osas ei vasta kõnealuse geograafilise päritolutähist kasutamise tingimustele?
3. Kas esimesele küsimusele antavast vastusest sõltumata võib teises küsimuses kirjeldatud kaubamärk oma olemuse tõttu üldsust eksitada näiteks kaupade või teenuste laadi, kvaliteedi või geograafilise päritolu osas nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ ⁽²⁾ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, nüüd Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ ⁽³⁾ kaubamärke käsitlevate liik-

mesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (kodifitseeritud versioon), artikli 3 lõike 1 punkti g tähenduses?

4. Kas esimesele küsimusele antavast vastusest sõltumata tuleb siis, kui liikmesriik on direktiivi 89/104/EMÜ artikli 3 lõike 1 punkti a alusel sätestanud, et kaubamärki ei registreerita või kui see on registreeritud, siis võib selle kehtetuks tunnistada, kui ja kuivõrd selle kaubamärgi kasutamise võib keelata vastavalt muude õigusaktide sätetele, kui asjaomase liikmesriigi või ühenduse kaubamärgiõigus, asuda seisukohale, et kui kaubamärk sisaldab määrusega (EÜ) nr 110/2008 vastuolus olevaid elemente, mille alusel selle kasutamise võib keelata, siis ei ole sellise kaubamärgi registreerimine lubatud?

⁽¹⁾ ELT L 39, lk 16.

⁽²⁾ EÜT L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92.

⁽³⁾ ELT L 299, lk 25.

Giampietro Torresani 6. jaanuaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 19. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-234/06: Torresan versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG

(Kohtuasi C-5/10)

(2010/C 63/57)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Giampietro Torresan (esindajad: advokaadid G. Recher ja R. Munarini)

Teised menetluspooled: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja Klosterbrauerei Weissenhohe GmbH & Co. KG

Apellandi nõuded

- Tühistada otsus kohtuasjas T-234/06, registreerimisnumbriga 414 968, mis tehti faksi teel teatavaks 19. novembril 2009;
- rahuldada tervikuna apellandi poolt kohtuasjas T-234/06 Üldkohtus esitatud nõuded;

— igal juhul otsustada, et hüvitatakse kõik kohtukulud, sealhulgas ühtlustamisameti kahe edasikaebuse menetluse ja Üldkohtu hagimenetluse kulud.

Väited ja peamised argumendid

1. Põllumajandus- ja toidualaste liidu õigusnormide rikkumine ja/või ebaõige kohaldamine;
2. liidu tarbijakaitsenormide rikkumine ja/või ebaõige kohaldamine seoses keskmise tarbija mõistega;
3. menetluse keeltekasutuse korra rikkumine;
4. faktiliste asjaolude või tõendite moonutamine, kusjuures kõik asjaolud esitati eesmärgiga kinnitada ainsa ja lõpliku tulemusena, et kaubamärk Cannabis on täielikult eristusvõimeline ega ole kirjeldav, selleks et tuvastataks ühenduse kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine või ebaõige kohaldamine ja see, et Üldkohtu antud põhjendused kaubamärgi Cannabis kindla kirjeldavuse kohta on vasturääkivad. Järelikult tuleb vaidlusalune otsus kohtuasjas T-234/06 tervikuna tühistada.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Raad van State (Madalmaad) 8. jaanuaril 2010 — Staatssecretaris van Justitie versus T. Kahveci

(Kohtuasi C-7/10)

(2010/C 63/58)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Staatssecretaris van Justitie

Teine menetlusosaline: T. Kahveci

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsuse nr 1/80 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi seaduslikul tööturul töötava Türgi päritolu töötaja perekonnaliige ei saa tugineda nimetatud sättele pärast seda, kui asjaomane töötaja on saanud vastuvõtva liikmesriigi kodakondsuse ja säilitanud samal ajal ka Türgi kodakondsuse?
2. Kas esimesele küsimusele vastamiseks on oluline, millisel hetkel saab asjaomane Türgi päritolu töötaja vastuvõtva liikmesriigi kodakondsuse?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Raad van State (Madalmaad) 8. jaanuaril 2010 — Staatssecretaris van Justitie, teine menetluspool O. Inan

(Kohtuasi C-9/10)

(2010/C 63/59)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Staatssecretaris van Justitie

O. Inan

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahelise assotsiatsioonilepinguga loodud Assotsiatsiooninõukogu 19. septembri 1980. aasta otsuse nr 1/80 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi seaduslikul tööturul töötava Türgi päritolu töötaja perekonnaliige ei saa tugineda nimetatud sättele pärast seda, kui asjaomane töötaja on saanud vastuvõtva liikmesriigi kodakondsuse ja säilitanud samal ajal ka Türgi kodakondsuse?
2. Kas esimesele küsimusele vastamiseks on oluline, millisel hetkel saab asjaomane Türgi päritolu töötaja vastuvõtva liikmesriigi kodakondsuse?

8. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik**(Kohtuasi C-10/10)**

(2010/C 63/60)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal, W. Mölls)

Kostja: Austria Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Austria Vabariik lubab maksudest maha arvata ainult neid annetusi, mis on tehtud Austrias asuvatele uurimis- ja õppeasutustele, siis on Austria Vabariik rikkunud EÜ artiklist 56 ja EMP lepingu artiklist 40 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni arvates kuuluvad annetused uurimis- ja õppeasutustele, millel ei ole tulu saamise eesmärki, EÜ artiklis 56 sätestatud kapitali vaba liikumise alla. Austria valitsus lubab ainult Austrias asuvatele sellistele asutustele tehtavate annetuste maksuõiguslikku mahaarvamist, kuid mitte annetuste mahaarvamist, mis on tehtud sarnastele asutustele teistes liikmesriikides või teistes Euroopa majanduspiirkonna riikides. Komisjoni arvates rikutakse sellega EÜ artiklit 56 ja EMP lepingu artiklit 40.

Austria Vabariik õigustab selliseid õigusnorme sellega, et tegemist on ratsionaalsel tasandil annetuste soodustamise lubatava piiranguga, mis vabastab riigi rahastamiskohustusest, mis viimasel muidu tekiks. See tuleneb muuhulgas Euroopa Kohtu otsusest kohtuasjas C-396/04: Centro di Musicologia Walter Stauffer. ⁽¹⁾

Komisjon ei nõustu selle õigustava põhjendusega. Vaidluse esemeks olevad eeskirjad teevad vahet ainult geograafiliste kriteeriumide alusel sõltumata toetatavate asutuste eesmärgist. Peale selle ei ole tõendatud Austria Vabariigi väide, et riigi otsetoetused ja maksuõiguslikult soodustatud erasikute toetused mõjutavad üksteist vastastikku. Isegi kui esineks selline Austria Vabariigi väidetud vastastikune mõju, ei õigusta see komisjoni arvates kapitali vaba liikumise piiramist, kuna siin ei ole tegemist kvalifitseeritud, maksusüsteemis esineva huviga Euroopa

Kohtu kohtuasjas C-204/90: Bachmann ⁽²⁾ tehtud otsuse tähenduses.

⁽¹⁾ 14. septembri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-386/04: Centro di Musicologia Walter Stauffer, EKL 2006, lk I-8203.

⁽²⁾ 28. jaanuari 1992. aasta otsus kohtuasjas C-204/90: Bachmann, EKL 1992, lk I-249.

Eelotsusetaotlus, mille esitas High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. jaanuaril 2010 — Nickel Institute versus Secretary of State for Work and Pensions**(Kohtuasi C-14/10)**

(2010/C 63/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Nickel Institute

Vastustaja: Secretary of State for Work and Pensions

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni direktiiv 2008/58/EÜ ⁽¹⁾ (edaspidi „30. kohandusdirektiiv“) ja/või komisjoni määrus (EÜ) nr 790/2009 ⁽²⁾ (edaspidi „1. kohandusmäärus“) on kehtetud niivõrd, kuivõrd nendega asjakohaste näitajate osas klassifitseeritakse või klassifitseeritakse ümber nikkelkarbonaadid, kuna:

a) klassifikatsioonid kehtestati ilma, et nikkelkarbonaatide olemuslikke omadusi oleks direktiivis 67/548/EMÜ ⁽³⁾ (edaspidi „ohtlike ainete direktiiv“) sätestatud kriteeriumide ja andmeid käsitlevate nõuete kohaselt piisavalt hinnatud;

b) nikkelkarbonaatide olemuslike omadustega kaasnevat võimalikku ohtu tavapärase käitlemise ja kasutamise käigus ei hinnatud piisavalt, nagu on nõutud ohtlike ainete direktiivi VI lisa jagudes 1.1 ja 1.4;

c) ohtlike ainete direktiivi artiklis 28 ette nähtud menetluse kasutamise tingimused ei olnud täidetud;

- d) klassifikatsioonid põhinesid lubamatult avaldusel erandi kohta, mis koostati riskihinnanguks, mille määrase (EMÜ) nr 793/93 ⁽⁴⁾ alusel teostab pädev asutus, ja/või
- e) klassifikatsioonide vastuvõtmist ei põhjendatud, nagu näeb ette EÜ asutamislepingu artikkel 253?
2. Kas komisjoni direktiiv 2009/2/EÜ ⁽⁵⁾ (edaspidi „31. kohandusdirektiiv”) ja/või 1. kohandusmäärus on kehtetud niivõrd, kuivõrd nendega asjakohaste näitajate osas klassifitseeritakse või klassifitseeritakse ümber nikkelhüdroksiidid ja niklit sisaldavate ainete rühm (edaspidi koos „vaidlustatud, niklit sisaldavad ained”), kuna:
- a) klassifikatsioonid kehtestati ilma, et vaidlustatud, niklit sisaldavate ainete olemuslike omadusi oleks ohtlike ainete direktiivi VI lisa sätestatud kriteeriumide ja andmeid käsitlevate nõuete kohaselt piisavalt hinnatud, vaid pigem tehti seda teatavate tulemuste ülekandmise meetodite põhjal;
- b) vaidlustatud, niklit sisaldavate ainete olemuslike omadustega kaasnevat võimalikku ohtu tavapärase käitlemise ja kasutamise käigus ei hinnatud piisavalt, nagu on nõutud ohtlike ainete direktiivi VI lisa jagudes 1.1 ja 1.4, ja/või
- c) ohtlike ainete direktiivi artiklis 28 ettenähtud menetluse kasutamise tingimused ei olnud täidetud?
3. Kas 1. kohandusmäärus on nikkelkarbonaatide ja vaidlustatud, niklit sisaldavate ainete osas kehtetu, kuna:
- a) määruse (EÜ) nr 1278/2008 ⁽⁶⁾ (edaspidi „klassifitseerimise, märgistamise ja pakendamise määrus”) artiklis 53 ettenähtud menetluse kasutamise tingimused ei olnud täidetud ja/või
- b) klassifitseerimise, märgistamise ja pakendamise määruse VI lisa tabelis 3.1 esitatud klassifikatsioonid kehtestati ilma nikkelkarbonaatide ja vaidlustatud, niklit sisaldavate ainete olemuslike omaduste piisava hindamiseta klassifitseerimise, märgistamise ja pakendamise määruse I lisa sätestatud kriteeriumidest ja andmeid käsitlevatest nõuetest lähtudes, ning selle asemel kohaldati pigem klassifitseerimise, märgistamise ja pakendamise määruse VII lisa?

- ⁽³⁾ Nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiiv 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 196, lk 1; ELT eriväljaanne 13/01, lk 27).
- ⁽⁴⁾ Nõukogu 23. märtsi 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 793/93 olemasolevate ainete ohtlikkuse hindamise ja kontrolli kohta (EÜT L 84, lk 1, ELT eriväljaanne 15/02, lk 212).
- ⁽⁵⁾ Komisjoni 15. jaanuari 2009. aasta direktiiv 2009/2/EÜ, millega muudetakse kolmekümne esimest korda tehnilise arenguga kohandamise eesmärgil nõukogu direktiivi 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigusnormide ühtlustamise kohta (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 11, lk 6).
- ⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist ning millega muudetakse direktiive 67/548/EMÜ ja 1999/45/EÜ ja tunnistatakse need kehtetuks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1907/2006 (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 353, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille esitas High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 11. jaanuaril 2010 — Etimine SA versus Secretary of State for Work and Pensions

(Kohtuasi C-15/10)

(2010/C 63/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Etimine SA.

Vastustaja: Secretary of State for Work and Pensions

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni direktiivis 2008/58 ⁽¹⁾ (edaspidi „30. kohandusdirektiiv”) ja/või komisjoni määruses 790/2009 ⁽²⁾ (edaspidi „1. kohandusmäärus”) on vaidlustatud boraatide klassifikatsioonid kehtetud ühel või mitmel järgmistest põhjustest:
- i) klassifikatsioonid lisati 30. kohandusdirektiivi oluliste menetlusnõuete rikkumise tagajärjel;
- ii) klassifikatsioonid lisati 30. kohandusdirektiivi direktiivi 67/548 ⁽³⁾ (edaspidi „ohtlike ainete direktiiv”) rikkudes ja/või ilmsete hindamisvigade tagajärjel, kuna:
- a) komisjon jättis kohaldamata ohtlike ainete direktiivi VI lisa sisalduva „tavapärase käitlemise ja kasutamise” põhimõtte või ei kohaldanud seda nõuetekohaselt;

⁽¹⁾ Komisjoni 21. augusti 2008. aasta direktiiv 2008/58/EÜ, millega muudetakse kolmekümneenda korda tehnilise arenguga kohandamise eesmärgil nõukogu direktiivi 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigusnormide ühtlustamise kohta (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 246, lk 6).

⁽²⁾ Komisjoni 10. augusti 2009. aasta määrus (EÜ) nr 790/2009, millega muudetakse tehnika ja teaduse arenguga kohandamiseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 235, lk 1).

b) riskianalüüsi kriteeriume kohaldatai õigusvastaselt;

c) komisjon jättis kohaldamata „asjakohasuse” kriteeriumi või kohaldas seda ebaõigesti, rikkudes ohtlike ainete direktiivi VI lisa punkti 4.2.3.3;

d) komisjon ei võtnud piisavalt arvesse vajadust epidemioloogiliste andmete/inimandmete järele ja/või

e) komisjon kandis õigusvastaselt üle ühe boraate sisaldava ainega seotud andmeid teiste boraate sisaldavate ainete klassifitseerimiseks ja/või põhjendas ebapiisavalt sellist EÜ asutamislepingu artikliga 253 vastuolus olevat ülekandmist;

iii) klassifikatsioonid lisati 30. kohandusdirektiivi ühenduse õiguse üht üldpõhimõtet — proportsionaalsuse põhimõtet — rikkudes?

2. Kas 1. kohandusmääruses olevad vaidlustatud boraatide klassifikatsioonid on kehtetud põhjusel, et:

i) 1. kohandusmäärus võeti vastu valel alusel, kasutades õigusliku alusena artiklis 53 sätestatud menetlust;

ii) jäeti kohaldamata määruse (EÜ) 1278/2008 ⁽⁴⁾ (edaspidi „klassifitseerimise, märgistamise ja pakendamise määrus”) I lisa kohased uue ühtlustatud klassifikatsiooni kriteeriumid ning selle asemel kohaldati ebaõigesti klassifitseerimise, märgistamise ja pakendamise määruse VII lisa?

⁽¹⁾ Komisjoni 21. augusti 2008. aasta direktiiv 2008/58/EÜ, millega muudetakse kolmekümnendat korda tehnilise arenguga kohandamise eesmärgil nõukogu direktiivi 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigusnormide ühtlustamise kohta (EMPis kohaldatav tekst) (ELT L 246, lk 6).

⁽²⁾ Komisjoni 10. augusti 2009. aasta määrus (EÜ) nr 790/2009, millega muudetakse tehnika ja teaduse arenguga kohandamiseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist (EMPis kohaldatav tekst) (ELT L 235, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiiv 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 196, lk 1; ELT eriväljaanne 13/01, lk 27).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist (EMPis kohaldatav tekst) (ELT L 353, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 11. jaanuaril 2010 — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd versus Office of Communications and British Telecommunications PLC

(Kohtuasi C-16/10)

(2010/C 63/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd

Vastustajad: Office of Communications and British Telecommunications PLC

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriikidele direktiivi 2002/22/EÜ ⁽¹⁾ (edaspidi „universaalteenuse direktiiv”) artikli 8 lõikega 1 koostoimes direktiivi 2002/21/EÜ ⁽²⁾ (edaspidi „raamdirektiiv”) artikliga 8 ning direktiivi 2002/20/EÜ ⁽³⁾ (edaspidi „loadirektiiv”) artikli 3 lõikega 2 ja artikli 6 lõikega 2 ning universaalteenuse direktiivi artikli 3 lõikega 2 ja teiste EÜ materiaalõiguse sätetega antud pädevust määrata ettevõtja või mitu ettevõtjat, kes peavad tagama universaalteenuse või selle eri elementide osutamise, nagu on määratletud universaalteenuse direktiivi artiklites 4, 5, 6, 7 ja artikli 9 lõikes 2, tuleb tõlgendada nii, et see pädevus:

a) võimaldab liikmesriigil, kes otsustab määrata selle sätte alusel teatava ettevõtja, panna asjaomasele ettevõtjale ainult selliseid konkreetseid kohustusi, mille kohaselt see ettevõtja ise peab osutama lõppkasutajatele universaalteenust või selle elementi, mida ta on osutama määratud, või

b) võimaldab liikmesriigil, kes otsustab määrata selle sätte alusel teatava ettevõtja, panna asjaomasele ettevõtjale niisuguseid konkreetseid kohustusi, mida liikmesriik peab kõige tõhusamaks, asjakohasemaks ja proportsionaalsemaks, et tagada universaalteenuse või selle elemendi osutamine lõppkasutajatele, olenemata sellest, kas nende kohustuste kohaselt peab asjaomane ettevõtja ise osutama lõppkasutajatele universaalteenust või selle elementi?

2. Kas eespool nimetatud sätted, arvestades ka universaalteenuse direktiivi artikli 3 lõiget 2, võimaldavad liikmesriikidel olukorras, kus universaalteenuse direktiivi artikli 8 lõike 1 alusel määratakse ettevõtja seoses sama direktiivi artikli 5 lõike 1 punktiga b (ulatuslik numbriinfoteenus), nõudmata temalt sellise teenuse osutamist otse lõppkasutajatele, konkreetselt kohustada asjaomast ettevõtjat:

- a) pidama ja ajakohastama täielikku abonentide andmebaasi;
- b) võimaldama masinloetaval kujul kasutada korrapäraselt ajakohastatava täieliku abonentide andmebaasi sisu igal isikul, kes soovib pakkuda üldkasutatavat numbriinfoteenust või üldkasutatavaid katalooge (olenemata sellest, kas see isik kavatseb osutada ulatuslikku numbriinfoteenust lõppkasutajatele); ja
- c) võimaldama sellisel isikul kasutada andmebaasi õiglastel, objektiivsetel, kulupõhistel ja mittediskrimineerivatel tingimustel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (loadirektiiv) (EÜT L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337).

14. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-24/10)

(2010/C 63/64)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: M. Karanasou-Apostolopoulou ja G. Braun)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole võtnud vastu õigus- ja haldusakte, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/46/EÜ ⁽¹⁾, millega muudetakse nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ, mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid, direktiivi 83/349/EMÜ, mis käsitleb konsolideeritud aruandeid, direktiivi 86/635/EMÜ pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta ning direktiivi 91/674/EMÜ kindlustusseltside raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta, täitmiseks või vähemalt ei ole neist aktidest komisjonile teatanud, siis on ta rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2006/46 siseriiklikkusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 5. septembril 2008.

⁽¹⁾ ELT L 224, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Korkein hallinto-oikeus (Soome) 18. jaanuaril 2010 — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Kohtuasi C-27/10)

(2010/C 63/65)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus (Soome)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Teised menetluspooled: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 110/2008⁽¹⁾ piiritsusjookide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89 (edaspidi määrus (EÜ) nr 110/2008) on kohaldatav sellise, nimetatud määrusega kaitstud geograafilist päritolutähist sisaldava kaubamärgi registreerimistingimuste hindamisel, mille registreerimistaotlus esitati 19. detsembril 2001 ja mis registreeriti 31. jaanuaril 2003?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas tuleb vastuolu tõttu määruse (EÜ) nr 110/2008 artiklitega 16 ja 23 keelduda sellise kaubamärgi registreerimisest, mis muu hulgas sisaldab määrusega (EÜ) nr 110/2008 kaitstud geograafilist päritolutähist või sellist päritolutähist üldnime või tõlke kujul ning mis on registreeritud piiritsusjookide jaoks, mis muu hulgas valmistusmeetodi ja alkoholisisalduse osas ei vasta kõnealuse geograafilise päritolutähist kasutamise tingimustele?
3. Kas esimesele küsimusele antavast vastusest sõltumata võib teises küsimuses kirjeldatud kaubamärk oma olemuse tõttu üldsust eksitada näiteks kaupade või teenuste laadi, kvaliteedi või geograafilise päritolu osas nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ⁽²⁾ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, nüüd Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ⁽³⁾ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (kodifitseeritud versioon), artikli 3 lõike 1 punkti g tähenduses?
4. Kas esimesele küsimusele antavast vastusest sõltumata tuleb siis, kui liikmesriik on direktiivi 89/104/EMÜ artikli 3 lõike 1 punkti a alusel sätestanud, et kaubamärki ei registreerita või kui see on registreeritud, siis võib selle kehtetuks tunnistada, kui ja kuivõrd selle kaubamärgi kasutamise võib keelata vastavalt muude õigusaktide sätetele, kui asjaomase liikmesriigi või ühenduse kaubamärgiõigus, asuda seisukohale, et kui kaubamärk sisaldab määrusega (EÜ) nr 110/2008 vastuolus olevaid elemente, mille alusel selle kasutamise võib keelata, siis ei ole sellise kaubamärgi registreerimine lubatud?

22. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik**(Kohtuasi C-39/10)**

(2010/C 63/66)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal ja K. Saaremäel-Stoilov)

Kostja: Eesti Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et Eesti Vabariik ei täida Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 45 ja Euroopa Majanduspiirkonna Lepingu artiklist 28 tulenevaid kohustusi, kuna tema õigusaktidega ei ole ette nähtud üksikisiku tulumaksuvabastuse andmist sellistele mitteresidentidele, kelle kogusissetulek on nii väike, et nende suhtes kohaldataks tulumaksuvabastust, kui nad oleksid residentidest maksumaksjad;

— mõista kohtukulud välja Eesti Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon sai Soome Vabariigi residentidiks olevalt Eesti Vabariigi kodanikult kaebuse tema Eestist pärineva pensioni tulumaksuga maksustamise kohta. Nimetatud kodanik kaebas, et Eesti Vabariik ei kohaldanud tema pensioni suhtes residentidele ettenähtud tavapärasest tulumaksuvaba piirmäära ega residentidest pensionäridele ettenähtud täiendavat tulumaksuvaba piirmäära.

Kaebuse saab poole oma sissetulekust pensioni näol Eesti Vabariigist ja teise poole pensionina Soome Vabariigist. Tema sissetulek on väga väike ning kui ta oleks saanud kogu oma sissetuleku ühest ja samast liikmesriigist, maksustataks seda vähemal määral või ei maksustataks seda üldse.

Euroopa Kohtu järjekindlast praktikast tuleneb, et kuigi otsene maksustamine kuulub liikmesriikide pädevusse, tuleb liikmesriikidel seda pädevust teostada kooskõlas Euroopa Liidu õigusega ja vältida kodakondsuse alusel diskrimineerimist.

⁽¹⁾ ELT L 39, lk 16.

⁽²⁾ EÜT L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92.

⁽³⁾ ELT L 299, lk 25.

See, kui töötajate liikumisvabadust kasutanud mitteresidentidest maksumaksjale ei võimaldata maksuvabastust, mida residentidest maksumaksjatele võimaldatakse, kujutab endast mitteresidentide ja residentide erinevat kohtlemist ning ühtlasi ka piiriülese liikumisvabaduse piirangut.

Kas ja mil määral saab sellist erinevat kohtlemist lugeda kohaseks ja õigustatuks tulenevalt residentsuse erinevusest?

Olukorras, kus maksumaksja ülemaailmne kogusissetulek on nii madal, et tulu allikariik ei maksustaks seda üldse või maksustaks vähemal määral, kui tegemist oleks residentiga, leiab komisjon, et liikmesriikidel tuleb mitteresidentidest üksikisikute maksustamisel nende isiklikke ja perekondlikke asjaolusid arvesse võtta sellisel määral, et oleks tagatud nende võrdne kohtlemine võrreldes residentidest maksumaksjatega.

Kui liikmesriigi õigusaktidega on ettenähtud piirmäär, millest allapoole langedes loetakse, et maksumaksjal puuduvad vahendid avalike kulude finantseerimiseks, puudub põhjus eristada selliseid maksumaksjaid, kelle tulu jääb allapoole kehtestatud piirmäära, lähtuvalt nende residentsusest.

Komisjon on seisukohal, et Eesti Vabariigi tulumaksuseaduse sätteid, mis ei võimalda üksikisiku tulumaksuvabastuse andmist sellistele mitteresidentidele, kes saavad poole oma sissetulekust Eestist ja teise poole mõnest muust liikmesriigist, ning kelle kogusissetulek on nii väike, et nende suhtes kohaldataks tulumaksuvabastust, kui nad oleksid residentidest maksumaksjad, on vastuolus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 45 ja Euroopa Majanduspiirkonna artikliga 28.

Euroopa Kohtu neljanda koja esimehe 10. detsembri 2009. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-110/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/67)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu neljanda koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 158, 21.6.2008.

Euroopa Kohtu presidendi 21. oktoobri 2009. aasta määrus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Hispaania)) — Emilia Flores Fanega versus Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), Bolumburu S.A.

(Kohtuasi C-452/008) ⁽¹⁾

(2010/C 63/68)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 6, 10.1.2009.

Euroopa Kohtu presidendi 17. detsembri 2009. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-516/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/69)

Kohtumenetluse keel: poola

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 32, 7.2.2009.

Euroopa Kohtu kuuenda koja esimehe 12. novembri 2009. aasta määrus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Ungari Vabariik

(Kohtuasi C-530/08) ⁽¹⁾

(2010/C 63/70)

Kohtumenetluse keel: ungari

Euroopa Kohtu kuuenda koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 19, 24.1.2009.

Euroopa Kohtu kaheksanda koja esimehe 12. novembri 2009. aasta määrus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-44/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/71)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Euroopa Kohtu kaheksanda koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 69, 21.3.2009.

Euroopa Kohtu seitsmenda koja esimehe 4. detsembri 2009. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Eesti Vabariik

(Kohtuasi C-46/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/72)

Kohtumenetluse keel: eesti

Euroopa Kohtu seitsmenda koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 90, 18.4.2009.

Euroopa Kohtu presidendi 24. novembri 2009. aasta määrus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-121/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/73)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 141, 20.6.2009.

Euroopa Kohtu presidendi 12. novembri 2009. aasta määrus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-126/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/74)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 141, 20.6.2009.

Euroopa Kohtu presidendi 11. jaanuari 2010. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-139/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/75)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 141, 20.6.2009.

Euroopa Kohtu presidendi 15. detsembri 2009. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-141/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/76)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 141, 20.6.2009.

Euroopa Kohtu presidendi 17. detsembri 2009. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-149/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/77)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 141, 20.6.2009.

Euroopa Kohtu presidendi 15. detsembri 2009. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-280/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/78)

Kohtumenetluse keel: portugali

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 256, 24.10.2009.

Euroopa Kohtu presidendi 5. novembri 2009. aasta määrus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gerechtshof te Amsterdam (Madalmaad)) — Kahtlustatav X

(Kohtuasi C-297/09) ⁽¹⁾

(2010/C 63/79)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 11, 16.1.2010.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 21. jaanuari 2010. aasta otsus — Goncharov
versus Siseturu Ühtlustamise Amet — DSB (DSBW)

(Kohtuasi T-34/07) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse
sõnamärgi DSBW taotlus — Varasem ühenduse sõnamärk
DSB — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus
— Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd
määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2010/C 63/80)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Karen Goncharov (Moskva, Venemaa) (esindajad: advokaadid G. Hasselblatt ja A. Späth)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: alguses A. Poch, hiljem B. Schmidt)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: DSB (Kopenhagen, Taani) (esindajad: advokaadid F. González Díaz ja T. Graf)

Ese

Hagi ühtlustamisemeti 4. detsembri 2006. aasta otsuse peale (asi R 1330/2005-2), mis tehti DSB ja K. Goncharovi vahelises vastulausemenetluses.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Karen Goncharovilt.

⁽¹⁾ ELT C 82, 14.4.2007.

Üldkohtu 21. jaanuari 2010. aasta otsus — G-Star Raw
Denim versus Siseturu Ühtlustamise Amet — ESGW
(G Stor)

(Kohtuasi T-309/08) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse
sõnamärgi G Stor taotlus — Varasemad siseriiklikud ja ühen-
duse kujutismärgid G-STAR ja G-STAR RAW DENIM —
Suhteline keeldumispõhjus — Kaubamärkide sarnasuse
puudumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõige 5
(nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 5))

(2010/C 63/81)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: G-Star Raw Denim kft (Budapest, Ungari) (esindaja: advokaat G. Vos)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: D. Botis ja J. Novais Gonçalves)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: ESGW Holdings Ltd (Road Town, Briti Neitsisaared, Ühendkuningriik)

Kohtuasja ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese koja 14. aprilli 2008. aasta otsuse (asi R 1232/2007-1) peale, mis on tehtud vastulausemenetluses G-Star Raw Denim kft ja ESGW Holdings Ltd vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja G-Star Raw Denim kft-lt

⁽¹⁾ ELT C 260, 11.10.2008.

Esimese Astme Kohtu 27. jaanuari 2010. aasta otsus — REWE-Zentral versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Grupo Corporativo Teype (Solfrutta)

(Kohtuasi T-331/08) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi Solfrutta taotlus — Varasem ühenduse sõnamärk FRUTISOL — Suhtelised keeldumispõhjused — Segiajamise tõenäosus — Osaline registreerimisest keeldumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2010/C 63/82)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: REWE-Zentral AG (Köln, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Kinkeldey ja A. Bognár)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstussainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool ühtlustamisemeti apellatsioonikojas: Grupo Corporativo Teype, SL (Madrid, Hispaania)

Kohtuasja ese

Hagi ühtlustamisemeti teise apellatsioonikoja 21. mai 2008. aasta otsuse (asi R 1679/2007-2) peale, mis käsitleb Grupo Corporativo Teype, SL ja REWE-Zentral AG vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada ühtlustamisemeti teise apellatsioonikoja 21. mai 2008. aasta otsus (asi R 1679/2007-2).

2. Mõista kohtukulud välja ühtlustamisemetilt.

⁽¹⁾ ELT C 260, 11.10.2008.

Üldkohtu presidendi 20. jaanuari 2010. aasta määrus — Agriconsulting Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-443/09 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Riigihanked — Hankemenetlus — Pakkumuse tagasilükkamine — Kohaldamise peatamise ja ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Võimaluse kaotamine — Raske ja korvamat kahju puudumine — Kiireloomulisuse puudumine)

(2010/C 63/83)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Agriconsulting Europe SA (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid F. Sciaudone, R. Sciaudone ja A. Neri)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Bordes ja L. Prete)

Ese

Taotlus ajutiste meetmete kohaldamiseks seoses pakkumismenetlusega EuropAid/127054/C/SER/Multi, mis puudutab mitmekordset raamlepingut lühiajaliseks teenuseosutamiseks üksnes komisjoni välisabi saavate kolmandate riikide heaks.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.

2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

30. novembril 2009 esitatud hagi — Fercal — Consultadoria e Serviços versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Jacson of Scandinavia (JACKSON SHOES)

(Kohtuasi T-474/09)

(2010/C 63/84)

Hagiavaldus esitati portugali keeles

Pooled

Hageja: Fercal — Consultadoria e Serviços, Ltda (Lissabon, Portugal) (esindaja: advokaat A. Rodrigues)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjö, Rootsi)

Hageja nõuded

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 18. augusti 2009. aasta otsus kohtuasjas R 1253/2008-2 ja jätta ühenduse kaubamärk nr 1 077 858 „JACKSON SHOES” seega kehtima.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: „JACKSON SHOES”

Ühenduse kaubamärgi omanik: Fercal — Consultadoria e Serviços, Ltda

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: Jacson of Scandinavia AB

Kehtetuks tunnistamise taotleja õiguste aluseks olev kaubamärk: Rootsi sõnamärk „JACSON OF SCANDINAVIA AB”

Tühistamisakonna otsus: Rahuldada kehtetuks tunnistamise taotlus

Apellatsioonikoja otsus: Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata

Väited: Määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 8 lõike 4 ja artikli 53 lõike 1 punkti c rikkumine, kuna kaubamärgi „JACKSON SHOES” ja kaubamärgi „JACSON OF SCANDINAVIA AB” segiajamine ei ole tõenäoline.

Kuigi sõnadel JACKSON ja JACSON on visuaalseid ja foneetilisi sarnasusi, tuleb tähisteid „JACKSON SHOES” ja „JACSON OF SCANDINAVIA AB” võrrelda tervikuna.

(Ainuüksi asjaolu tõttu, et on olemas teatav Rootsi ärinimi,) ei saa anda kõigis Euroopa Liidu liikmesriikides kasutamise ainuõigust nimele, mis on mitmes muus liikmesriigis tuhandete inimeste ja ettevõtjate nimeks ning mis seega on nõrga eristusvõimega. Seetõttu ei saa takistada selle või sellega sarnase tähise veel üht kasutamist kolmanda isiku poolt koos muude kaubamärgiosadega.

Lisaks tajub keskmine tarbija raskusteta, et tegemist on erinevat liiki erinevate tähistega: üks on sõnamärk ning teine ärinimi, kuna selle osaks on ka akronüüm AB.

4. jaanuaril 2010 esitatud hagi — PPG ja SNF versus Kemikaaliamet

(Kohtuasi T-1/10)

(2010/C 63/85)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Brüssel, Belgia), SNF SAS (Andrézieux, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid K. Van Maldegem, P. Sellar ja R. Cana)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet

Hagejate nõuded

— tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— tühistada vaidlustatud akt;

— mõista kohtukulud välja Kemikaaliametilt;

— võtta muid meetmeid, mida kohus peab vajalikuks.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad paluvad tühistada Euroopa Kemikaaliameti 7. detsembri 2009. aasta otsus, mis puudutab akrüülamiidi (EC nr 201-173-7) määratlemist määruse (EÜ) nr 1907/2006⁽¹⁾ (edaspidi „REACH”) artiklis 57 sätestatud kriteeriumitele vastava ainena, kooskõlas REACH artikliga 59.

Vaidlustatud otsuse alusel, millest hagejatele teatati Kemikaaliameti 7. detsembri 2009. aasta pressiteates, kanti aine akrüülamiid nimekirja 15 *new chemical substances of the Candidate list of substance of very high concern* (väga ohtlike ainete kandidaatainete nimekirja 15 uut keemilist ainet). Hagejad väidavad, et selle tõttu peavad nad esitama teatavat teavet seoses tarbijatele müüdavates toodetes sisalduva akrüülamiidi tasemega, et täita nende tarbijate suhtes teatamis- ja teavitamiskohustust, mille näeb ette REACH. Lisaks võidakse neid kohustada uuendama oma ohutuskaarte ja/või edastama oma tarbijatele teavet akrüülamiidi määratlemise kohta väga ohtliku ainena.

Hagejad väidavad, et vaidlustatud akt on ebaseaduslik, kuna see tugineb akrüülamiidile antud hinnangul, mis on teaduslikult ja õiguslikult vigane. Hagejate väidete kohaselt tegi kostja seda akti vastu võttes ilmseid kaalutusvigu. Täpsemalt väidavad hagejad, et vaidlustatud akt rikub kohaldatavaid eeskirju, mille REACH on kehtestanud väga ohtlike ainete määramiseks.

Kokkuvõtlikult väidavad hagejad, et vaidlustatud akt tegelikult määratleb akrüülamiidi väga ohtliku ainega selle alusel, et akrüülamiid on keemiline aine. Siiski väidavad hagejad, et akrüülamiidi kasutatakse üksnes vaheainena ning seetõttu ei kuulu see nimetatud määruse artikli 2 lõike 8 ja artikli 59 kohaselt REACH VII jaotisse, mis käsitleb autoriseerimist.

Lisaks väidavad hagejad, et vaidlustatud akt võeti vastu ilma piisavate tõenditeta ja seetõttu on kostja teinud ilmse kaalutusvea.

Lõpetuseks väidavad hagejad, et vaidlustatud akt rikub lisaks REACH nõuetele ka proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006 L 396, lk 1).

Luigi Marcuccio 15. jaanuaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 29. oktoobri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas F-94/08: Marcuccio versus komisjon

(Kohtuasi T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

- Igal juhul tühistada vaidlustatud kohtumäärus täies ulatuses ja eranditeta;
- tuvastada, et vaidlustatud kohtumääruse aluseks olev esimeses kohtuastmes esitatud hagi on täielikult ja eranditeta vastuvõetav;
- esimese võimalusena rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hagi sisalduv apellandi nõue täies ulatuses ja eranditeta;
- mõista kostjalt välja kõik apellandi kohtukulud, mis viimane on kandnud nii esimeses kohtuastmes kui käesolevas apellatsioonimenetluses;
- teise võimalusena saata käesolev kohtuasi tagasi Avaliku Teenistuse Kohtule uueks sisuliseks arutamiseks teises kohtukoosseisus.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev apellatsioonkaebus on esitatud Avaliku Teenistuse Kohtu 29. oktoobri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas F-94/08. Kõnealuse kohtumäärusega jäeti ilmselge vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata hagi, mille ese oli nõue tühistada 28. märtsi 2008. aasta teatis, milles Euroopa Komisjon andis teada oma kavatsusest pidada hageja invaliidsushüvitisest kinni elmises kohtuastmes kantud kuludele vastav summa.

Apellant märgib oma väidete põhjenduseks, et vaidlustatud kohtumääruses on faktilisi asjaolusid moonutatud ja väärtalt tõlgendatud, et puuduvad igasugused põhjendused ning et *tempus regis actum* põhimõtet ja isiku huve kahjustava otsuse mõistet on ebaõigesti kohaldatud ja tõlgendatud.

22. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Alisei versus komisjon

(Kohtuasi T-16/10)

(2010/C 63/87)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Alisei (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Sciaudone, R. Sciaudone, A. Neri)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada abitaotluse rahuldamata jätmise otsus,
- tühistada abiandmise otsus,
- mõista komisjonilt välja kahjuhüvitis,
- mõista komisjonilt välja käesoleva kohtumenetluse kulud.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagiavalduses palub Alisei:

- tühistada komisjoni 29. oktoobri 2009. aasta otsus jätta rahuldamata abitaotlus, mille hageja esitas piiratud hankemenetluses „*Rapid response to soaring food prices in developing countries*” (rahastamisvahend kiireks reageerimiseks toiduainete hinnatõusule arengumaades; EuropeAid/128608/-C/ACT/Multi), ning panna tema taotlus ootelehele;
- tühistada komisjoni 29. oktoobri 2009. aasta otsus, millega komisjon valis välja ühe teise ettevõtja abitaotluse;
- hüvitada talle tekitatud kahju.

Sellega seoses on märgitud, et hageja pakkus vastavalt taotluste esitamise ettepanekus toodud juhistele välja meetme Sao Tomé e Príncipe's tootmisvõimsuse parandamiseks ning märkis kohaliku koostööpartnerina ühe ettevõtja, kes on ekspert põllumajandussektoris.

Kuna eelvaliku käigus valiti hageja taotlus välja, paluti tal esitada täielik taotlus enne 15. septembrit 2009.

Kuna erinevalt teistest samas menetluses taotluse esitanud ettevõtjatest ei saanud hageja pärast tema taotluse hindamist mingisugust teavet, saatis ta komisjonile 17. novembril 2009 e-posti teel päringu. Komisjon vastas samal päeval, et vastus oli saadetud kõigile osalejatele, ning lisas igaks juhuks koopia sellest. Vaidlustatud otsuses teatas Euroopa Komisjon hagejale, et hindamiskomisjon ei olnud tema abitaotlust välja valinud ja oli otsustanud panna see taotlus ootelehele, mis pidi kehtima kuni 31. detsembrini 2009. Peale selle teatas komisjon, et kui Aliseiga kuni selle ajani ühendust ei võeta, siis kõnealuses abiandmise menetluses tema taotlusega enam ei arvestata.

Abitaotluse rahuldamata jätmise otsuse tühistamise nõude toetuseks esitab hageja järgmised väited:

- on rikutud põhjendamiskohustust, kuna komisjon ei märkinud — ning keeldus tahtlikult ja sõnaselgelt vastamast sellekohasele teabetaotlusele — põhjusi (isegi mitte kokkuvõtlikult), miks hageja taotlus kõrvale jäeti ja ootelehele pandi;
- on rikutud haldustoimingu läbipaistvuse põhimõtet, võrdse kohtlemise põhimõtet ja kaitseõigust, kuna komisjon teavitas teisi kõrvalejäetud konkurente kõrvalejätmise põhjustest, kuid seadis hagejale teabeandmise tingimuseks ootelehe kehtivusaja möödumise.

Abikõlblikuks tunnistatud ettevõtjale abi andmise otsuse tühistamise nõude toetuseks esitab hageja järgmise väite:

- otsuses on hindamisviga ja otsus on põhjendamata, kuna komisjon valis abi andmiseks välja taotluse, mille oli esitanud ettevõtja, kelle erialane kogemus on piiratud ja tehniline võimsus ebapiisav ning kes ei ole teiste taotluseesitajatega, eriti hagejaga, võrreldes autonoomne.

Lõpuks nõuab hageja talle tekitatud kahju hüvitamist.

Üldkohtu 7. jaanuari 2010. aasta määrus — van Hest versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-11/98) ⁽¹⁾

(2010/C 63/88)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Kaheksanda koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 72, 7.3.1998.

**Üldkohtu 14. jaanuari 2010. aasta määrus — Koninklijke
FrieslandCampina versus komisjon**

(Kohtuasi T-348/03 RENV) ⁽¹⁾

(2010/C 63/89)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Seitsmenda koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 21, 24.1.2004.

**Üldkohtu 11. jaanuari 2010. aasta määrus — Reno
Schuhcentrum versus Siseturu Ühtlustamise Amet —
Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)**

(Kohtuasi T-173/07) ⁽¹⁾

(2010/C 63/90)

Kohtumenetluse keel: inglise

Teise koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 170, 21.7.2007.

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

15. detsembril 2009 esitatud hagi — Michail versus komisjon

(Kohtuasi F-100/09)

(2010/C 63/91)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Christos Michail (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat C. Meidani)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada kostja otsus, millega jäeti rahuldamata personalieeskirjade artikli 24 alusel esitatud abitaotlus, mis esitati põhjusel, et hagejat on väidetavalt psühholoogiliselt ahistatud.

Hageja(nõuded

— Tühistada 9. märtsi 2009. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata personalieeskirjade artikli 24 alusel esitatud abitaotlus;

— mõista komisjonilt mittevahalise kahju eest välja 30 000 euro suurune hüvitis;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Hagi ese ja sisu

Esimese võimalusena tühistada osaliselt otsus määrata hageja palgaastmeks AD6, järk 2 ning mõista kostjalt välja tekkinud mittevahaline ja vahaline kahju. Teise võimalusena mõista kostjalt välja mittevahaline ja vahaline kahju, mis tekkis hageja teenistusse võtmisega viivitamise tõttu.

Hageja nõuded

— Esimese võimalusena tühistada 19. veebruari 2009. aasta otsus osas, milles määrati kindlaks hageja lõplik palgaaste, ning mõista kostjalt tekkinud mittevahalise ja vahalise kahju eest välja 320 845 eurot koos 6,75 % suuruse tasandusintressi ja viivisega.

— teise võimalusena mõista kostjalt hageja teenistusse võtmisega viivitamise tõttu tekkinud mittevahalise ja vahalise kahju eest välja hüvitis kuni 2 331 246 eurot ning 6,75 % suurune tasandusintress ja viivis.

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

4. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Marcuccio versus komisjon

(Kohtuasi F-1/10)

(2010/C 63/93)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagi ese ja sisu kirjeldus

Nõue tühistada otsused, millega jäeti rahuldamata hageja taotlused, et teatavad tema kantud ravikulud 100 %-liselt hüvitataks.

15. detsembril 2009 esitatud hagi — AA versus komisjon

(Kohtuasi F-101/09)

(2010/C 63/92)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: AA (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid K. Van Maldegem ja C. Mereu)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada mis tahes vormis vastu võetud otsused, millega jäeti rahuldamata kaks 25. detsembril 2008 esitatud hüvitamistaoitlust;
- tühistada mis tahes vormis vastu võetud otsus, millega jäeti rahuldamata 27. detsembri 2008. aasta taotlus;
- tühistada vajalikus ulatuses mis tahes vormis vastu võetud otsus, millega jäeti rahuldamata 11. juuli 2009. aasta kaebus, mille hageja esitas kahe otsuse peale, millega jäeti vastavalt rahuldamata 25. detsembri 2008. aasta kaks hüvitamistaoitlust ja 27. detsembri 2008. aasta taotlus;
- tühistada vajalikus ulatuses 21. septembri 2009. aasta teatis, mille muus kui itaalia keeles kirjutatud versiooni sai hageja kätte 26. oktoobril 2009 ja itaaliakeelse tõlke 24. detsembril 2009;
- kohustada kostjat tasuma täiendava viivitusega hagejale tema kantud ravikulude (mille hüvitamist ta ühise ravikindlustusskeemi raames taotles) 100 %-liseks hüvitamiseks 2 519,08 eurot või mis tahes väiksem summa, mida Avaliku Teenistuse Kohus peab selles osas õigeks ja õiglaseks; samuti kohustada kostjat tasuma sellelt summalt intressi, mida arvestatakse alates viiendast kuust pärast seda, kui 27. detsembri 2008. aasta ja 25. detsembri 2008. aasta kahe hüvitamistaoitluse adressaat sai taotlustega tutvuda; mõista intress välja 10 %-lises aastamääras ja iga-aastase kapitaliseerimisega või siis sellise määra, kapitaliseerimise ja arvestama hakkamise kuupäevaga, mida Avaliku Teenistuse Kohus peab õigeks ja õiglaseks;
- kohustada kostjat tasuma täiendava viivitusega hagejale summa, mis vastab hageja poolt 1. detsembrist 2000 kuni 30. maini 2008 k.a kantud ravikulude (mille hüvitamist hageja on 1. detsembrist 2000 kuni 30. novembrini 2008 ühise ravikindlustusskeemi raames korduvalt taotlenud) ja siiani hüvitatud ravikulude summa vahele, või siis summa, mida Avaliku Teenistuse Kohus peab selles osas õigeks ja õiglaseks; lisaks kohustada kostjat tasuma nimetatud summade vahelt või siis Avaliku Teenistuse Kohtu poolt õigeks ja õiglaseks peetavalt summalt intressi, mida arvestatakse alates viiendast kuust pärast seda, kui 27. detsembri 2008. aasta taotluse adressaat sai taotlusega tutvuda; mõista intress välja 10 %-lises aastamääras ja iga-aastase kapitaliseerimisega või siis sellise määra, kapitaliseerimise ja arvestama hakkamise kuupäevaga, mida Avaliku Teenistuse Kohus peab õigeks ja õiglaseks;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

7. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Marcuccio versus komisjon**(Kohtuasi F-2/10)**

(2010/C 63/94)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: Luigi Marcuccio (Tricase, Lecce) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagi ese ja sisu kirjeldus

Nõue tühistada otsused, millega jäeti rahuldamata hageja taotlused, et teatavad tema kantud ravikulud 100 %-liselt hüvitataks.

Hageja nõuded

- Tühistada mis tahes vormis otsus, millega jäeti rahuldamata 17. märtsi 2009. aasta taotlus;
- tühistada vajalikus ulatuses 9. juuni 2009. aasta teatis;
- tühistada vajalikus ulatuses mis tahes vormis vastu võetud otsus, millega jäeti rahuldamata 15. septembri 2009. aasta kaebus, mille hageja esitas 17. märtsi 2009. aasta taotluse rahuldamata jätmise otsuse peale;
- tühistada vajalikus ulatuses 22. septembri 2009. aasta teatis;
- kohustada komisjoni tasuma hagejale summa, mis vastab hageja poolt 1. detsembrist 2000 kuni 17. märtsini 2009 k.a kantud ravikulude (mille hüvitamist hageja on 1. detsembrist 2000 kuni 17. märtsini 2009 korduvalt taotlenud) ja siiani ühise ravikindlustusskeemi raames hüvitatud ravikulude summa vahele, või siis summa, mida Avaliku Teenistuse Kohus peab selles osas õigeks ja õiglaseks; lisaks kohustada kostjat tasuma nimetatud summade vahelt või siis Avaliku Teenistuse Kohtu poolt õigeks ja õiglaseks peetavalt summalt intressi, mida arvestatakse alates viiendast kuust pärast seda, kui 17. märtsi 2009. aasta taotluse adressaat sai taotlusega tutvuda; mõista intress välja 10 %-lises aastamääras ja iga-aastase kapitaliseerimisega või siis sellise määra, kapitaliseerimise ja arvestama hakkamise kuupäevaga, mida Avaliku Teenistuse Kohus peab õigeks ja õiglaseks;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

18. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Nastvogel versus nõukogu

(Kohtuasi F-4/10)

(2010/C 63/95)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Christiana Nastvogel (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid S. Orlandi, A. Coolen, H.-N. Louis ja E. Marchal)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hagi ese ja sisu

Sellise otsuse tühistamine, millega kinnitati hageja hindamisaruanne ajavahemiku 1. juulist 2006 kuni 31. detsembrini 2007 osas.

Hageja nõuded

— Tühistada otsus, millega kinnitati hageja hindamisaruanne ajavahemiku 1. juulist 2006 kuni 31. detsembrini 2007 osas;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

19. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Clarke versus Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi F-5/10)

(2010/C 63/96)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Nicole Clarke (Alicante, Hispaania) (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet

Hagi eseme ja sisu kirjeldus

Ühelt poolt hageja lepingu klausli, mis näeb ette töölepingu automaatse lõpetamise ette juhul, kui hagejat ei valita välja Siseturu Ühtlustamise Ameti jaoks korraldatud konkursil, tühistamine, teiselt poolt tuvastamine, et konkursid Siseturu Ühtlustamise Amet/AD/01/07, Siseturu Ühtlustamise Amet/AD/02/07, Siseturu Ühtlustamise Amet/AST/01/07 ja Siseturu Ühtlustamise Amet/AST/02/02 ei mõjuta mingil moel hageja lepingut. Peale selle kahjuhüvitise nõue.

Hageja nõuded

— Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti 12. märtsi 2009. aasta kiri ja selles sisalduvad Siseturu Ühtlustamise Ameti otsused, mille kohaselt lõpeb hageja töösuhe 8-kuuse ette-teatamisega 16. märtsil 2009, ja tuvastada, et hageja töösuhe Siseturu Ühtlustamise Ametiga jätkub ning seda pole üles öeldud.

— Tühistada hageja ja Siseturu Ühtlustamise Ameti vahel sõlmitud töölepingu artiklis 5 sisalduv lõpetamisklausel või tuvastada selle tühisus, teise võimalusena

määrata, et ka tulevikus ei saa hageja töölepingu ülesütlemisel tugineda tema töölepingu lõpetamisklauslile;

kolmanda võimalusena tuvastada, et Siseturu Ühtlustamise Ameti 12. märtsi 2009. aasta kirjas nimetatud konkursid ei olnud sellised asjaolud, mis võisid tekitada lõpetamisklauslist negatiivseid tagajärgi.

— Mõista Siseturu Ühtlustamise Ametilt välja hageja kasuks vastavalt kohtu äranägemisele mõistliku suurusega kahjuhüvitis hagejale esimeses taotluses nimetatud otsustega tekitatud moraalse ja mittevaralise kahju hüvitamiseks.

— Juhul kui hageja tegelik tegevus Avaliku Teenistuse Kohtu otsuse tegemise ajaks ja/või Siseturu Ühtlustamise Ameti poolt võlgnetava summa maksmine on hoolimata töösuhte jätkumisest Siseturu Ühtlustamise Ameti õigusvastase tegevusega juba lõpetatud:

Kohustada Siseturu Ühtlustamise Ametit — tuvastades, et Siseturu Ühtlustamise Amet on kohustatud hagejaga töösuhet senistel tingimustel jätkama ja hageja jälle teenistusse ennistama — hüvitama hagejale ulatuslikult talle tekkinud varaline kahju, eeskätt maksta välja kõik võimalikult maksmata jäänud summad ning hüvitada kõik muud Siseturu Ühtlustamise Ameti poolt tema õigusvastase käitumisega hagejale tekitatud kulutused (millest arvatakse maha saadud töötuhüvitis).

Teise võimalusena juhul, kui õiguslikel või faktilistel põhjustel eeltoodud olukorras ei toimu hageja teenistusse ennistamist ja/või senistel tingimustel töösuhte jätkamist, mõista Siseturu Ühtlustamise Ametilt välja hageja tegevuse õigusvastase lõpetamisega talle tekitatud varalise kahju hüvitamiseks hüvitis, mille suurus katab selle vahe, mis hagejal on tegelikult oodatav kogu edasine sissetulek võrreldes sellega, milline kogu edasine sissetulek oleks tal olnud siis, kui leping kestaks edasi; seejuures võetakse arvesse pensioni ja muid makseid.

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

19. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Munch versus Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi F-6/10)

(2010/C 63/97)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Yannick Munch (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Hagi ese ja sisu kirjeldus

Esiteks hagejaga sõlmitud lepingus sisalduva tingimuse tühistamine, mis näeb ette töölepingu automaatse lõpetamise juhul, kui hageja ei osutu valituks Siseturu Ühtlustamise Ameti tarvis ette nähtud väliskonkursi korras ja teiseks tunnistamine, et konkursid OHMI/AD/01/07, OHMI/AD/02/07, OHMI/AST/01/07 ja OHMI/AST/02/02 ei oma hagejaga sõlmitud lepingu suhtes mingit mõju. Lisaks taotletakse kahju hüvitamist.

Hageja nõuded

— Üldkohus peab tühistama Siseturu Ühtlustamise Ameti 12. märtsi 2009. aasta kirja ja selles sisalduva Siseturu Ühtlustamise Ameti otsuse, mille kohaselt lõpeb töösuhe hagejaga 16. märtsil 2009 algava 7 kuulise etteteatamistähtaja möödumisel ning tuvastama, et hageja töösuhe Siseturu Ühtlustamise Ametiga on jätkuv ja seda ei ole võimalik lõpetada. Kui kohus peab seda vajalikuks, palub hageja tühis-

tada ka tema arvates teiste kirjadega seotud Siseturu Ühtlustamise Ameti 9. oktoobri 2009. aasta kirja.

— Üldkohus peab tühistama hageja ja Siseturu Ühtlustamise Ameti vahelise töölepingu artiklis 5 sisalduva lõpetamise tingimuse või tuvastama selle tühisuse; teise võimalusena

— tunnistama, et ka tulevikus ei ole hageja töölepingu lõpetamine võimalik tema töölepingus sisalduvale lõpetamise tingimusele tuginedes;

— alternatiivselt tegema kindlaks, et Siseturu Ühtlustamise Ameti 12. märtsi 2009. aasta kirjas nimetatud konkursid ei saanud igatahes tuua endaga mingeid negatiivseid tagajärgi lõpetamise tingimusest tulenevalt.

— Üldkohus peab otsuses kohustama Siseturu Ühtlustamise Ametit hüvitama hagejale kahju sobivas, Üldkohtu poolt kindlaksmääratavas suuruses nõudes esimesena nimetatud tegevustega tekitatud moraalse ja mittevaralise kahju eest.

— Üldkohus peab otsuses kohustama Siseturu Ühtlustamise Ametit hüvitama hagejale täielikult — tehes samas kindlaks Siseturu Ühtlustamise Ameti kohustuse jätkata hageja töösuhet ja jagada talle tööülesandeid senistel tingimustel — talle tekitatud materiaalse kahju, eelkõige kõigi võimalikult maksmisele kuuluvate summade väljamaksmise kaudu ja hüvitama kõik Siseturu Ühtlustamise Ameti õigusvastase käitumisega tekitatud kulutused (millest arvatakse maha saadud töötutoetus);

— teise võimalusena, kui õiguslike ning tegelike põhjuste tõttu otsustatakse käesolevas olukorras loobuda hageja töösuhte ennistamisest ja/või töösuhte jätkamisele kohustamisest senistel tingimustel, kohustada Siseturu Ühtlustamise Ametit hüvitama õigusvastase käitumisega hagejale tekitatud materiaalse kahju, makstes kahjuhüvitist, mille suuruse arvutamisel võetakse arvesse tegelikult oodatava sissetuleku ning sissetuleku vahe, mida hageja oleks saanud lepingu jätkumisel, arvestades ka pensioni ning muude nõuetega;

— vähemalt aga hüvitama hagejale õigusvastase töösuhte lõpetamisega tekitatud materiaalse kahju, makstes kahjuhüvitist, mille suuruse arvutamisel võetakse arvesse 15. oktoobrini 2009 saadud sissetuleku ja sissetuleku vahe, kui leping oleks jätkunud 15. novembrini 2009, arvestades ka pensioni ning muude nõuetega;

— Üldkohus peab kohtukulud välja mõistma Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

2010/C 63/90	Kohtuasi T-173/07: Üldkohtu 11. jaanuari 2010. aasta määrus — Reno Schuhcentrum <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet — Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)	51
--------------	--	----

Avaliku Teenistuse Kohus

2010/C 63/91	Kohtuasi F-100/09: 15. detsembril 2009 esitatud hagi — Michail <i>versus</i> komisjon	52
2010/C 63/92	Kohtuasi F-101/09: 15. detsembril 2009 esitatud hagi — AA <i>versus</i> komisjon	52
2010/C 63/93	Kohtuasi F-1/10: 4. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Marcuccio <i>versus</i> komisjon	52
2010/C 63/94	Kohtuasi F-2/10: 7. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Marcuccio <i>versus</i> komisjon	53
2010/C 63/95	Kohtuasi F-4/10: 18. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Nastvogel <i>versus</i> nõukogu	54
2010/C 63/96	Kohtuasi F-5/10: 19. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Clarke <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet	54
2010/C 63/97	Kohtuasi F-6/10: 19. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Munch <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet	55

Tellimishinnad aastal 2010 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

CD-ROM asendatakse 2010. aasta jooksul DVDga.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET